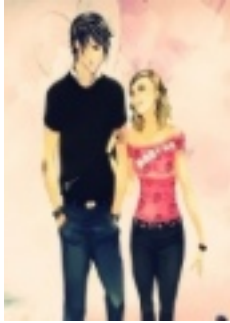

Hành Trình Cưa Đồ MC

Contents

Hành Trình Cưa Đồ MC	1
1. Chương : 1	2
2. Chương : 2	3
3. Chương : 3	6
4. Chương : 4	10
5. Chương : Update 1/9 - Hello Hải Phòng	10
6. Chương : Update 2/9	12
7. Chương : Ngoại Truyện - Suy Nghĩ Trong Anh	16
8. Chương : 3 - 5/9	17
9. Chương : 5	18
10. Chương : 6	21
11. Chương : 7	25
12. Chương : 8	28
13. Chương : 9	31
14. Chương : 10	34
15. Chương : 11	36
16. Chương : 12	40
17. Chương : 13	43
18. Chương : 14	46
19. Chương : 15	47
20. Chương : 16	49
21. Chương : 17	51
22. Chương : 18	53
23. Chương : 19	57
24. Chương : 20	59
25. Chương : 21 - Đoạn Kết Của Một Cuộc Tình	62
26. Chương : 22 - Cái Kết Thực Sự	63

Hành Trình Cưa Đồ MC

Giới thiệu

Tôi gặp em... vào một đêm hè tháng 5... vì trời nóng quá... phải đi xoã cho giải nhiệt... Say you do, say

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hanh-trinh-cua-do-mc>

1. Chương : 1

E hiện là sinh viên đang theo học tại 1 trường đh hn. Các thím đừng bắt e tắt máy học bài tội nghiệp .Giới thiệu như vậy là vì tuổi tác công việc của em có liên quan đến phần sau. Chuyện là dư này :

Tuần vừa rồi Mama em có tham dự 1 hội thảo tổ chức tại HN. Do đoàn thiếu người nên mama kêu e đi cho đủ quân số. Nội dung hội thảo về vấn đề bạo lực gia đình – phòng chống buôn bán phụ nữ bla... bla...

Bước vào hội trường đập vào mắt e là em MC hết sức duyên dáng đáng yêu. Giọng nói của nàng rất truyền cảm cuốn hút người nghe . Nhưng thôi biết thân biết phận em yên vị ngồi cạnh mama. Hết người này đến người khác đứng lên phát biểu. Họ toàn nói nhưng cái theo em nghĩ thì quá xa rời thực tế và điều đó khiến em buồn ngủ.

Fiêu theo khí thế của hội thảo em cảm giác như mình là Nguyễn Minh Triết đang đập bàn chỉ tay 5 ngón thì ôi cái đệt hóa ra là em ngủ gật các thím ạ. Người vừa đập bàn chỉ tay 5 ngón không phải là em MC ban này. Hóa ra đến lượt e phát biểu. Cũng may mama có đưa trước tài liệu. Việc còn lại của em chỉ là thể hiện bản lĩnh của một học sinh ưu tú môn tập đọc lớp 1.

Từ lúc đó em không ngủ được nữa. Em bắt đầu để ý em Mc hay nhìn và cười vs em . Nàng dễ thương ư chịu được. Cơ mà mỗi lần như thế e lại gơ tay thành hình khẩu súng bắn thẳng về phía nàng. Cảm giác như mặt nàng hồng hồng và ánh mắt nhìn em có chút e thẹn.

Đến giờ nghỉ trưa tất cả mọi người xuống nhà ăn của khách sạn. Chả biết trời xui đất khiến thế nào mama lại chọn đúng bàn có em Mc. Vừa vào nhập cuộc ẻm đã bán liên thanh hỏi thăm hết người này đến người khác. Đúng là Mc có khác luôn tạo cho người khác cảm giác dễ gần. Ếm Mc sinh năm 88 vừa ra trường 1 năm và đang làm bên ban tuyên giáo hội liên hiệp phụ nữ. Mãi nghe ẻm nói mà quên mất em cũng đang ngồi cùng bàn. Mà ngồi cùng bàn thì tất nhiên phải giới thiệu. Nhất là cả hội thảo được có vài mống nam nhi (hội thảo của hội phụ nữ)

Em nào có chuẩn bị trước cái gì lúc đó run quá chém bừa. Đầu tiên em chém sinh năm 86 vừa ra trường được vài năm hiện đang công tác bên đoàn thanh niên. Vì em cũng to cao ăn mặc khá lịch sự lại có phần già trước tuổi nên chẳng ai nghi ngờ gì. Sau màn giới thiệu em được các chị em phụ nữ trong mâm đặc biệt ưu ái vì là thằng đàn ông duy nhất. ẻm Mc cứ thỉnh thoảng lại gắp thức ăn cho em. Tất nhiên người khác cũng có gắp nhưng em cảm nhận được hành động đó khác vs ẻm Mc. Chả biết có CDSHT không nữa =))

Đầu giờ chiều họp tiếp. Ăn no ngủ kĩ nên buổi chiều tâm trạng em rất thoải mái. Bước vào hội trường liếc mắt cười tình với ẻm Mc 1 cái. Ếm cũng cười lại với em. Vẫn còn sớm nên mọi người chưa đến đủ. Để tránh nhàm chán ẻm Mc biểu diễn 1 số tiết mục văn nghệ. Mặt xinh dáng chuẩn công việc đàng hoàng ổn định lại còn hát hay. Ai mà cười được ẻm này chắc fai tu từ 3 kiếp trước.

Đang miên man suy nghĩ và thưởng thức giọng hát ngọt ngào ấy thì ẻm Mc bỗng lên tiếng

Em MC : Lúc này nghỉ trưa em có vinh hạnh được làm quen với một anh ở bên đoàn thanh niên. Để góp vui với hội thảo, anh có thể lên hát cùng em bài anh ở đầu sông em cuối sông được không?

WTFFFFFFFF fat này thì xong cmnr. Hoàn cảnh của em bây giờ đúng là anh ở đầu sông em cuối sông đây. Từ bé đến giờ em chỉ nghe duy nhất nhạc trẻ vs nhạc nước ngoài. Thêm vào đó giọng hát của em dở tệ chắc cũng tầm đê tử chaien. Giờ bảo em hát mấy bài đó ... chặt đầu em đi. Em Mc cứ nhìn em chằm chằm khiêu khích mời gọi. Em thì mặt méo xệch như sắp khóc lên không được mà ở cũng không xong. Đúng lúc này thì vị cứu tinh của đời em xuất hiện. Đó là một anh bên đoàn Hà Giang tầm 27 - 28t. Anh cười tươi bước lên bục làm mọi người lầm tưởng em Mc mời anh đó. Thế luôn ông này lên là có ý đồ với em Mc chứ chả lẽ ông không phân biệt được đang gọi ai. Hình như có 1 chút thất vọng trên gương mặt em Mc nhưng rồi em cũng nhanh chóng hát. 2 người tình tứ với nhau trên sân khấu em chỉ muốn chạy lên đập cho thẳng già đó một phát giữa mặt. Chẳng lẽ em ghen? Em với em Mc có gì đâu mà ghen chứ. Buồn cười thật =))

2 tiếng sau đó diễn ra hết sức nhàm chán và vô vị vì tâm trí em đã không còn ở đó nữa rồi. Em Mc thỉnh thoảng vẫn nhìn em nhưng em chẳng buồn đáp lại. Như kiểu một cách giận dỗi của con nít ấy.

Đến giờ nghỉ giải lao em bước ra ngoài ban công hóng gió. Suy nghĩ vẫn vơ thì một tách cafe ấm ấm dí sát vào má em. Đằng sau tách cafe ấy là em Mc với nụ cười rạng rỡ. Em bắt chuyện với em rất tự nhiên và cái cách nói chuyện của em làm em quên mất mình đang giận em vì dám song ca với lão già kia. Không biết em đang đá cho đội nào mà độ xoáy cứ phải gọi là... Lân la một hồi em cũng hỏi sao ko về quê mà lại làm ở HN? Chắc có n.y ở đây à? Em cũng thả cá luôn đâu có người yêu... Muốn làm ở đây vì linh cảm cho biết ở HN sẽ có một điều gì đó quý giá với anh. Hết giờ giải lao em xin số đt em với lý do có vài việc liên quan đến đoàn thanh niên muốn nhờ em giúp. Tự hào rút con ip3gs ra nháy thì ôi thôi em cầm ip4 thật là nhục nhã ... em tính tìm con dao cắt fếng đi cho đỡ nhục nhưng mãi chẳng thấy con dao nào nên thôi.

Sau buổi hội thảo hôm đó em Mc có liên lạc với em. Tầm 4 - 5 ngày, ngày nào cũng gọi điện nhắn tin nhưng chỉ dừng lại ở những câu chuyện đời thường. Em hẹn em tối chủ nhật (Tối nay) đi cafe rồi nhờ vài việc luôn. Em đang suy nghĩ có nên đi không vì thực sự bây giờ em đang rất phân vân. Như đã nói từ đầu em hiện đang là sinh viên chứ chẳng phải cán bộ đoàn điếc gì sất. Thậm chí là một thằng sinh viên nghịch ngợm mãi đến cuối năm lớp 12 mới được tổng vào đoàn để thi tốt nghiệp.

Nếu đi cafe với em Mc nguy cơ bị lộ là rất cao. Hình tượng đẹp đẽ của em trong lòng em sẽ bị đổ vỡ. Cách nghĩ của em về em cũng theo đó mà thay đổi. Rồi còn liên quan đến công việc của mama em. Tuy nói là hội thảo này không quan trọng nhưng nếu để lộ ra đi họp họ sẽ ảnh hưởng rất lớn đến uy tín của mama. Nếu đúng như vậy thì em mất cả chì lẫn chài rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục

Nếu không đi, em rất tiếc cơ hội này. Cái đẹp dưới con mắt của mỗi người là khác nhau. Với riêng em, em Mc là hình mẫu lý tưởng hết sức hoàn hảo. Dù em sinh năm 88 có hơn em vài tuổi nhưng điều đó cũng chẳng quan trọng. Em có suy nghĩ rất thoáng. Dù em Mc trước đây đã có người yêu thậm chí không còn nguyên vẹn nữa thì với em cũng chẳng phải là vấn đề gì to tát. Nhưng cứ nghĩ đến cảnh em Mc biết em vẫn chỉ là một thằng sinh viên ăn bám gia đình thì chắc em sẽ đá em không thương tiếc. Thế giới của em và em có lẽ cũng khác xa nhau. Em xinh đẹp thông minh tài giỏi chắc chắn có rất nhiều người theo đuổi. Còn em chỉ là một thằng sinh viên nghèo ngoại hình bình thường không có gì nổi bật. Ăn nói không đến nỗi rau dưa nhưng cũng khiến người nghe phải ngáp.

Giống như trò cá cược vậy, nhưng mà cái giả phải trả em không thể lường trước được. Các thím tư vấn giúp em... Em sẽ rì vi vu cho các thím. E định post từ đêm qua nhưng 4r bị sập. Thời gian cũng ko còn nhiều nữa mong cao kiến từ các thím

Hình thì cho em nợ vì lúc này em mới quen em được vài ngày lại toàn nhắn tin gọi điện thì lấy đâu ra ảnh. Em cũng sợ nằm vùng thì mật độ vozer ở HN rất cao. em Mc là vozer chắc em treo trym tự tử mất

2. Chương : 2

Update 3h30 ngày 2/7

8h em chải chuốt đầu tóc sơ mi quần jeans bụi bụi không quên xịt ít nước hoa để gây ấn tượng tốt với em Mc (Các thím decode Mc kinh quá giờ chuyển sang gọi là gái nhé)

Em lần mò theo địa chỉ của gái đến quán rubik ở nghĩa tân. Quán này trang trí đẹp đèn vàng mờ mờ ảo ảo nhưng đặc biệt chỉ thích hợp với các đôi tình nhân chứ bàn chuyện công việc chẳng ai hâm mà chọn chỗ này.

Em và gái tọa lạc trên lầu 2. Gái đến sớm để đợi em nữa. Em thích điều đó vì trước đây chờ con gấu trang điểm mà em phát điên. Hôm nay gái mặc áo pull trắng quần đùi tóc đuôi gà kẹp nơ. Trên áo gái in hình doraemon đang cầm cái bánh rán. Công nhận nó ngu thật 2 quả bưởi mềm mại ngay cạnh không ăn lại đi ăn bánh rán.

Gái gọi một ly chanh leo còn em nâu đá và 1 đĩa hướng dương. Chỉ cần có hướng dương anh sẵn sàng tiếp cô cả đêm

Mới đầu gái bàn chuyện công việc. Sắp tới bên gái có chương trình tuyên truyền kế hoạch hóa và phòng chống bạo lực gia đình đến các vùng sâu vùng xa + dân tộc thiểu số. Gái phải tham khảo kinh nghiệm của em về cách giao tiếp với dân tộc thiểu số và một số trò chơi tập thể. May mà ngày trước em ở trên núi cũng có biết ít nhiều thêm cả chiều theo học cụ gỗ nên vẫn gió được chút ít. Nhưng khốn nạn càng nói em càng bị cuốn theo gái và thực sự nhìn gương mặt ngây thơ trong sáng đang trông mong sự giúp đỡ của em thì ... em càng không thể nói từ đầu đã lừa dối gái được.

Những câu chuyện công việc dần dần nhường chỗ cho chuyện chơi bời nhảy múa ca sỹ này người mẫu nọ diễn viên kia. Chẳng có mảng nào là gái không biết. Em cũng thể hiện bản lĩnh từ chuyện Quyền Linh bị công an hỏi thăm vì tàng trữ ma túy đến con chó nhà hàng xóm mới đẻ

9h kém em rủ gái đi xem phim. Gái đứng dậy giành trả tiền nước với lí do gái mời em nhờ em giúp sao có thể để em trả. Vẫn biết lần đầu đi chơi với gái mà để gái trả tiền là sự sỉ nhục lớn ột thằng đàn ông nhưng... khi gái đứng dậy cái quần đùi ngắn cũn cỡn không thể che nổi đôi chân dài miêng man... trắng muốt. Tâm trí em đang hồi tưởng lại quãng thời gian đẹp đẽ du học bên Liên Xô với thánh nữ Maria Ozawa. Khi em tỉnh lại thì gái cũng đã thanh toán xong.

Gái với em mỗi người một xe tiến thẳng lotte keangnam. Vừa ra đến đầu đường phạm văn đồng thì trời đổ cơn mưa rào như ủng hộ tạo điều kiện thuận lợi cho em. Em rất thích mưa... trước đây đã từng lập thốt về chuyện nửa đêm tắm mưa làm hàng xóm tưởng trộm. Vì nghĩ cho gái nên em quyết định rẽ vào lề đường lánh nạn. Cũng mới bắt đầu mưa nên gái cũng chỉ ướt qua qua. Nhưng hình như gái lạnh môi hơi tím má đỏ hồng hồng. Cũng đúng thôi áo pull quần đùi thì chả lạnh. Giờ mà có cái áo khoác nào ở đây thì ghi điểm chắc rồi nhưng than ôi trên người em có mỗi cái sơ mi rách chẳng lẽ lại lột ra khoe ngắn 6 múi.

Em xích lại gần gái cho ấm. Chắc mấy người trú mưa gần đấy nghĩ em dè nhưng chả quan trọng miễn gái không nghĩ thế và không có phản ứng là được.

Em : T (Tên gái) đã tắm mưa bao giờ chưa?

Gái : Ngày trước nghịch ngợm cũng có tắm mưa nhưng bây giờ biết suy nghĩ rồi không như thế nữa (Moaz hóa ra nói em không biết suy nghĩ à)

Em : T không thấy tắm mưa rất lãng mạn sao? 2 người tay trong tay đi dưới mưa vẽ thành 1 bức tranh tuyệt đẹp

Gái : Hi nhưng T làm gì có người yêu mà tay trong tay. Chắc K (Tên em) hay làm vậy lắm hả

Em : Bây nào trước giờ K chỉ tắm mưa 1 mình thôi. Đang muốn tìm một người nữa để trải nghiệm cảm giác đó.

Gái : Vậy bây giờ T giúp K trải nghiệm coi như K nợ T 10 lần nhé.

WTF??? Con gái đúng là tham lam. Nợ 1 fat 10 lần. Sao không 100 lần luôn đi. Nhưng máu ga lãng hay còn gọi là đại gái của em nổi lên. Em đồng ý vô điều kiện. Gái chủ động nắm tay em bước ra. Bàn tay gái mềm mại nhưng lạnh buốt. Không sao anh sẽ mang lại hơi ấm cho em.

Nhưng người tỉnh không bằng trời tỉnh. Vừa bước ra thì cơn mưa rào quá ác lại tạnh. Em với gái nhìn nhau cười ngượng ngùng. Gái như chợt nhớ ra điều gì vội rút tay lại quay mặt sang hướng khác. Điều bộ

xấu hổ thật dễ thương. Em lại tiếp tục hành trình tiến về lotte keang nam. Đến nơi thì đang chiều The Amazing Spider Man 3D. Em khoái gia sư nữ quá hơn nhưng mà không có nên đành xem tạm. Gái rút ví ra trả tiền nhưng em cương quyết không cho dù rằng mì gấu đỏ sẽ là chiến hữu của em trong suốt những ngày còn lại.

Ban đầu hơi thất vọng vì không được xem gia sư nữ quá nhưng hóa ra trong cái rủi lại có cái may. Phim này hay phết lại được thêm gái thích thể loại phim hành động nên chém nhiệt tình. Trong rạp đông người mà cứ thỉnh thoảng gái lại phấn khích hét ầm lên như con nít làm em cũng ngại. Bình thường gái người lớn bao nhiêu thì lúc này ngược lại hoàn toàn giống như 2 người khác nhau vậy. Hình như đây mới là con người thật của gái. Đáng yêu đấy chứ. Kiểu này phải kiếm mấy film ma để dọa gái sợ ôm em luôn. Cơ mà gái không sợ thì em sợ em ôm

Hết Film cũng khá muộn nên em với gái chia tay trả dép ai về nhà nấy hẹn ngày khác tái ngộ. Về đến nhà tắm rửa thay quần áo. Mở điện thoại lên thấy tin nhắn của gái cảm ơn về buổi tối. gái nói hum nay rất vui lâu lắm rồi không có cảm giác đó. Em nhắn tin lại chúc ngủ ngon rồi lên đây rì vi vu cho các thím đồng thời hóng bóng đá luôn

Thêm nữa bước tiếp theo em nên làm gì? Có nên nói thật chuyện em đang là sinh viên không? Nếu nói ra chắc gái thất vọng lắm :(

Em định review từ 12h30 nhưng 4r sắp tiện em xem bóng luôn nên giờ mới update. Chúc mừng TBD giành cúp vs tỷ số cách biệt 4 - 0. Cơ mà em đặt cửa TBN

Update 12h30 ngày 3/7

Về vụ hoạt động tuyên truyền gái phải đi công tác khoảng 1 tuần. Giờ em được nghỉ hè cũng rảnh muốn đi cùng nhưng chưa thân thiết đến mức đó và cũng không biết mở lời thế nào. 1 tuần mà chỉ nhắn tin gọi điện thì nhớ chết mất

Update 17h00' ngày 4/7

Em vừa đưa gái ra xe tưởng như chồng đưa vợ đi lính. Người đi một nửa hồn tôi mất... một nửa còn lại cũng dại khờ... Cơ mà lúc đón gái đi làm về nhìn gái mặc đồ công sở đứng đấy phết. Còn lúc về nhà gái thay quần áo để chuẩn bị đi thì dễ thương ừ chịu được. Cứ như 2 người khác ấy.

Gái đi cùng đoàn tầm ~10 mạng. Toàn các bậc cha chú u40 u50, gái của em như thả non lạc giữa đàn sói già gian ác. Mấy con thả già trong đoàn chắc bị sói tọt hết rồi

Mọi người chắc lầm tưởng em là n.y của gái nên đá đểu. Mấy thằng già già tươi cười chào hỏi còn vỗ vai, bắt tay nắn gân em cảnh cáo dẫn mặt như kiểu trai ta giữ gái làng ta. Em định giở tuyệt kỹ giáng long thập bát chưởng nhưng mà thấy quân số địch ta không đều nên nén đau thương chờ ngày phục thù. Đợi đấy lúc bố kưa đồ thì mỗi thằng một cái bạt tai

Gái đi khoảng 1 tuần chắc ko có gì để tường thuật. Giờ các thánh vote phương án sau :

A – Treo thốt đợi 1 tuần nữa gái về

B – Tường thuật chuyện nhắn tin vớ vẩn với gái. Với các thím thì chắc sẽ nhàm chán lắm vì nhiều cái khó không thể diễn tả chân thực được

C – Kể chuyện tình cũ vừa qua của em gọi là giải lao giữa giờ. Nhưng mà văn chương của em cũng bình thường ạ

Update Ngày 11h Ngày 29/7 (Gần 1 tháng)

Số là nhà e mở cty vệ sỹ. Cắm chốt ở nhiều nơi. Vừa rồi trên đó có vài vụ scandal mất mát nhiều nhân viên xin nghỉ. Thiếu người nên mama gọi e về làm. E fai trông xưởng sửa chữa oto 24/24 ăn uống ngủ nghỉ ở đây luôn nên không Onl được. Mới xuống HN e nghỉ ngơi chút tối up

Update 20h20" Ngày 29/7

Rất vui vì các thím vẫn nhớ đến thốt này. Thời gian qua e chém vs gái đi công tác ko ở HN nên liên lạc qua điện thoại. Chủ yếu tâm sự về đêm e rút ra một số ý chính

Có những người rất may mắn sinh ra đã có tất cả và được sắp sẵn một con đường đi đến thành công dễ dàng nhất. Gái của em không được may mắn như thế. Gái sinh ra trong 1 gia đình không hạnh phúc. Papa bảo thủ và bạo lực hay say rượu rồi đánh mama gái. Đỉnh điểm là năm gái học lớp 10 mama bị papa đánh phải vào viện. Đã thế ông cũng chẳng thèm ngó ngang gì toàn gái phải chăm sóc (địch thằng này đáng chém).

Một đêm gái ở bệnh viện trông mama thì có 1 chú lớn tuổi đến trông bà già tóc bạc trắng giường bên. Nửa đêm bà già lên cơn co giật còn chú thì lăn ra ngủ khi, gái sợ quá đập đập chú dậy nói mẹ chú làm sao kia. Ông chú cũng lật đật dậy gọi bác sĩ.

Sáng hôm sau chú đó cảm ơn gái. Hỏi thăm xã giao :

- Cảm ơn cháu. Tối qua may mà có cháu
- Không có gì! Mẹ chú sao rồi?
- Ừm may mà cấp cứu kịp thời nên VỢ chú không sao.

WTF =)) không nói cũng biết gái xấu hổ xin lỗi rồi rít.

Chuyện này đã ảnh hưởng sâu sắc đến gái liên quan đến tương lai cuộc đời sau này của gái. 2 vợ chồng đó là người dân tộc. Bà già kia trước là vợ của anh trai cả của ông chú đó. 2 anh em cách nhau 14 năm. Sau anh trai đó chết, theo tục lệ nối dây của người dân tộc bà già kia phải lấy ông chú đó. Người dân tộc nó thế, đã lấy về thì sống hay chết cũng là người của nhà trai.

Gái đang bức xúc về chuyện của mama lại thêm chuyện này nữa nên gái quyết tâm sau này sẽ làm trong tỉnh hội phụ nữ. Theo như gái nói thì gái muốn đòi lại công bằng cho những người phụ nữ, muốn cho đàn ông biết đàn bà cũng có thể làm chủ thể giới... dài dài lại động chạm sĩ diện của đàn ông nên em không nhớ hết. Chuyện về tục nối dây thấy bảo là bài báo đầu tiên của gái sau khi ra trường. Nếu thím nào có vô tình đọc được với nội dung tương tự như trên thì tác giả chính là gái của em.

Và điều gì phải đến cũng đã đến. Gái nói chú ý đến em vì em là con trai mà lại quan tâm đến vấn đề bạo lực gia đình chứng tỏ em là một người hiểu biết tôn trọng phụ nữ - Gái thích điều này. Thêm nữa gái không tin vào mê tín dị đoan hợp - khắc tuổi. Em 86 không hợp với 88 của gái nên gái lại càng thích - Em thích điều này. Cơ mà chả biết 88 có hợp với 92 không.

Giờ em đang rất hoang mang. Cả 2 lý do gái chú ý đến em đều là giả vờ nếu lỡ bị phát hiện chắc gái cắt xuyệt ứ chơi với em nữa híc híc. Mà gái cũng rất giữ ý và tinh tế. Gái chỉ nói chú ý đến được lùi không xong. Mong các thím bày kế cho em.

3. Chương : 3

Tóm tắt lại một chút :

Sau ngày 29/7 tức lần update cuối cùng của thớt kia mình và gái đã có những bước tiến đáng kể. Tuy chưa chính thức nói lời yêu nhưng cả 2 đều hiểu. Có lẽ đây là khoảng thời gian hạnh phúc nhất của mình. Nhưng mọi chuyện chỉ dừng lại ở những cái ôm nhẹ, nắm tay hay thơm má thôi. Chưa hôn nên cũng đừng thím nào nghĩ đã XH... Mọi thứ đều hoàn hảo... mình tự cho là vậy cho đến cái ngày định mệnh ấy...

Tối hôm đó trời mưa to và đồng thời cũng là kỉ niệm 1 tháng quen nhau. Chỉ là quen thôi nhưng miễn có lý do gần nàng là được. Mình chuẩn bị 1 cái bánh gato, nến, hoa,... nhạc nhẽo đủ cả... . Mình bật mắt nàng bước và đẩy cửa vào.

Khi nàng mở mắt ra thì trước mặt nàng là 1 bó hoa hồng đỏ thắm... Mình biết đây không phải là lần đầu tiên nàng nhận được hoa từ một người khác giới nhưng nàng vẫn tạo ỉnh cảm giác như đó là lần đầu của nàng... Má nàng ửng hồng xúc động, mắt hơi ướt như sắp khóc... càng nhìn càng thấy yêu.

Tiếp đó bọn mình cắt bánh, tâm sự... bên ngoài trời mưa bên trong bật nhạc kiss the rain... khung cảnh trữ tình lãng mạn... đoạn này không tiện kể.

Đến tầm 9h thì nàng đòi uống bia vì phòng mình có sẵn con mực nướng rồi. Mình ra ngoài mua bia để nàng lại 1 mình... và đó là sai lầm của mình.

Vừa về đến phòng đã thấy nàng đứng sẵn ở cửa vẻ mặt đờ đờ sát khí. Biết là có biến mình quan sát và liên kết sự việc lại. Mới đi có 10p mà nhạc tắt laptop đang vào web. Thôi bỏ mẹ thốt tường thuật mình lưu trên e

Mc : Chuyện này là thật sao? - Nàng chỉ vào cái laptop nói đôi môi vẫn run run và bờ vai rung lên từng hồi

K : Sao là sao? - Lấy hết can đảm mình trả lời hi vọng tình hình không xấu như mình tưởng tượng

Mc : Hôm trước bạn em bảo... nhưng em không tin hóa ra là thật... - Giọng nàng như nghẹn lại

K : ...

Chát... nàng tát mình một cái rồi bỏ ra ngoài. Toàn thân mình bất động chưa hết bàng hoàng... Bên ngoài trời mưa như trút nước...

Bây giờ mình cũng không hiểu được cảm xúc của mình khi đó nữa, chỉ biết nếu không đuổi theo thì đây sẽ là lần cuối cùng mình gặp cô ấy... Như chợt nhớ ra điều gì đó mình lao ra ngoài cố tìm một bóng dáng thân quen. Phía bãi gửi xe nàng trên chiếc vespa trắng phóng vút đi. Mình cố chạy ra ngăn lại nhưng không kịp. Một điều may mắn là xe mình vừa đi về dừng ngay bên ngoài. Chẳng nghĩ nhiều mình lấy xe ga hết cỡ đuổi theo để mặc anh soát vé vẫn đang ú ớ đằng sau.

Đến đoạn trường cao đẳng múa mình bắt kịp nàng và phóng lên chặn đầu xe. Nàng phanh gấp, chẳng bỏ lỡ cơ hội mình xuống xe rút ngay chìa khóa xe nàng như mấy thằng cơ động vẫn làm.

K : Đúng vậy, mọi thứ đều là thật. Truyện trên Voz là anh viết, anh xin lỗi vì đã đem mọi thứ lên đó, anh không làm bên đoàn, anh ít tuổi hơn em, anh nói dối em nhiều chuyện nhưng anh chưa bao giờ lừa dối tình cảm của em...

Mc : Vậy thì sao chứ? Cò bao nhiêu tuổi mà đòi làm anh? Chị không giận vì Cò viết nhưng tại sao Cò lừa dối chị biến chị thành trò hề như vậy? Chị không thể chấp nhận một người bạn như thế... Tránh ra để chị đi...- Nàng cố gắng giành lại chìa khóa trong vô vọng...

Mọi thứ trong mắt mình dần mờ đi... là do cơn mưa quá ác hại hay do mắt mình ướt... Đúng vậy, mình đã khóc vì một người con gái. Khóc vì mình đã làm tổn thương cô ấy nhưng tất cả cũng chỉ vì yêu mà thôi.

K : Em còn nhớ tại sao em vào làm trong hội phụ nữ không? Anh dám chắc rằng nếu em làm ngành báo hay ngành y... bất kì ngành gì em đều có thể thành công. Nhưng em chọn phụ nữ vì em nó làm em hạnh phúc. Trong một phút giây gặp đôi vợ chồng theo tục nói dây em đã có quyết định ảnh hưởng lớn đến sự nghiệp sau này của em. Bây giờ cũng vậy, chỉ là trong khoảnh khắc này em có thể can đảm đặt hạnh phúc mình vào anh không?

Em là cô gái mạnh mẽ, phá cách không tuân theo bất cứ quy tắc thông thường nào. Vậy thì việc anh ít tuổi hơn em có thật sự quan trọng không? Tương lai anh có thể mang lại hạnh phúc cho em không? Gia đình em sẽ phản ứng thế nào?... vân vân và vân vân... Gạt hết sang một bên đi. Nhìn vào mắt anh này... Tự hỏi con tim mình xem em có yêu anh không? Đi theo tiếng gọi của con tim... Vậy là đủ !

Còn về anh, em không cho anh cơ hội lựa chọn người con gái nào khác cả, anh... yêu em ngay từ cái nhìn đầu tiên - (Câu này mượn của TM trong YNCHDNEG, mượn tý trả ngay)

Lúc này quần áo nàng ướt sũng, môi tái nhợt, đôi vai run run vì lạnh, tóc bết vào nhau như một con mèo ướt... Tôi xót xa nhưng có lẽ bây giờ tôi cũng chẳng khác gì nàng.

Mc : Làm sao em tin được chứ khi mà anh lừa dối em ngay từ đầu? Tình cảm con người dễ thay đổi nhất là khi anh còn trẻ như vậy...

K : Niềm tin ư? Dễ thôi...

Giờ mình cũng không hiểu lúc đó mình lấy đâu ra cái dũng khí đó nữa. Chẳng ngần ngại một giây nào mình rút chai Ken treo trên xe đập hết sức bình sinh vào tay trái.

Choang... !

Chai Ken vỡ làm đôi. Dòng máu đỏ hòa lẫn bia chảy xuống lòng đường. Giống như Cusi trong chị ơi... anh yêu em... đây là cách duy nhất mình có thể nghĩ ra lúc này. Có lẽ Voz có ảnh hưởng rất lớn đối với mình.

Mc : Aaaaaaaaaaaaaaaaa – Nàng hét lên đầy sợ hãi

Người dân bắt đầu chú ý nhìn ra. Với bản lĩnh và sự thông minh của nàng, chỉ mất vài giây để khống chế sự sợ hãi nàng xé vải ở tay áo buộc cầm máu ỉnh rồi bắt mình lên xe. Cũng may trời tối và mưa to nên không nhiều người để ý.

K : Đi đâu vậy?

Mc : Đến bệnh viện chứ gì nữa nhanh lên máu chảy quá trời kia...

K : Không! Em vẫn chưa trả lời ...

Mc : Trả lời gì... trời đi nhanh lên gãy tay đó không đùa đâu – Nàng hoảng loạn

K : Em có yêu anh không?

Mc : Có...

K : Về nhà đi anh ghét bệnh viện... (Trước mình từng tâm sự với em. Mình ghét bệnh viện là có lý do của nó)

Tâm trí mình lúc này không còn tỉnh táo nữa nhưng mình nhất quyết không đến bệnh viện. Mình ghét đồng thời cũng sợ nơi đó vì những gì xảy ra trong quá khứ...

Người ta nói mẹ đánh không đau bằng ngồi sau đàn bà nhưng bây giờ mình chẳng quan tâm điều đó nữa. Tất cả những gì mình cảm nhận được là hơi ẩm và sự lo lắng hiện lên trong đôi mắt người con gái mình yêu. Mình thật sự hạnh phúc... Cứ như vậy mình chìm dần vào giấc ngủ...

Tỉnh dậy, mình đang nằm trên chiếc giường thân quen. Bên cạnh là nàng... Vẻ đẹp thanh khiết không tỳ vết. Mọi thứ vẫn vậy chỉ duy nhất tay trái mình không còn cảm giác. À hóa ra nó đã được bó bột trắng xóa. Chắc là gãy xương rồi đây. Híc híc. Phía bên ngoài nàng cùng thằng cu em mình đang nói chuyện cùng 3 – 4 người nữa... Toàn những gương mặt lạ hoắc.

Sau này thằng cu em kể lại tối hôm đó nàng và anh soát vé đưa mình vào phòng mặt cắt không còn giọt máu, tay trái máu nhuộm đỏ mảnh vải và vẫn không ngừng chảy xuống. Nàng thay bông băng cầm máu ỉnh rồi gọi cho cô bạn là bác sỹ đến giúp. Sau đó đưa chìa khóa và giấy tờ xe cho cu em đi lấy về còn nàng ở lại trông mình cả đêm. Nghĩ cũng liều thật dám bỏ xe giữa đường chạy về đây. Nhưng điều đó cũng thể hiện nàng rất quan tâm mình.

Mc : Dậy rồi hả Cò, thấy trong người sao rồi? - Nàng nói vẫn giữ vẻ mặt lạnh lùng...

Mình đưa tay phải véo má nàng tỉnh ngịch

K : Cò nào... Anh chứ !

Mc : Kém ngta 4t mà cứ đòi làm anh – Nàng bĩu môi

K : Vậy thì phải là : “ Chị ơi... Anh yêu em” hề hề

Mc : Không sợ lái máy bay bà già à???

K : Máy bay nào? Chả liên quan... Chỉ có thiên thần của anh thôi ^^

Mc : Gớm chỉ giới nịnh. Mà ông liều lắm nha... cả chai bia to như thế mà dám đập cái búp chảy bao nhiêu máu làm tui sợ hết hồn.

K : Ờ thì liều ăn nhiều mà. Không liều sao giữ được vợ yêu?

Mc : Vô duyên! Ai là vợ yêu của ông. Nằm yên đấy tui đi nấu cháo...

Mọi người bên ngoài lần lượt vào hỏi thăm mình. Tất cả đều là bạn của nàng đến bó bột giúp mình. Một chị có vẻ như là bác sỹ đưa ỉnh một đồng thuốc dặn uống cái này cái này ngày mấy viên nghe ù hết tai. Dù rất biết ơn chị nhưng thật sự lúc này mình chỉ muốn được ở cạnh nàng.

Một lúc sau mọi người về hết chỉ còn nàng với bát cháo tình yêu. Thằng cu em biết ý nên ra ngoài chơi. Cảnh tượng lúc này thật lãng mạn... Nàng dứt từng miếng thổi nguội ỉnh ăn. Cảm giác như mình là người hạnh phúc nhất thế gian... Ước gì thời gian dừng lại...

Tối hôm đó mặc cho nàng phản đối nhưng tôi vẫn kiên quyết kéo nàng lên nóc nhà ngắm cảnh đêm. Tựa đầu vào vai tôi nàng khẽ hát. Là bài nơi tình yêu bắt đầu...

Này mùa đông ơi xin hãy... làm tuyết rơi... để chắn lối anh em về

Này mùa đông ơi xin hãy... làm tuyết rơi... để em biết em cần anh

Và thời gian ơi xin hãy... dừng chón đây... để những dấu yêu đọng đầy

Một vòng tay em khao khát... một giấc mơ... Em đã yêu anh người ơi

K : Ủ anh biết !

Mc : Biết gì? Chả liên quan

K : Vừa hát kìa : “Em đã yêu anh người ơi”

Mc: Vớ vẩn người ta đang fiêu cứ làm cụt hứng.

K : Yêu thì nhận đi. Mà hồi nào giờ chưa có nghe qua em nói yêu anh nha. Hay là bây giờ nói đi.

Chợt ánh mắt nàng trở lại vẻ lạnh lùng vốn có... Ánh mắt làm tôi không thể cười được...

Mc : Chị hiểu và tin tình cảm của em dành cho chị. Nhưng chị cần thời gian để suy nghĩ về tất cả mọi chuyện. Có thể là 1 tuần, 1 tháng hay 1 năm... thậm chí là lâu hơn thế nữa. Chị không dám hứa sẽ quay về nên chị không thể ích kỷ bắt em phải đợi. Nếu muốn, em có thể tìm ỉnh một tình yêu mới xứng đáng với em. Sau đêm nay đừng tìm chị nữa. Khi nào sẵn sàng chị sẽ chủ động tìm em

K : ... - Mình chết lặng không biết nói gì...

Mc : Hứa với chị :

Không được tắm mưa

Không được thức đêm

Không được bỏ bữa

Và... Không được hành động liều lĩnh như vừa rồi nữa

K : Nhưng... - Những ngón tay nàng nhẹ nhàng đặt lên môi mình ra dấu im lặng...

Từng chút, từng chút một nàng tiến lại gần mình... hơi nhún lên cao... và điều gì phải đến cũng đã đến... nụ hôn đầu tiên của mình và em đã diễn ra như thế đấy.

Mình phải hiểu nụ hôn này ra sao đây? Một lời chia tay ngọt ngào hay chỉ là cách thể hiện tình cảm của em dành ỉnh?

Thì thâm vào tai mình, nàng nói :

- I will be right here when your world starts to fall

Và sau đó em ra đi... những giọt nước mắt lại rơi thêm một lần nữa... nhưng mình đã thôi không còn đuổi theo nữa... đó là lần cuối cùng mình nhìn thấy em – Người con gái mà tôi yêu say đắm...

Câu chuyện của mình có thể hơi vô lý. Các bạn không nhất thiết phải tin nhưng sự thật là nó đã diễn ra như thế đấy. Mình giữ đúng lời hứa không đi tìm em đồng thời cũng không đi tìm một tình yêu mới như em nói. Mình sẽ đợi em ...1 năm 1 tháng 1 tuần.

Cảm ơn mọi người đã lắng nghe tâm sự của mình. Ngay tại thời điểm này tay trái mình vẫn đang bó bột nhưng một cánh tay đổi lấy 1 tia hy vọng từ em mình cũng chấp nhận.

Gửi tới T : Nếu chị vẫn tiếp tục theo dõi câu chuyện này thì hãy nhớ nhé... 1 năm 1 tháng 1 tuần

4. Chương : 4

Chiều 22/8 Mc qua nấu cơm cho em. Nàng bảo ăn quán nhiều không tốt, nhất là đang thương binh liệt sỹ thế này

Tối hôm đó tâm sự, nàng nói đã đọc thớt này của em và cũng suy nghĩ nhiều... Cm của các thím ít nhiều đã ảnh hưởng đến nàng Đa tạ đa tạ...

Cuối cùng nàng đồng ý làm bạn hơi hơi hơi... đặc biệt 1 xú thôi. Như kiểu cho em cơ hội ấy ạ. Nàng còn có 1 điều kiện là không được kể, viết những chuyện riêng tư lên đây... Vì vậy sẽ không còn update nữa đâu... Em đau lòng lắm các thím ợ. Cũng vì vậy nên em không dám kể chi tiết chỉ nói sơ qua tình hình.

Mong các thím thông cảm sau này đại công cáo thành em sẽ mời các thím đến sự đám cưới của em

P/s : Hum qua em cho GẤU (hề hề giờ đã có gấu) đọc truyện YNCHĐNEG của thím Leo Thật là sai lầm... giờ gấu đi đâu cũng ôm quyển truyện theo, em gọi điện, nhắn tin gì cũng ko rep.

Em mua sẵn chai neptun rồi. Hết tuần này gấu mà vẫn phớt em thì em bay thẳng vào SG tìm gặp Leo.

Chào thân ái và quyết thắng

5. Chương : Update 1/9 - Hello Hải Phòng

Sáng 1/9 trời nắng đẹp. Một ngày thích hợp để đi chơi. Theo lịch thì mình và nàng sẽ đi Hải Phòng nghỉ xả hơi... Đây là lần đầu tiên đi chơi xa cùng nàng nên mình rất háo hức...

Mình xách xe chạy loanh quanh mua ít đồ rồi đến thẳng nhà nàng vì bọn mình dự định đi xe máy phượt luôn. Đến đầu ngõ mình nháy máy nàng ra ngoài vì mình cũng chưa tiếp xúc với gia đình nàng bao giờ. Trước có đến nhà 1 lần nhưng không có ai ở nhà... và có lẽ vẫn còn quá sớm để công khai mối quan hệ của hai đứa mình. Mà thật ra mới chỉ là bạn đặc biệt thôi... Nàng đã đồng ý làm người yêu mình đâu.

Chuẩn bị đi xa nên nàng phòng thủ kín mít từ đầu đến chân. Quần jean giầy búp bê và áo chống nắng trùm đầu rộng thùng thình. thêm cái khẩu trang và quả kính đen ngầu chả khác nào Mafia... Xém tý là mình không nhận ra luôn. Haizz con gái sợ nắng sợ đen đây mà. Mình thì cư sơ mi dài tay coi như chống nắng được rồi.

Leo lên xe mình đưa nàng đi ăn trước. Có thực mới vực được đạo mà. Vào quán mình kêu 1 tô phở cho nàng và một cốc nhân trần ỳnh. Mình không có thói quen ăn sáng, thậm chí là ăn trưa. Bình thường một ngày của mình bắt đầu lúc 12h trưa và kết thúc vào lúc 4h sáng. Mình học chiều mà, 12h ngủ dậy tắm rửa rồi vội vàng đi học luôn chẳng cần ăn trưa, lâu dần tạo thành thói quen ngày chỉ ăn 1 bữa tối. Chính vì vậy mà lần trước nàng nói mình không được bỏ bữa. Khuyến các thím không nên học theo cách này của mình nhờ hạ đường huyết mình không chịu trách nhiệm.

Ăn xong nàng kéo mình sang bên kia đường chọn kính chống nắng. Nàng chọn một cái rồi đưa mình đeo thử. Hỏi giá thẳng bán hàng nó hết 400k. Mình đang ngơ ngác như con nai vàng thì nàng nhẹ nhàng nói 150k nha a. Đến mình cũng shock khi nghe câu đó chứ đừng nói đến thẳng bán hàng. Mặt mình lúc đấy chả khác gì cái icon này Ấy thế mà sau một hồi quan co trả giá, lợi dụng một phút sơ hở nàng tung ra mỹ nhân kế khiến thẳng bán gục ngay tại trần cờ trắng đầu hàng và đồng ý bán với giá 180k. Thật là báỉ phục báỉ phục.

Mình rút ra kinh nghiệm khi đi mua đồ thì nhất thiết phải dẫn con gái đi theo. Chả thế mà trước giờ đi mua đồ mình mặc cả được 50k đã sướng rên nhảy tung tưng lên rồi. +1 cho vợ tương lai

Thú thật mình đang là sinh viên chưa đi làm nên chuyện tiền bạc cũng phải đau đầu tính toán. Mình để dành được một ít vay mượn thêm nữa là 5tr đưa tất cho nàng. Nàng đưa lại mình 2tr bảo giữ lại mà tiêu, không muốn mình ăn mì gói cả tháng. Vì lần này được nghỉ dài đến mừng 6 mới về nên mình còn lo thiếu. Vậy mà nàng đã nghĩ ỳnh thật là cảm động... Nhưng mà cũng hơi ngại

Chạy xe xa nàng mệt nên phải nghỉ lại nhiều thành ra mãi 4h chiều mình mới đến nơi. Hình như 2/9 mọi người đi nghỉ nhiều nên vào mấy khách sạn đều hết phòng. Mãi mới có một khách sạn còn phòng trống. Mình đang phân vân chọn phòng thì nàng nhanh nhẩu kêu lấy một phòng thôi cho tiết kiệm. Khổ nỗi không còn phòng đôi nên mình đành lấy phòng đơn. Nàng lườm lườm mình rồi khề thì thầm :

- Đêm mà ngộ nguậy là đập bay ra ngoài luôn đó nghe – Nàng làm bộ nghiêm trọng
- Anh ngủ giường em ngủ đất vậy là được rồi – Mình cười trừ
- Dám không? - Nàng trợn tròn mắt thách thức
- Hầy ! Mang đồ lên phòng đi – Mình đánh trống lảng... Tốt nhất là không nên chọc giận nàng

Cất đồ rồi bọn mình đi dạo hóng gió thăm thú hải phòng luôn.. Mình và nàng đều chưa đến hải phòng bao giờ nên không biết đường. Cứ GPS điện thoại mà táng thôi. Thời trang luôn là niềm đam mê số 1 của phụ nữ. Nàng cũng không ngoại lệ, cứ thấy shop thời trang là mất lại sáng lên đôi vào thử hết bộ này đến bộ khác. Mất gần 2 tiếng đồng hồ và thành quả thu được là 3 cái áo 1 cái quần + 1 thàng osin xách đồ là mình đây. Lúc đó trời cũng nhá nhem tối, đi qua mấy hàng bún phở mà cái dạ dày mình réo ầm ầm. Cũng phải thôi từ sáng giờ mới được một cốc nhân trần và một chai c2. Cốc lết thêm chút nữa là đến quán cơm tấm... mình như chết đuối vớ được cọc. Cũng phải giải thích một chút, mình có thói quen chỉ ăn 1 bữa nhưng bắt buộc phải là ăn cơm mới được nếu không mình lả đi ngay. Có lần mình thử nhịn trưa rồi ăn 2 bát bún cá to đoành mà nửa đêm đói quá không chịu được lại phải lục đục dậy rang cơm. Không biết có phải ngày lễ nên chém khách du lịch không mà đĩa cơm của mình có tỷ rau cỏ linh tinh những 70k lận. Thẻ cạch mặt quán này luôn.

Ăn xong cũng tầm 8h. Hôm nay đi đường mệt nên nàng muốn về khách sạn ngủ sớm. Về đến nơi nàng xin thêm 1 cái chăn nữa rồi đưa ình phân rõ ranh giới nàng giường mình sàn. Thôi thì đành vậy chứ biết sao, mình lật đặt dãi chăn ra nằm trong khi nàng vào nhà tắm. Tiếng nước chảy róc rách, mùi xà bông thơm lừng... và mình cảm tưởng cánh cửa nhà tắm như hé mở... Ôi mới nghĩ thôi đã rung mình. Nàng tắm xong ra ngoài sấy tóc. Tóc nàng dài ngang lưng và đen tuyền chứ không nhuộm vàng như mấy hót girl thời nay. Nàng mặc áo 2 dây quần đùi trông thật khêu gợi. Giờ không có giày cao gót mới có thể nhìn kĩ, nàng thấp hơn mình gần một cái đầu chắc tầm 1m62 1m63 gì đó. Nàng đẹp, mình phải công nhận là nàng rất đẹp nhưng không giống cái đẹp của những người con gái mình quen. Ở nàng có một cái gì đó rất hiền và trẻ con. Nhất là đôi mắt... Mỗi lần nhìn vào dường như mình bị cuốn sâu vào trong đó không dứt ra được... Đi với nàng ai cũng nghĩ nàng ít tuổi hơn. Vậy cũng tốt vì mình không thích người khác lấy lý do tuổi tác mà nói về quan hệ của mình với nàng.

Mình tắm xong thì nàng cũng đã ngủ... đáng yêu như một thiên thần... Mình cũng nên ngủ sớm để sáng mai ngắm bình minh với nàng chứ... đã hẹn vậy rồi mà. Nhưng thói quen online trước khi đi ngủ vẫn không bỏ được. Mình vào fb update stt rồi ra yh chat chút với đám bạn.

Rè... Rè... Re..... - Không phải điện thoại mình mà là nàng. Hình như có người gọi đến mà nàng ngủ say quá không biết gì. Cẩm máy lên mình thấy tên người gọi đến là ba chấm “...”

Nào cùng suy luận một chút nhé. Giờ không phải là lúc bạn bè thường gọi để buồn dưa lê. Thêm nữa những cái tên đặc biệt thường mang những ý nghĩa đặc biệt. Ba chấm “...” có lẽ là buồn. Người này có thể là bạn đặc biệt như mình hay thậm chí là người yêu. Nhưng nếu là người yêu thì 2/9 nàng sẽ không ở đây cùng mình và như vậy thì giả thiết người yêu cũ - “ex” có vẻ hợp lý hơn. Chỉ một cái gạt tay thôi, xem những tin nhắn cũ là mình có thể biết người đó có ý nghĩa như thế nào với nàng. Tò mò luôn là bản tính của con người. Trong tim mình đang đấu tranh giữa cái thiện và ác... giữa trái tim và lý trí... Cuối cùng lý trí đã chiến thắng. Mình không mở ra xem vì mình yêu nàng. Mình tin nàng không phải người như vậy. Có thể mọi người sẽ nói mình ngốc... Không sao, nếu thực sự là như vậy, nếu đây là một trò chơi thì mình cũng muốn tham gia và chơi đến cùng. Dù cho sau này có xảy ra chuyện gì đi chăng nữa thì mình cũng không oán trách. Khi mình bị gãy tay, mình tin những tình cảm mà nàng dành ình là thật. Đó là hành động xuất phát từ trái tim chứ không phải là một cách diễn. Nàng có cuộc sống riêng và mình không muốn xâm phạm sự riêng tư đó. Có thể là chưa đến lúc hay bọn mình cũng chưa tâm sự nhiều nên nàng chưa có cơ hội kể ình nghe, chưa có cơ hội để mình hiểu rõ về quá khứ của nàng. Sao cũng được, nếu muốn... nàng sẽ nói và mình không nên gượng ép... Chỉ cần biết rằng hiện tại nàng đang ở cạnh mình và mình yêu nàng là đủ...

Đây cũng là lần đầu tiên mình cầm điện thoại nàng. Hình nền là ảnh nàng... nhưng có gì đó hơi khác. Nàng không trang điểm, tóc dài hơn, con nít hơn, nhí nhảnh đáng yêu như một cô bé lớp 10 vậy. Hôm sau mới biết ảnh này nàng chụp hồi năm nhất đại học. Có cái ảnh nàng sửa cho thêm cái kính Nobita đáng yêu ư chịu được. Nghĩ lại trước giờ mình chưa có cái ảnh nào của nàng nên gửi qua máy mình luôn. (Gửi bằng viber không đọc tin nhắn đâu các thím đừng gạch em)

Nghịch linh tinh máy nàng xong đang định đi ngủ thì nàng có tin nhắn đến. Thề là mình không cố ý nhưng vì nàng xài ip4 có cài bitesms nhắn tin nhanh nên nó hiện lên luôn màn hình. Vẫn là của người tên “...” với một đoạn code :

ALAYLM

Mình không biết nó có ý nghĩa gì nhưng dù sao cũng là chuyện riêng của nàng. Nàng tự khác biết cách giải quyết. Trả lại điện thoại về vị trí cũ và mình dần chìm vào giấc ngủ với những suy nghĩ mông lung...

P/s : Mình và nàng đã có một thỏa thuận. Mình sẽ viết tiếp câu chuyện này và sẽ tranh thủ kể lại những đoạn còn thiếu. Nàng 2 tuần sẽ vào đọc 1 lần vì nàng không muốn chờ từng chap từng chap. Thêm nữa nàng cũng muốn biết mình nghĩ gì về nàng. Điều kiện của nàng rất đơn giản, đó là không public thông tin cá nhân và cân nhắc khi kể về nàng.

Vì vậy đừng thím nào hỏi tại sao bị cấm mà vẫn update. Cuối cùng xin chân thành cảm ơn những thím đã theo dõi thốt này của mình. Thốt sẽ không bị drop trừ khi có nhân vật nào đó yêu cầu hay tay to ra mặt

6. Chương : Update 2/9

Sáng hôm đó mãi 10h mình và nàng mới ngủ dậy. Vậy là đi tong kế hoạch ngắm bình minh. Mình thì ngủ muộn quen rồi còn nàng có lẽ chưa chạy xe xa bao giờ nên mệt không dậy nổi. Chiếc IP4 vẫn nằm đó im lìm đầy thách thức. Chẳng biết nàng đã đọc tin nhắn chưa? Còn mình vẫn làm mặt lạnh như không biết gì hết

- Heo dậy sớm quá ta - Nàng cười khúc khích

- Ai đó cũng vậy mà... - Mình trả lời

- Cãi nè... ! - Nàng véo má mình. Cũng hơi đau một chút nhưng vẫn thích. Cái cảm giác thức dậy mỗi sáng bên cạnh là người con gái mà mình yêu thương thật tuyệt. Mình cũng leo lên giường chọc lét giỡn chơi với nàng. Dù không trang điểm thì nàng vẫn đẹp dịu dàng. Thật ra mình thích con gái có vẻ đẹp tự nhiên không son phấn hơn chứ như mấy bé mới lớn make up nặng nề nhìn già đi vài tuổi thấy mà ớn

Đang giỡn với nàng thì mình có điện thoại. Theo phản xạ tự nhiên mình đưa máy ra trước mặt để nhìn tên người gọi mà quên mất nàng đang ở cạnh mình. Thật ra cũng chẳng có gì phải che giấu... chỉ là mình có sở thích lưu danh bạ với những cái tên quái dị. Chẳng hạn như MaMa mình lưu là “113”. Có lần thằng bạn mình mượn máy chơi game thì có “113” gọi đến làm thằng bé sợ vãi cả linh hồn . Rồi những người bạn thân cũng có những cái tên độc đáo như ” Mi Mũ Mĩm, Hạnh Hư Hồng, Liên Lả Lướt,... “. Người gọi đến lần này thì đặc biệt hơn một chút... là ” Con Dâu Của Bố - A”

- Yeobaseoh - Mình chào bằng tiếng hàn. Học lỏm được mỗi câu này để làm hàng sỹ gái

- Hi anh ! 2/9 có về không a? - Giọng nhõng nhẽo ngọt như mía

- Anh bận rồi không về được

- Ngày nghỉ mà bận gì? Về đưa em đi chơi !

- Anh bận trượt tuyết. Đang trượt dở, a trượt tiếp đây gọi lại sau nhé. - Mình hay trêu nhỏ này vậy. Trượt tuyết trong mơ tức là ngủ ầy mà. Không nên đùa lê đùa chuột với nhỏ này lâu tránh đêm dài lảm mòng vì Mc còn đang ngồi cạnh mình và chắc chắn cái tên người gọi vừa rồi không lọt khỏi mắt nàng.

Về “Con Dâu Của Bố” thì phải cảm ơn ông bố quý hóa của mình đã hết mực quan tâm lo lắng cho thằng con trai ế vợ . Số là nhà mình tầng 1 mở văn phòng đại diện, tầng 2 và khu nhà sau cho sinh viên thuê trọ. Toàn những trường cùi bắp như trung cấp y, trung cấp kinh tế nhưng được cái nhiều gái xinh. Ông bố mình cứ thấy con bé nào ” Trắng - Xinh - Ngon - Vui Tính ” là nhận làm con dâu hết . Chả thế mà cứ

thỉnh thoảng lại có số lạ gọi đến máy mình tự xưng là vợ mình đã được bố đồng ý rồi chém gió thành bão. Giờ mình còn phải đánh số thứ tự con dâu 1,2,3... Với những người đã gặp thì " Con Dâu Tr, Con Dâu A ...

Nói thật, mình không thích những người như thế. Thỉnh thoảng về nhà chơi cũng có gặp. Ừ thì xinh đấy, ngon đấy nhưng não phẳng chẳng bằng một góc Mc của mình. Nếu không phải nhà mình có điều kiện thì chắc chỉ khi nào mình là người đàn ông cuối cùng còn sót lại trên thế giới thì mấy nhỏ ấy mới tìm đến. Thể loại này rất thích hợp cho những bác nông dân nào thích chăm rau hay XH - CT. Mình không nói tất cả đều như thế nhưng đến 90% sinh viên nữ đã được Unlock và thuộc diện ăn chơi đua đòi nên mới phải vào mấy trường trung cấp đó. Tất nhiên mình không thích thì để trong lòng thôi, ngoài mặt vẫn tươi cười theo kiểu giữ quan hệ tránh làm mất lòng nhau.

Trở lại với em Mc, sau khi mình cúp máy thì nàng đá đều

- Vợ gọi về kìa làm sao đây ? Không biết mình có bị đánh ghen không ta? - Híc có lẽ nàng ghen. Cũng đúng thôi, mình mà nhìn thấy thằng nào gọi cho nàng dưới cái tên " Con Rể Cửa Mẹ " chắc mình đập máy luôn quá.

- Vợ vẫn ý mà em không cần để ý đâu. - Mình cười trừ vì chẳng biết phải nói gì. Giải thích chỉ càng làm tăng thêm sự nghi ngờ của nàng... Có người nói thanh minh là thú tội mà.

Đúng lúc này thì con nhỏ chết tiệt kia lại phá đám. Nó nhắn tin đến máy mình

- Anh vô tình thế? Chẳng lẽ anh không nhớ những gì hai ta đã từng có? Không nhớ những giây phút hạnh phúc trước đây sao? - Moahz mình thề mới chỉ đi chơi với nhỏ A 2 lần. 1 lần đi hát cùng mấy đứa bạn và một lần uống rượu ốc thì lấy đâu ra kỉ niệm? Yêu nhau được 4 ngày thì mình đi học, vì lý do khoảng cách nên chia tay. Lúc đó mình cũng chỉ xác định chơi bởi vì nhỏ A cũng chẳng hiền lành ngoan ngoãn gì hết. Ai ngờ nhỏ này bám dai như đỉa. Đúng là quá khurẻ tiền làm phiền tương lai sáng giá.

- Ăn vụng phải biết chùi mép. Đã dấu thì đừng để cho em biết. Em mà biết thì chẳng ra gì đâu. - Nàng gằn giọng sau khi đọc tin nhắn và ánh mắt hình viên đạn. Mình thực sự bất ngờ vì đây là lần đầu tiên mình thấy nàng giận dữ như vậy. Trong ấn tượng của mình nàng là một người con gái hết sức xinh đẹp và hiền dịu tự như một thiên thần. Phải chăng thiên thần đã nổi giận???

Khẽ kéo nàng lại gần, đặt tay nàng lên ngực mình nhẹ nhàng nói

- Cảm nhận đi. Hãy để trái tim em cảm nhận xem trong đây còn ai nữa ngoài thiên thần T xinh đẹp???

- Nói câu này với bao nhiêu cô rồi ? - Nàng vẫn giữ ánh mắt hình viên đạn

- Em là người đầu tiên - Mình cười cầu hòa vì không muốn tiếp tục cuộc tranh luận vô nghĩa này.

- Không đùa ! Em muốn biết anh ngủ với bao nhiêu cô rồi? - Có vẻ như nàng rất nghiêm túc.

- Điều đó có quan trọng không? - Mình bắt đầu thấy run. Sao câu chuyện lại chuyển sang hướng này? Mình cảm thấy khó hiểu và chưa tìm được sự liên quan giữa tin nhắn của nhỏ A với đề tài nhạy cảm này.

- Có ! Em chưa từng và tương lai cũng sẽ không làm chuyện đó với ai cho đến khi cưới. Thành thật với em được không? Nếu bây giờ anh nói, em sẽ không trách anh đâu. Chỉ cần anh nói thật... - Câu nói này làm mình nhớ lại một thốt trên F17 trước đây mà mình đã từng đọc. Đại khái là người con trai chỉ cần con gái nói thật chứ không để tâm chuyện quá khứ. Vậy mà người con gái lại lấy việc tập xe đạp ra làm lý do. Hoàn cảnh của mình bây giờ cũng vậy chỉ là vai trò bị đảo ngược thôi. Đúng là chưa bao giờ mình nghĩ sẽ được hỏi câu này. Trong tâm trí mình luôn mặc định đó là câu hỏi dành cho con gái thành ra mình có chút bối rối.

Cuối cùng thì mình cũng phải đưa ra câu trả lời. Em đang chờ kia mà, mình không thể trốn tránh được. Hất tóc mái lên chỉ vào trán mình nhẹ nhàng nói :

- Em nhìn thấy gì đây không? Tem bảo hành chính hãng nguyên zin hàng Việt Nam chất lượng cao đấy

Em cốc vào trán mình rồi cười. Nụ cười ngọt ngào trong sáng đã xóa tan không gian ngọt ngào vài phút vừa qua. Vậy là mình đã qua được bài kiểm tra của em? Mình không biết nữa nhưng mình nhìn thấy ở em niềm vui hân hoan hạnh phúc. Vẻ như em lấy làm thú vị lắm với câu trả lời của mình mà vừa cười vừa nói

- Con trai các anh làm gì có ai còn zin. Cậu nào ngoan ngoan hiền lành không đi với cô này cô khác thì cũng “Do it himself”

- Cái gì cơ ??? - Do... Do it himself là cái gì? - Mình ngơ ngác

- Lại còn giả vờ - Nàng ném cái gối vào người mình

- Thôi dậy ăn trưa đi em đói rồi. - Nói xong nàng đứng dậy bỏ vào nhà tắm để mặc mình vẫn đang tra google ý nghĩa của “Do it himself”. Hóa ra nó có nghĩa là qwerty các thím ạ

Update 2/9 : Chiều + Tối :

Trưa hôm đó mình và nàng đi ăn lẩu hải sản. Mình gọi bia nhưng nàng bắt mình uống nước ngọt vì bia rượu có hại cho sức khỏe nàng nói :

- Thể hiện với ai chứ em không cần. Nàng đâu có biết mình thiếu bia như con nghiện thiếu thuốc.

Mà nghĩ lại mình cũng lành thật. Không hút thuốc, rượu có nhưng không ham say thì về nằm bẹp 1 chỗ chẳng ảnh hưởng đến ai. Cờ bạc lâu lâu mới động đến một lần. Đánh vui giải lăm thì thua 100k coi như là tiền xăng xe tiêu vặt. Lô đề thì đánh được 2 lần xịt cả 2, cách mặt không động vào luôn. Không có tật xấu nào mà tốt thì nhiều vô kể như tâm lý, biết chăm sóc lo cho gia đình và quan trọng nhất là chung thủy. Xin lỗi các thím em TDTT tý làm hàng.

Trong quán lúc này ngoài mình và nàng còn có 1 bàn toàn thanh niên. Thỉnh thoảng bọn nó lại nhìn sang bàn mình. Chẳng cần nói cũng biết là nhìn nàng. Có lần thằng tóc vàng đuôi ngựa quay sang thì thầm với thằng bên cạnh môi mấp máy. Mình đọc ra ngay nó nói

- Mông con kia to thật - Mình chỉ cười rồi nói lại với nàng.

- Trước giờ chưa có ai khen như vậy cả... - Nhìn nàng xấu hổ đáng yêu kinh khủng

Cũng may là bọn nó chỉ nhìn chứ không manh động. Bọn nó mà động thủ làm liều thì 1 vs 6. Xác định mở đường máu cho nàng luôn.

Đến đầu giờ chiều mình và nàng đi Đồ Sơn. Mình thích đi Cát Bà hơn nhưng thấy bảo phải đi tàu cao tốc. Mình lại chạy xe nên Đồ Sơn tiện hơn nhiều. Tầm 4h mình tới nơi vẫn điệp khúc cũ chỉ thuê 1 phòng đơn cho rẻ. Xong xuôi mình và nàng đi tắm biển. Nói thật, mình rất bất ngờ khi nàng mặc đồ tắm 2 mảnh.

Thật sự mình không biết diễn tả như thế nào vì dùng từ không khéo thì chắc chắn sẽ ra đảo K.I.A. Thôi thì cứ để trí tưởng tượng của các thím bay xa.

Lúc đầu mình và nàng háo hức kéo nhau xuống biển nô đùa nghịch ngợm té nước như trẻ con vậy. Tẩn công thì mình xài Giáng Long Thập Bát Chuông của lão ăn mày. Lúc nàng phản công thì mình chuyển qua Âm Dương Đại Na Di của Đông Phương Vô Định.

Dù sao nàng cũng là nữ nhi nên mình chỉ dùng 6 thành công lực. Đó cũng là kinh nghiệm của mình đã đúc kết được, không phải cứ nhanh, cứ mạnh là chinh phục được nàng cần phải biết chớp thời cơ, lúc nắm lúc buông để cả 2 cùng lên đỉnh.

Tắm biển được gần 1 tiếng thì mình lạnh sun tờ rym leo lên bờ tự kỉ . Thấy vậy nàng cũng lên theo. Hình như nàng cũng lạnh nhưng mãi chơi quên hết cảm giác. Chẳng thể mà môi nàng tím ngắt, tóc ướt sũng bết vào nhau. Khuôn mặt thanh tú đã tái đi vì lạnh, duy chỉ có đôi mắt sáng long lanh lạ thường. Đôi mắt đó dường như có ma lực khiến mình nhìn mãi không dứt ra được.

Hết trò, nàng quay sang nghịch cát. Chẳng biết cái lâu đài nàng xây thế nào mà mình tưởng tượng ra cái tên lửa (Tên lửa giống cái gì nữa thì tự các thím tưởng tượng).

Chợt 1 ý tưởng hiện ra trong đầu mình. Mặc cho nàng nghịch, mình đi một vòng lớn quanh nàng vẽ thành hình trái tim trên cát. Xong xuôi mình ngồi cạnh nàng thành ra 2 đứa mình ở giữa hình trái tim kẻ ra có thêm bông hoa nữa thì tuyệt, nhưng không sao mình đã có thứ khác.

Ngắm nàng được 1 lúc thì nàng mới phát hiện ,ngẩng đầu lên nhìn mình rồi nhìn hình trái tim:

-Em đã bước vào trái tim của anh rồi thì hãy ở yên trong đó nhé. Anh yêu em... - Mình tháo chiếc vòng bạc ở cổ hường về phía nàng.

Thoáng một phút giây bối rối nàng đáp lại:

-Anh có chắc đó là tình yêu ? Hay chỉ là sự rung động nhất thời trước một người con gái đẹp? - Nàng nói hơi ngập ngừng. Có lẽ nàng đang cân nhắc lời nói.

-Đó chỉ có thể là tình yêu. - Mình trả lời. Có quá sớm để yêu em không ? Mình không biết, điều duy nhất mình biết là nếu không nói ra, mình sẽ phải hối hận cả đời.

-Anh sẽ yêu em mãi mãi chứ ? - Mắt nàng sáng lên, long lanh chờ đợi.

-Anh không bao giờ nói yêu em mãi mãi. Anh không bao giờ hứa sẽ đi cùng em đến hết con đường của chúng ta. Anh chỉ có thể dùng hết tình yêu ngay bây giờ tặng cho em. Cuộc sống là bất biến, anh không muốn trói buộc em với những lời hứa mãi mãi... Hãy cứ tin là anh sẽ yêu em bằng hết tình yêu trong anh... Hiện tại ... và có thể không phải là mãi mãi...nhưng mà ... chỉ có thể mà thôi.

Không biết từ lúc nào mọi người bắt đầu vây quanh mình và nàng (K biết có ai là Vozer k?). Dù đã là chiều muộn nhưng vẫn còn khá đông người. Mình không hiểu được ? Mình đã nói rất bé và cũng chỉ đưa chiếc dây chuyền ra nhưng sao mọi người lại có thể biết mình đang tỏ tình??? Nếu có gì đó liên quan...phải chăng là hình trái tim ? Mình thì xấu hổ chỉ muốn tìm lỗ nào chui xuống còn nàng vẫn lặng im như đang suy nghĩ. Bản lĩnh Mc của nàng đủ để không bị ảnh hưởng,run sợ trước đám đông .

Một vài người bắt đầu hò hét:

-Hôn đi ! Hôn đi !

-Hôn đi ! Hôn đi !

Và...một nụ hôn đã diễn ra thật. Chỉ có điều nàng là người chủ động. Cảm giác như thế giới là của riêng mình và nàng. Xung quanh là tiếng vỗ tay rào rào không ngớt. Vị ngọt bờ môi nàng là báu vật mình tìm kiếm bấy lâu nay... Có câu “ Không có tình yêu vĩnh cửu, chỉ có giây phút vĩnh cửu của tình yêu”...Ngay lúc này đây, giây phút huy hoàng này đã đi vào lịch sử, một cột mốc quan trọng của đời mình. Dám cá rằng sẽ chẳng bao giờ mình có một tình yêu nồng cháy, mãnh liệt và điên cuồng đến thế.

Nhẹ nhàng...môi nàng rời môi mình. Nàng nói :

-Cảm ơn những gì anh đã dành tặng cho em, em tin tình yêu đó là thật, ... NHƯNG ... Sau từ nhưng không bao giờ là điều tốt đẹp cả. Mình biết điều đó... Mình hi vọng vẫn có một ngoại lệ... NHƯNG tất cả chỉ là hi vọng mà thôi.

-Em chưa sẵn sàng ột mối quan hệ... ừm một tình yêu ... Anh hãy giữ hộ em chiếc vòng này và tặng lại khi em sẵn sàng, vào lúc thích hợp hơn.

Vậy đó...mình như từ trên thiên đàng rơi xuống 18 tầng địa ngục. Nhưng như vậy lại càng chứng tỏ được bản lĩnh của nàng, không bị ảnh hưởng bởi đám đông.Điều đó chỉ càng mình yêu nàng mãnh liệt hơn. Nàng không nhận lời cũng không từ chối, vậy là mình vẫn còn cơ hội... chỉ là chưa đến lúc thích hợp mà thôi...

Nàng ra dấu mình cúi xuống. Vòng tay qua cổ, nàng đeo lại chiếc vòng ỳnh. Hai cái đầu gần như chạm vào nhau... mình có thể cảm nhận rõ hương thơm từ người nàng.... Một mùi hương đặc biệt, dịu nhẹ và có vị ngọt như chính con người nàng vậy. Mình chưa bao giờ cảm nhận được mùi này ở những người con gái khác. Phải chăng mỗi người phụ nữ đều có một nét đặc biệt riêng ? Hôm chuẩn bị về mình xếp đồ hộ nàng thấy lọ nước hoa “Love Generation Pink” có hương thơm giống vậy. Cơ mà lúc tắm biển xong thì làm sao còn mùi được? Chẳng biết nữa... Thím nào tò mò thì lên google search “ Love Generation Pink” ra cái lọ hồng hồng vàng vàng đầu tiên thì chính là nó đây. Mua tặng gấu thì hết ý.

P/s:Thím nào vô tình chụp được ảnh em và MC hôm đó thì inbox cho em xin tấm hình chứ đừng Post lên MC drop luôn đấy ạ.

Tối hôm đó mình không phải nằm sà nũa mà được đặc cách lên giường ngủ cùng nàng. Nàng ôm mình ngủ ngon lành , mỉm cười hạnh phúc. Còn mình trần trọc suốt đêm tay chân mỏi nhừ.Trước khi ngủ nàng

không quên cảnh cáo:

-Ngủ ngoan, tay chân sai tư thế là 1 nhát xuống giường luôn.

Ý nàng như vậy... mình tôn trọng. Mình muốn chinh phục nàng, chiếm được cả trái tim nàng chứ không phải thể xác. Biết là vậy nhưng để không chế phần “Con” thì phần “Người” của mình sẽ rất vất vả đây. Đêm nay... Có lẽ sẽ là một đêm dài...

7. Chương : Ngoại Truyện - Suy Nghĩ Trong Anh

Cũng đã 3 tháng kể từ khi mình lập thớt tư vấn có nên cưới Mc không? 3 tháng vậy mà chỉ vắn vắn 4 chap và 3 update. Hi hi, chắc mọi người thất vọng lắm... nhưng biết sao được... Mình vốn lười và nhiều lúc hoàn cảnh không cho phép viết. Mặc dù vậy nhưng vẫn có những bạn theo thớt của mình. Tư vấn góp ý có, an ủi có, inbox hay add yh cũng có luôn. Thậm chí còn có người bỏ thời gian ra gõ text từ bản viết tay của mình. Cảm ơn tất cả mọi người.

Ừm... biết nói thế nào nhỉ. Hôm nay mình và Mc có chút trục trặc, lỗi là ở mình. Mình không biết liệu Mc có tha thứ ình không nữa... Nếu không thì chỉ còn vài update nữa là câu chuyện kết thúc rồi...

Một số thím khuyên mình nên cảnh giác đề phòng kiếp osin. Mình xin cảm ơn. Học thuyết con chó và thằng osin mình cũng đã từng kinh qua. Nói thật là mình không đẹp trai. Chưa bao giờ mình nghĩ mình đẹp trai cả nên kiếp con chó chắc không phải mình. Qua những đoạn mình kể các thím có lẽ cũng hình dung được phần nào hoàn cảnh gia đình mình. Nhưng... mình và gia đình là 2 khái niệm khác nhau cần phân biệt, giống như hồi học cấp 3 bọn mình hay trêu nhau : “Nhà mày giàu, bố mẹ mày dễ tính hay mày khéo tay” ... Mình là như thế, cái gì tự lo được thì tự làm chứ không muốn ảnh hưởng đến bố mẹ. Không phải mình khoe khoang nhưng thật sự là từ khi đi học đến giờ điện thoại mình để dành tiền mua. Những thứ lớn hơn như laptop hay xe máy mình góp một nửa bme ột nửa. Tự lập quen rồi. Hàng tháng mình cũng chỉ được cho đủ tiền nhà và tiền ăn, thỉnh thoảng uống nước với bạn nữa là hết. Nói vậy để mọi người hiểu mình không giàu, không nhiều tiền hay tài giỏi gì để rơi vào phận con chó hay thằng osin gì cả.

Ngược lại với mình, Mc đã ra trường đi làm. Quan niệm về cái đẹp của mỗi người khác nhau nhưng với mình Mc rất đẹp. Xung quanh nàng có rất nhiều người theo đuổi và những người đó hơn hẳn mình. Mình biết điều đó chứ. Như tối hôm trước qua nhà nàng muốn dành tặng một bất ngờ nhưng thấy có anh xế hộp đợi trước cửa nên chỉ biết lẳng lặng quay về. Buồn lắm chứ nhưng biết làm sao được... Mọi người chửi mình ngu cũng được nhưng mình vẫn tin Mc không phải người lẳng nhăng. Tại sao ư? Vì lúc sau về nhà mình có gọi cho nàng.

Em đang ở đâu vậy? - Mình hỏi

Em đang đi chơi

Đi 1 mình à?

Không! Em đi cùng anh L.

Người yêu hả? - Mình đá đểu

Không! Bạn thôi. Tẹo về em qua...

Ít nhất thì nàng cũng không nói dối và mình đánh giá cao điều đó. Nàng có thể giới riêng, không gian riêng và mình cần tôn trọng. Thử hỏi liệu có mấy ai đang yêu mà thỉnh thoảng không tụ tập bạn bè nhậu nhẹt? Mình cũng vậy nên mình không trách nàng...

10h20 nàng đến mang theo 2 hộp kem mát lạnh. Mình và nàng có chung sở thích ăn kem vào mùa lạnh. Cái cảm giác run cầm cập răng đập vào nhau thật thú vị. Hơi điên phải không? Mình khác người mà. Kem lạnh nhưng trái tim ấm áp. Nàng hiểu mình và luôn quan tâm chăm sóc theo cách mà mình muốn.

Và không cần nói thì mọi người cũng biết anh L đó thích Mc. L đẹp trai phong độ, biết cách ăn nói lại đang là giám đốc 1 công ty tại HN. Nghĩ thế nào thì cũng không ra điểm mình hơn L. Nếu có họa chẳng chỉ là mình ít tuổi hơn. L rất được lòng mẹ nàng và vì thế nên dù nàng không thích nhưng vẫn phải giữ quan hệ

tốt với L. Nói thế nào thì nàng cũng đã 24t sắp sang tuổi 25. Con gái cũng chỉ có một thời nên việc mẹ nàng sốt ruột cũng dễ hiểu. Bảo nàng chờ mình liệu có ích kỷ và tàn nhẫn quá không trong khi tương lai mình còn chưa chắc chắn? Mọi người thử đặt mình vào địa vị của nàng xem? Mọi người sẽ chọn một thằng nhóc còn đang đi học, kết quả thì lết đệt học đi học lại hay giám đốc một công ty đẹp trai có tương lai tươi lai tươi sáng?

Đó là chưa kể đến những người con trai khác. Bạn bè của nàng mình cũng đã gặp vài người trong những buổi party hay sinh nhật. Có những người ăn mặc bảnh bao cưỡi trên những con xe ga đắt tiền nhìn nàng với ánh mắt thèm thuồng. Mình biết hết chứ nhưng mình phải làm sao đây? Đắm vào mặt nó và bảo đó là người yêu tao à? Như vậy chỉ càng chứng minh mình là một thằng trẻ trâu chưa biết suy nghĩ... Nhiều lúc cảm giác như nàng và mình ở 2 thế giới, khoảng cách quá xa và dù có cố gắng thế nào cũng chẳng thể tiến lại gần được... Và đêm nay lại là một đêm như thế. Những suy nghĩ chết tiệt cứ luẩn quẩn trong đầu mình. Chỉ vì một lời nói dối mà có thể mình sẽ chẳng bao giờ còn được gặp nàng nữa...

Giờ mới thấm thía 1 câu : “Quá khư rẻ tiền thì đừng làm phiền tương lai đắt giá”

Còn nhớ hôm đi hải phòng về, suốt mấy ngày ở cùng nhau mà xa nàng mình lại thấy nhớ. Nửa đêm rồi còn gọi bắt nàng hát ỉnh nghe. Chắc nàng không biết mình đã ghi lại bài hát đó... Ước gì “Ngôi Nhà Hạnh Phúc” đó trở thành sự thực...

Up lên đây mọi người cùng nghe. Cảm phiền không gạch đá vì đây là tình cảm của mình, thứ mình trân trọng chứ không phải 1 trò đùa.

Đây cũng là món quà nhỏ dành cho anh em Vozer ! Cảm ơn vì tất cả !

Chào thân ái và quyết thắng

[.youtube.com/watch?v=2bWyFpaACIA](https://www.youtube.com/watch?v=2bWyFpaACIA)

P/s: Nhờ bạn Lâm up lên youtube hộ. Ảnh nền chắc là gấu của bạn ý

8. Chương : 3 - 5/9

Sau khi tỏ tình thất bại thì mình ỉu xiu cụp đuôi luôn. Một thứ gì đó làm mình không còn cư xử tự nhiên được nữa. Ngại ngừng, e thẹn như con gái vậy... thành ra những ngày còn lại ở hải phòng cũng chẳng có gì đặc biệt. Duy chỉ có một lần mình về khách sạn chờ em tắm rửa thay đồ... Trong lúc chờ thì có một em ăn mặc mát mẻ đến chào hàng ...

- Đứng đây một mình chi vậy anh zai?
- Hóng gió thôi em – Mình cười đều. Thừa biết em nó làm nghề gì nhưng cũng đang rảnh rồi trêu em nó tý.
- Em biết chỗ gió to mát lắm đi không anh?
- Ở đâu em? - Mình giả ngu. Lúc này nhìn kĩ lại thấy em nó số đo 3 vòng cũng được. Chắc 22 23t là cùng. Chỉ tiếc trang điểm đậm quá không hợp gu của mình.
- Trong khách sạn nè anh. Điều hòa bật quạt lại cởi đồ ra thì “sương lạnh” luôn.
- Giá cả thế nào theo short hay theo time?
- 300k/short/30p. Anh mở hàng cho em đi
- Mắc vậy em? Phải check hàng mới biết có đáng 300k không chứ? - Mình không hề có ý định tàu nhanh chỉ muốn trêu đùa em nó thôi. Không ngờ em nó dạn dĩ quá
- Vào đó là biết liền à anh. Giờ chỉ “sờ ngoài” thôi

Lúc này mình đang ở bên ngoài khách sạn, trời tối om lại đứng trong góc khuất nên chuyện check hàng không quá khó khăn. Đối với những người làm nghề này mình có cảm giác gì đó ghê ghê, nhớp nháp... Biết là có những người vì hoàn cảnh xô đẩy mới bước chân vào con đường bán thân nuôi miệng nhưng đa phần đều là những người lười lao động chỉ muốn hưởng thụ và không biết cách tiêu tiền. Đang bị dồn vào thế bí

tiến không được mà lùi chẳng đáng mặt nam nhi thì điện thoại mình rung. Là nàng gọi... giải nguy ình thật đúng lúc.

- Anh đang ở đâu vậy?

- Trước cổng khách sạn nè em. Hey! Quay sang phải... - Mình vậy nàng

- Bạn anh à - Nàng bước tới trong chiếc đầm màu hồng nhạt cùng chiếc giày cao gót dễ đến 10cm

- Không, em họ anh đấy. Em con nhà bác cùng cha khác ông nội – Mình cười đều liếc nhìn em cave. Em ấy hoàn toàn bị lu mờ từ khi nàng bước đến. Phải thôi, vẻ đẹp và cái đầu khác xa nhau quá mà.

Em hàng kia mặt hằm hằm quay đi chẳng thèm chào tạm biệt. Chắc nó biết ý nên thôi mình cũng chẳng có hứng đùa nữa mất công nàng biệt sự thật. Nhưng mình suy nghĩ cũng bằng thừa vì ngay sau đó nàng liếc séo mình

- Ngon quá ha? Tối nay ăn gì ! - Nàng nhìn mình ánh mắt tóe lửa tưởng như chiến tranh thế giới thứ 3 sắp bùng nổ

- Ra biển thì phải ăn hải sản chứ. Ra quán rồi gọi menu sau. - Mình có tỏ ra bình thường

- Thôi khỏi. Để em gọi cho anh mấy đĩa “Cave Luộc” đủ no rồi khỏi ra quán mất công

- ...

- Hay là không hợp khẩu vị? “Cave Xào” nhé !

- ... Đùa thôi mà đi ăn đi đói lắm rồi

- Nhớ lần này đó - Nàng gõ lên trán mình cảnh cáo. Hú hồn, lần sau xin chưa không dám nghịch dại. Trước đây có một câu mình rất tâm đắc : “Em nó đã xinh thì đừng bắt em nó phải thông minh”... Nhưng với nàng thì phải suy xét lại Nàng không những xinh đẹp mà còn thông minh, sắc sảo. Mình biết nàng ăn nói mạnh bạo vậy thôi chứ thật ra còn gà mờ trong chuyện chăn gối lắm. Nhưng nàng phải như vậy thì mới không bị bắt nạt, dụ dỗ. Mình thích những cô gái cá tính như vậy.

5/6

Chiều 5/6 mình và nàng về Hà Nội. Đến mà sợ, cứ thấy bên đường có gì ngon là nàng lại đòi mua về bằng được. Hết ngao sò ốc hến rồi đến hoa quả chặt níc xe. Đã thế đi giữa đường lại còn dính mưa. Mình tạt định tạt vào quán nước trú mưa nhưng nàng cản lại...

- Mưa càng mát chứ sao. Không phải anh thích tắm mưa à? Nàng nói từ phía sau, hơi thở ấm áp

- Anh sợ em lạnh ! - Biết ý của em rồi nhưng một phần mình quan tâm em, một phần vì muốn tìm câu gì chọc em.

- Không sao đâu. Coi như em thực hiện lời hứa hôm đi xem phim đi. - Ởchap 2 hay 3 gì đó mình có kể. Lúc đó đang đi xem phim thì trời mưa. Vào trú mưa một lúc đang định ra tắm mưa thì trời tạnh.

- Eh em không lạnh nhưng còn con thì sao?

- Anh này >.<” -==” nàng==” đấm==” thùm==” thụp==” vào==” lưng==”>

Nói vậy nhưng mình vẫn vít ga phóng đi. Ước mơ của mình cuối cùng cũng trở thành sự thật. Nắm tay người mình yêu bước trong mưa chẳng phải rất lãng mạn sao? Tuy giờ không phải đi bộ mà là trên xe nhưng cũng chẳng quan trọng lắm. Có nàng bên cạnh là mình vui rồi...

Tiếc là... Hạnh phúc ngắn ngủi còn nỗi đau thì quá dài...

9. Chương : 5

Vận đen này bắt đầu từ đâu? Có lẽ là từ khi mình vô tình gặp ex... Cũng đã gần 5 năm rồi kể từ khi mình và cô ấy xa nhau. Mỗi tình đầu ngọt ngào nhưng cũng thật đắng cay. Người ta nói cái gì đầu tiên cũng đặc biệt và khó quên. Với mình điều đó hoàn toàn đúng. Dù sau này có yêu bao nhiêu người đi chăng nữa thì

mình cũng sẽ chẳng thể có được cảm giác hồi hộp, vụng về xen lẫn ngượng ngùng của nụ hôn đầu... The First Kiss...

Có lẽ do gu của mình nên nàng và cô ấy giống nhau, đều đẹp một cách tự nhiên chứ không cần sự can thiệp quá nhiều của son phấn make up. Nàng mặc váy hồng tóc kẹp nơ như công chúa còn cô ấy diện bộ đồ đen bó sát người tôn lên những đường cong rực lửa... Từ ngày xưa cô ấy đã là hot girl tâm điểm của sự chú ý với rất nhiều vệ tinh xung quanh. Nhưng ngày xưa cô ấy luôn giấu đi trong chiếc váy trắng tinh khôi chứ không như bây giờ... Cũng phải thôi, thời gian qua đi con người ta cũng sẽ thay đổi. Cô ấy đâu còn là cô bé ngây thơ trong sáng sẵn sàng chịu mọi tổn thương đau khổ vì mình nữa... Nếu có điều gì phải hối hận trong cuộc đời này thì cô ấy là điều đầu tiên mình nghĩ đến. Chỉ vì sự ích kỷ nông nổi bông bột của tuổi trẻ mà mình đã làm cuộc đời cô ấy bước sang một trang mới, một trang với nhiều mảng tối và chỉ có chút ánh sáng le lói phía cuối con đường...

Một sự trùng hợp thú vị là cô ấy cũng tên T giống nàng. Thật ra T không phải là tên thật như nhiều bạn vẫn nghĩ, T là Tiny... Cũng giống như vậy, K không phải tên mình. Đó chỉ là biệt danh mình tự đặt mà thôi. Một số bạn add yahoo mình rồi sẽ thấy K là chữ cái đầu tiên trong nick mình. Mình sẽ gọi cô ấy là Tiny còn Mc vẫn là nàng theo cái cách mình vẫn gọi từ trước đến nay.

Mối quan hệ của mình và Tiny nên nói thế nào nhỉ? Nếu người ra đi là kẻ mạnh thì mình là kẻ chiến thắng mang đầy vết thương... Giống như mình được lừa và Tiny bị lừa... Chẳng thể nói rõ ai đúng ai sai chỉ biết rằng có quá nhiều chuyện đã xảy ra và cả 2 đều hiểu rõ bản chất, những mặt đen tối của nhau nên mãi mãi chẳng thể đến với nhau được.

Từ tình bạn có thể tiến tới tình yêu nhưng từ tình yêu rất khó để đến được tình bạn. Chia tay rồi thứ còn lại trong mình là sự tôn trọng. Mình tôn trọng cô ấy và muốn trở lại làm bạn như trước nhưng Tiny không muốn điều đó. Cô ấy khép mình lại và xù lông mỗi khi mình cố gắng chạm vào, cố gắng phá vỡ bức tường rào cản giữa mình và cô ấy. Khi vô tình chạm mặt trong quán cafe mình chỉ biết bất động đứng nhìn. Bên cạnh Tiny là một thằng trẻ trâu tóc với quả tóc chả khác gì TiTi của HKT – Có lẽ đó lại là một món đồ chơi mới. Mình tự hỏi đến bao giờ cô ấy mới sống thật với bản thân? Đến bao giờ Tiny mới thôi buông xuôi bản thân để mình không còn cảm giác tội lỗi mỗi khi đối diện với cô ấy nữa?...

- Ố ồ ! Xem ai kia? - Tiny nói trong khi mình vẫn còn sững sờ... Nhiều thứ đã thay đổi nhưng câu cửa miệng Ố ồ vẫn chẳng chệch đi đâu được.

- Ủm... Chào – Mình gật đầu đáp lại

- Người yêu đấy à? Qua đây ngồi giới thiệu luôn đi anh. - Tiny nhìn nàng hào hứng tỏ vẻ thân thiện nhưng mình linh cảm Tiny có ý định gì đó đằng sau vẻ nhiệt tình. Với những gì mà mình đã gây ra cho Tiny thì mình không hi vọng sẽ nhận lại được sự đối xử tốt đẹp từ cô ấy.

- Bạn anh à? - Nàng nói với vẻ mặt ngây thơ. Dám cá rằng lúc này nàng đã lơ mơ nhận ra được điều gì đó

- Ủm... Người quen cũ - Mình đang phân vân có nên vào hay không. Một nửa muốn vào để xem sao một khoảng thời gian dài không gặp Tiny sống ra sao? Mặt khác mình lại sợ Mc không thoải mái khi biết chuyện.

- Ngồi đây bạn – Tiny kéo ghế cho nàng. Trước đây cũng vậy, Tiny luôn là người chủ động trong mọi tình huống. Một người phụ nữ thông minh nhưng đáng tiếc đã biến chất...

- Cảm ơn ! - Nàng trả lời lịch sự

- Bạn uống gì? - Tiny hỏi

- Cho mình nước cam !

- Một nước cam và một chanh leo anh ơi. Hôm nay anh có vẻ vui nên em gọi chanh leo nhé. Khi buồn vẫn cafe à? - Tiny cố tỏ ra hiểu mình. Hình như Tiny đang muốn chứng tỏ điều gì đó với Mc.

- Lâu nay anh chỉ chanh leo thôi.

- Chào ! Mình là Long - Thằng HKT cắt ngang lời mình. Nó đưa tay ra phía trước vẻ như muốn bắt tay. Về HKT, mình thấy có nhiều bài nghe cũng được chỉ anti kiểu tóc tai của bọn nó. Mà thằng Long này lại ăn theo đua đòi HKT nên mình dị ứng. Nghĩ vậy nhưng nó lịch sự với mình thì mình cũng lịch sự lại với

nó. Bất tay mà cả 2 thăm vận nội công phán đoán kẻ địch. May mà lúc trước mình có luyện qua kim trung trạo nên tỷ thí nội lực mình cũng không ngán. Tiếp nó quay sang Mc... Em gái đây là... ?

- Em là T bạn anh K. - Có vẻ nàng cũng khó chịu với thằng HKT này như mình

Bạn hay bạn gái? Cần thận nha bị lừa, anh K sát gái lắm đó - Tiny chọc ngoáy mình. Biết mà, ngồi chung bàn kiểu gì cũng có kịch để xem. Khổ nỗi nhân vật chính lại là mình chẳng thể thoát ra được.

- Cảm ơn bạn, nhưng chưa biết ai lừa ai đâu – Nàng đáp trả, không hề tỏ ra yếu kém trước Tiny

Giác quan của phụ nữ thật nhạy bén, Mc chỉ cần nhìn thoáng qua là biết mối quan hệ của mình với Tiny. Ngược lại, cô ấy cố tỏ ra thân mật với thằng trẻ trâu kia như để chọc tức mình... Nhưng cô ấy đâu có biết nếu muốn mình ghen tỵ thì hãy tìm một người nào đó hơn hẳn mình, được mình công nhận chứ cặp kè với những thằng ất ơ kia chỉ làm mình thêm khinh bỉ.

Hai nàng tiếp tục bắn đại bác xem mình và thằng HKT như tượng. Mình để ý thấy thằng HKT kia từ đầu đến giờ nhìn nàng chưa chớp mắt. Đó là phản ứng tự nhiên của một thằng con trai khi nhìn thấy gái đẹp. Nhưng như vậy thì lộ liễu quá. Khi nào có dịp phai lên mặt dạy nó bài học về các mặt phản chiếu – Một cách để nhìn gái bằng ánh mắt lạnh lùng.

Có một khuôn mẫu thế này... Một thằng tốt bụng, chung tình thì luôn bị phũ. Còn một thằng lạnh lùng bất cần đời thì luôn được gái vây quanh. Sau khi chơi bởi chán chê thì một ngày đẹp trời thằng lạnh lùng gặp được một người con gái làm thay đổi cuộc đời nó. 2 người cưới nhau sống hạnh phúc còn thằng tốt bụng, chung tình thì sống kiếp F.A hoặc may mắn hơn thì tìm được 1 bé nào đó trong đồng đồ chơi bỏ đi của thằng lạnh lùng. Vậy mới có thốt “Làm thằng đàn ông tốt không phải lúc nào cũng hay” Áp dụng vào trường hợp này thì với trình gà của thằng HKT tập dượt, nó chẳng thể nào tán đổ hay làm thay đổi được Tiny. Nó cũng chỉ là một món đồ chơi không sớm thì muộn sẽ bị đá đi như những thằng trước đây mình biết.

Cũng chẳng biết hai nàng kinh nhau hay hợp cạ mà gần 1 tiếng đồng hồ vẫn chưa hết chuyện. Chỉ thấy thỉnh thoảng Tiny lại tĩa đều một câu làm mình lạnh gáy. Chán với việc phải làm tượng đất, mình bày trò cá ngựa cho cả 4 người cùng chơi. Đây là quán Cafe Game nên không thiếu những trò giải trí.

Quy tắc rất đơn giản, người thắng được quyền yêu cầu người thua làm một việc gì đó. Tất nhiên là cũng không quá đáng và trong khả năng của người thua. Chẳng hiểu sao mình lại đồng ý cái rụp. Trước giờ cờ bạc với mình chỉ có đen chứ không có đỏ... vậy nên mình không ham. Lần này cũng không ngoại lệ. Tiny về nhất thằng HKT về nhì, nàng ba còn mình bét. Đã dám chơi thì dám chịu. mình hỏi hợp chờ đợi yêu cầu của Tiny. Chỉ mong sao đừng là điều gì đó liên quan đến quá khứ của mình và cô ấy.

- Anh đưa ví đây – Tiny nói. Mình thở phào nhẹ nhõm vì trong ví mình ngoài giấy tờ xe và tiền ra thì không hề có ba con sói hay những thứ tương tự... Nhưng một lần nữa mình lại đánh giá thấp con người Tiny.

Tiny nhét vào đó 1 tấm ảnh. Mình như bị điện giật khi nhận ra đó là ảnh mình và Tiny chụp cùng nhau trong tư thế khóa môi nhạy cảm. Câu hỏi đặt ra là... cuộc gặp này hoàn toàn vô tình, vậy phải chăng Tiny luôn mang theo tấm ảnh đó? Tiny đưa ình tấm ảnh đó để làm gì? Có ý gì? Muốn nói lại tình xưa hay muốn làm Mc ghen? Mình thiên về về thứ 2 nhiều hơn vì như đã nói ở trên, Tiny rất hận mình và dù có quay lại cũng chẳng thể có kết quả tốt đẹp.

Nghĩ lại thật đau đớn và xót xa... Tiny là mối tình đầu của mình... Cũng có thể xếp vào hàng Hot Girl. Tiny ngày xưa rất hiền, cư xử đúng mực chứ không ăn chơi đua đòi như bây giờ. Ngay từ khi bắt đầu 2 đứa mình đã gặp rất nhiều khó khăn từ phía bạn bè. Đại loại Tiny trước đó yêu bạn thân của mình, sau đó chia tay. Mình an ủi động viên và Tiny ngã vào lòng mình. Kể ra thì dài dòng nhưng có 1 điều Tiny là người duy nhất tính cho đến thời điểm này mình đưa về ra mắt gia đình. Bố mẹ mình cũng rất thích Tiny... Nhưng để có 1 đám cưới thì tỷ lệ là 0.01%

Trở lại chuyện chơi cá ngựa, cứ tiếp tục thế này không phải là cách hay... Nói thêm lúc nữa lại lộ ra chuyện gì của mình thì đúng là lạy ông tôi ở bụi này. Nghĩ vậy nên mình quay sang hỏi nàng

- Đến giờ đi đón bạn em chưa? - Thật ra chẳng có bạn nào hết nhưng mình tung nàng hứng để nhanh chóng chuẩn khỏi chỗ này

- Chết ! em quên mất, đi nhanh không nó đợi – Nàng diễn quá đạt làm mình bất ngờ

Mình đứng dậy thanh toán tiền rồi chào Tiny với thằng HKT. Lúc ra đến cửa nàng nói nhỏ

- Ex của anh thú vị đấy ! - Mình giật mình vì sự nhạy bén của nàng.

- Em không muốn biết lúc này Tiny lấy ví anh làm gì sao? - Nếu là người khác chắc chắn sẽ tra hỏi về Tiny và tấm ảnh nhưng nàng thì không. Có lẽ cũng vì vậy mà mình bị nàng hấp dẫn.

- Biết để làm gì? Cùng lắm là ôm hôn hay tương tự. Dù sao cũng thuộc về quá khứ. Chỉ cần điều quan trọng nhất chưa xảy ra là được. Anh đã nói vậy mà. - Vậy là nàng không ghen. Nghĩ lại nàng nói hoàn toàn đúng. Tất cả mọi chuyện đều xảy ra từ trước khi mình gặp nàng. Mình đâu có bắt cá đâu có thả mồi, đâu làm điều gì có lỗi với nàng thì sao phải sợ? Chẳng lẽ không còn zin môi khi đến với người mình yêu là tội lỗi sao? Nàng quả là một người phụ nữ hiện đại với tư tưởng tiến bộ.

Tối hôm đó sau khi đưa nàng về thì có tin nhắn chúc ngủ ngon từ Tiny. Mình không nhắn lại vì không muốn nhớ, không muốn một lần nữa phát cuồng vì Tiny. Phải mất 2 năm sau khi chia tay với Tiny mình mới dám yêu một người khác... nhưng kết quả chẳng đi đến đâu vì mình không quên được cô ấy. Tiny như bóng ma luôn như một bóng ma luôn ẩn hiện và ảnh hưởng rất lớn đến cuộc sống và tính cách của mình. Tất cả sự việc đều liên kết với nhau một cách hoàn hảo mà bắt nguồn từ Tiny. Haizzzz ! Đến bao giờ Tiny mới bước ra khỏi cuộc sống của mình đây???

10. Chương : 6

Mượn tạm câu này của thánh Leo : “Khi điều không may có xu hướng xảy ra thì nó sẽ xảy ra”. “Vụ dì” như khi rơi cái bánh mì thì mặt phết bơ sẽ chạm đất hay đúng lúc đi đổ xăng thì xăng tăng giá.

Mọi chuyện cũng sẽ chẳng có gì đáng nói nếu điều đen đủi thứ 2 không xảy ra. Mình bị hỏng laptop vì một lý do rất vớ vẩn. Chờ 5 ngày mới sửa xong. Sau khi sửa xong mình backup lại dữ liệu nhưng soft secure folder không hoạt động. Mình lại không để ý điều đó

Thời gian tua lại một chút... Ngày trước, khi chia tay với Tiny, Cuối năm thứ 1 mình yêu một bé nữ sinh ngây thơ trong sáng còn ngồi trên ghế nhà trường. Cô bé ấy rất yêu mình nhưng mình chỉ coi là vật thay thế Tiny lấp đầy khoảng trống. Mình vô tình đã tạo một vết thương vào trong trái tim mỏng manh yếu đuối đó và điều tất yếu là chia tay. Khi có thì coi đó là điều hiển nhiên và chỉ khi mất đi con người ta mới nhận ra được giá trị của nó. Mình cũng vậy... Cái ngày em nói chia tay mình mới bàng hoàng tỉnh mộng. Nhưng quá muộn... quá muộn rồi...

Hối hận về quãng thời gian sống phung phí, hối hận vì không trân trọng tình cảm của cô bé nữ sinh... Nói nhớ Tiny và rất nhiều, rất nhiều suy nghĩ khác nữa... Mình đem tất cả dồn nén vào một cuốn tự truyện. Cũng có thể coi đó là hồi ký về đời mình, những thăng trầm và những mối tình đã trải qua... Và cái điều xui xẻo nhất, đúng lúc không có sự bảo vệ của soft secure folder thì Mc của mình lại vô tình đọc được cuốn tự truyện đó.

Cảm giác như toàn bộ mặt trái của con người mình bị phơi bày trước mặt Mc. Mình đã viết rất nhiều, rất nhiều về Tiny và những mối tình đã trải qua... Điều quan trọng nhất... Mình không còn trong trắng như đã từng nói với Mc. Điều đó làm nàng tổn thương đến mức phải thốt lên

- Có lẽ em phải nhìn anh bằng con mắt khác...

Trình là cái gì? Là thước đo giá trị con người sao? Sai hoàn toàn !!! Đứa bạn thân của mình từng nói :

- Con trai bọn mày rất ngu. Đứa nào cũng muốn là người đầu tiên trong khi đứa nào cũng muốn fang fap. Người đầu tiên không bao giờ bằng người quan trọng nhất.

Trong tình yêu mấy ai mà không muốn được yêu, được cháy hết mình? Trước giờ khi nhắc đến zin người ta thường nghĩ tới con gái. Vậy con trai không có zin sao? Xin thưa là có đấy. Nó không rõ ràng như con gái nhưng không phải là không có cách để nhận biết. Quan trọng là sự thành thật của người con trai mà thôi. Trong giây phút nàng nhìn vào mắt mình và hỏi mình đã từng quan hệ với ai chưa? Đôi mắt ấy dường như có ma lực ấy làm mình chìm sâu vào trong sự sợ hãi. Cuối cùng, mình đã đưa ra một quyết định sai lầm là

nói dối nàng. Một số bạn bảo mình lừa cả anh em Vozer. Mình không phủ nhận nhưng nếu là mình, các bạn sẽ nói bằng cách nào đây? Viết rằng mình nói dối đấy, thực ra mình đã từng XH rồi và để cho Mc đọc sao? Vậy khác nào vạch áo cho người xem lưng?

Gần 1 tuần kể từ ngày nàng phát hiện ra sự thật. Nàng không gặp mình cũng chẳng có lấy một tin nhắn hỏi thăm. Vậy là kết thúc một chuyện tình sao? Ngược lại, Tiny ngày nào cũng rủ mình đi chơi nhưng mình đều từ chối. Không biết Tiny có âm mưu gì nhưng cứ tránh xa là hơn. Sau tất cả những gì cả 2 đã từng có thì không gặp nhau sẽ là một giải pháp tốt.

Chán nản, thất vọng tột cùng, mình chìm đắm trong men rượu để quên đi hình ảnh nàng nhưng càng uống nỗi nhớ của mình càng thêm cồn cào, da diết...

... Biết cách nào cho quên được người khiến anh... day dứt hằng đêm...

- Reng... Reng... !

Tiếng chuông điện thoại làm mình tỉnh giấc. Cảm giác lúc này miệng mình đắng ngắt, tay chân đau nhức mệt mỏi không chút khí lực. Đó là tác dụng phụ của bữa nhậu đêm qua. Màn hình điện thoại báo số lạ...

- Alo – Mình nghe máy

- K đó phải không? - Đầu bên kia là một giọng nam ấp ập

- Đúng rồi !

- Anh là bạn của T. Em rảnh không? Mình gặp nhau chút nhé

- Có việc gì không anh? - Mình phân vân, trước giờ bạn của nàng mình mới gặp vài người và chưa có ai chủ động liên lạc với mình.

- Anh muốn hỏi em chút chuyện, nói qua điện thoại không tiện.

- Ừm bao giờ ạ? - Mình cảm giác con người này sẽ ỉn chút ít thông tin về nàng. Những mặt tối mà mình chưa biết

- 8h ở XXX nhé

Bên kia cúp máy trước khi mình kịp hỏi tên. Tại sao không sớm không muộn mà lại vào chính lúc này... khi mà mình và nàng đang gặp rắc rối??? Mình tin rằng ít nhiều câu chuyện cũng sẽ liên quan đến việc nàng đang giận.

Thần thờ nhìn lại căn phòng... mình chợt nhận ra nó thật bừa bộn tràn ngập màu xám như chính cuộc sống của mình bây giờ vậy. Nàng có ảnh hưởng đến mình nhiều như vậy sao? Có lẽ là thế... Mọi người nói đúng, từ khi quen Mc rồi nàng biết đến cái thốt này thì dường như mình đang cố thay đổi con người, cố viết để cho nàng đọc mà quên mất rằng nàng thích anh cán bộ đoàn trong lần đầu gặp chứ không phải một thằng nhóc với những lời nói bóng bẩy, hoa mỹ... Vậy là đủ rồi, trở về với con người trước đây thôi.

- Có thể, anh không phải là người yêu em như cách cách mà em muốn... Nhưng anh sẽ yêu em theo cái cách mà chính em cũng không ngờ tới

Một vài điều June đã tắt bên cạnh con bạn thân... Vậy là đêm qua sau khi đưa mình về nó ngủ luôn lại đây. Nghĩ cũng buồn cười thật, 2 đứa thất tình 1 trai 1 gái rủ nhau đi nhậu. Mình còn nhớ lúc 1h hơn trời mưa to. Mình và nó đi bộ chẳng cần ô hay áo mưa gì hết. Có một người đi qua hỏi mua ô không nhưng nhờ bạn nó lác đầu.

- Đi thế này cho tình cảm anh ạ !

Nếu mình và nó yêu nhau thì sao nhỉ? Chắc sẽ buồn cười lắm vì cả 2 đều hiểu quá rõ đối phương. Nhưng điều đó chẳng bao giờ xảy ra đâu vì một khi đã là bạn quá thân thiết suốt nhiều năm thì người ta chẳng thể nào yêu nhau được.

Để mặc con bạn nằm ngủ, mình tắm rửa thay quần áo chuẩn bị cho cuộc hẹn. Mc có tình cảm đặc biệt với mình. Mình chắc chắn điều đó nên dù thế nào cũng không thể làm mất mặt nàng trước người khác được. Phải chứng minh rằng nàng đã chọn đúng người để dựa dẫm

Đúng 8h mình đến chỗ hẹn. Một cánh tay giơ lên vẫy mình. Cũng không phải gương mặt quá xa lạ gì... đó là anh Long. Mình không hề nghĩ là anh biết mình thậm chí còn chủ động hẹn gặp nữa. L trông lịch lãm trong bộ vest sang trọng. Phải công nhận một điều là anh ta đẹp trai... phong cách của người có tiền... Trong số ít những người theo đuổi nàng mà mình biết thì có vẻ L được hơn cả.

- Chào em ! Em uống gì? - Anh Long tỏ vẻ rất thân thiện

- Thôi có gì nói luôn đi anh. Chút em phải đi học rồi. - Mình không phải đi học nhưng muốn ảnh vào luôn vấn đề chính. Rào trước đón sau một lần.

- Tuổi trẻ nóng vội quá. Em không thắc mắc anh là ai sao?

- T có nói qua về anh cho em rồi

- Vậy à? Thú vị đấy! T cũng có kể cho anh nghe về em – L cười đầy thích thú.

- Bỏ qua đi. Em chỉ muốn biết mục đích của cuộc hẹn này

- Ok anh sẽ nói ngắn gọn. Chắc em cũng biết anh thích T. Gia đình T cũng rất quý anh. Lúc T quen em, anh có biết. Nhưng anh tin đó chỉ là say nắng thôi. Một người phụ nữ thông minh sẽ biết điều gì tốt ỉnh... Nh...

- Stop! Ý anh là T yêu anh? - Mình cắt lời. Nếu việc này là thật thì chính mình cũng phải suy nghĩ lại về nàng.

- Tất nhiên là T thích anh. Bọn anh quen nhau 2 năm rồi. Anh dự định đầu năm sau cưới. - L vẫn cười đầy tự tin.

- Trả lời sai rồi. Em hỏi T có yêu anh không? Chính xác hơn là T đã bao giờ nói yêu anh chưa?

- Ừm... Chưa... à có những việc không cần phải nói ra mới hiểu. - L bối rối trước câu hỏi của mình, Nụ cười tự tin đã biến mất.

- Vậy anh hẹn gặp em với tư cách gì? Người yêu hay bạn của T? - Vậy là rõ. L cũng là một trong số những vệ tinh của nàng. Có thể nàng chịu sức ép gia đình nên mới qua lại với L... Nhưng điều quan trọng nhất nàng chưa bao giờ nói yêu L. Vậy là đủ.

- Cái đó không quan trọng. Em có biết là cả tuần nay T buồn và khóc nhiều lắm không? Anh không rõ 2 người đã xảy ra chuyện gì nhưng nếu em yêu T thì hãy buông tha cho cô ấy đi. Em không nghĩ giữa 2 người có quá nhiều khoảng cách và chẳng thể nào đến được với nhau sao?

- Haiz! Anh hẹn em ra chỉ để nói những điều đó thôi sao? - Từ khi xác định tình cảm với nàng mình đã suy nghĩ quá nhiều về vấn đề này rồi. Nếu nghĩ đó là rào cản thì mình đã chẳng tiến tới. Mình không muốn nhắc lại vấn đề này nữa.

- Anh đang thắc mắc T nhìn thấy điều gì ở em? Để 2 người đến với nhau chẳng phải hoa nhài cấm bãi shit trâu sao?

Quá bức xúc, không giữ được bình tĩnh trước câu nói của L mình cầm ly cafe hất thẳng vào mặt hắn. Vậy mà hắn vẫn cười... Nhân viên trong quán chạy lại nhưng L xua tay tỏ ý không cần can thiệp. Tiếp đó hắn rút ví ra một xấp dolla đập xuống bàn...

- 10 triệu. Số tiền này đủ để em rời xa T chưa? - L nhìn mình bằng ánh mắt của một kẻ bề trên

- Anh là loại người chuyên giải quyết mọi việc bằng tiền sao? - Chẳng hiểu sao nàng lại quan hệ với loại người như thế.

- Chê ít à? 20 triệu nhé... hay bao nhiêu? Cứ nói ra con số em thích. Đó là số tiền lớn đối với một sinh viên. Cơ hội không đến lần 2 đâu. - Có vẻ L vẫn coi tiền là chìa khóa vạn năng

- Giờ thì em đã biết tại sao T không chọn anh.

Mình đứng dậy bỏ về. Không cùng chí hướng thì có nói tiếp cũng chẳng giải quyết được gì. Cuộc hẹn này chỉ làm mình cảm thấy khinh L và càng ỉnh động lực để giúp nàng tránh xa hắn. Cả xã hội chạy theo đồng

tiền đã tạo nên những con người như thế đấy. Tiền ư? 20 triệu? Chưa bao giờ mình có trong tay từng đó tiền nhưng để bắt mình rời xa nàng thì cả gia sản của hần cũng chưa đủ đâu

- 1 tuần !!! - L lớn tiếng ngay khi mình vừa quay đi

- Sao? - Mình dừng lại nhìn L một cách khó hiểu.

- Anh cho em 1 tuần để làm lành với T. Nếu không hãy tự động tránh xa cô ấy – L đáp, thậm chí hần còn chẳng thèm nhìn mình

- Tại sao em phải nghe anh?

- Vì anh có hàng nghìn cách để em biến mất khỏi cái đất Hà Nội này. - L đặt tờ 100k xuống rồi bước vào nhà vệ sinh bỏ mặc mình tròn tròn mắt ngạc nhiên.

Ấn tượng trong mình, ban đầu, L xuất hiện với hình ảnh một doanh nhân trẻ thành đạt. Tiếp đó là một con người coi tiền là tất cả. Nhưng dù vậy mình cũng chưa bao giờ nghĩ L lại là một người thủ đoạn, giang hồ đến thế. Mình nên làm thế nào đây? Tiếp tục hay buông xuôi? Haizzz sao lại có những suy nghĩ này chứ. Hóa ra mình đang sợ hần... Sợ những đồng tiền dơ bẩn của hần sao?...

Về nhà mà mình vẫn suy nghĩ mãi câu nói của L. Hần có tiền, có thế lực, lời nói của hần không chỉ là đe dọa, nói cho vui thôi... Có 1 cách giải quyết đơn giản nhất. Nếu trong 1 tuần mà mình làm lành với nàng thì mọi chuyện xem như chưa có cuộc hẹn này. Đó là với điều kiện L giữ lời. Hôm đó là thứ 7 ngày 21. Tính cho đến thời điểm mình viết chap này thì còn đúng 5 ngày nữa.... 5 ngày để làm lành với Mc.

Đang suy nghĩ vẩn vơ bước vào ngõ thì một con Sh bóng loáng phanh kít trước mặt mình. Trên xe là một thằng mà mình nhìn chỉ muốn quát ấy phát – thằng HKT.

- Hey K. Lâu không gặp khỏe chứ - Nó vỗ vai mình như thể thân thiết lắm.

- Vẫn thờ ơ. - Mình gạt tay nó ra. Hôm nay là ngày gì không biết. Hết L rồi lại HKT sẵn đón mình. Cứ như Vip ấy. Chẳng hiểu sao nó biết được địa chỉ của mình nữa.

- Nghe nói bạn là ex của Tiny? - Vừa nói nó vừa châm điếu thuốc đưa lên miệng. Ngay từ hành động nhỏ nhất đã thấy nó thiếu văn hóa rồi. Chặn đầu xe rồi hút thuốc trong khi nói chuyện, thiếu tôn trọng người khác. Thậm chí nó còn dựng xe ngay trước ngõ đứng nói chuyện mà chẳng thèm mời ra quán nước. May mà lúc đấy không có ai qua lại chứ không thể nào cũng bị chửi.

- Chuyện qua rồi đừng nhắc lại nữa. - Mình đáp, cố không tạo thêm rắc rối nữa. Chuyện với nàng và L đã đủ khiến mình đau đầu rồi.

- Vậy tao cũng cảnh cáo mày đừng đến gần Tiny. - Lộ bản chất rồi nhé HKT. Nó chỉ vào mặt mình cổ tỏ ra hổ báo.

- Haiz ! Gì nữa đây? Tao chẳng thừa hơi làm mấy trò mèo đấy. - Dù sao nó cũng chỉ là một món đồ chơi của Tiny. Sớm muộn gì cũng bị đá đi thôi.

- Vậy mày cứ dong đưa nhắn tin qua lại với Tiny làm gì? Tao đọc hết rồi đấy. Nói ày biết chả có chỗ nào trên người Tiny mà tao chưa động vào, vậy nên liệu liệu mà lướt đi. - Nghe xong câu này mà mình cười chảy nước mắt. Chắc nó chỉ biết mình và Tiny từng quen nhau chứ không biết mình là người đầu tiên make love với Tiny. Mà dù nó đã làm gì với Tiny đi chăng nữa thì lấy chuyện đó để trối chân Tiny là một suy nghĩ quá đại dột. Thằng nào phẳng này đúng là hết thuốc chữa.

- Rồi sao? Mày chạm được vào Tiny và giờ mày đang đứng trước mặt tao, cầu xin tao buông tha cho người yêu mày? Có mâu thuẫn quá không? - Mình định nói cho nó hiểu mình có Mc rồi thì cần gì Tiny của nó. Nhưng nghĩ lại thằng này cũng chẳng tốt đẹp gì nhờ sau này xích mích nó tìm nàng trả thù thì khổ.

- Đm! Mày muốn chơi à? - Nó thấp hơn mình nên nhìn điệu bộ rướn người lên thách thức thật khôi hài.

- Có người yêu thì lo mà giữ. Tao không rảnh rỗi đến mức lôi đồ chơi cũ ra nghịch lại đâu. - Câu này trước đây mình nghe Tiny nói. Giờ trả lại nguyên văn cho thằng HKT.

Vừa dứt lời nó lao vào mình như một con trâu điên. Thoáng cái nắm đấm đã vụt qua trước mặt. May mà mình cảnh giác nên né được đồng thời đáp trả bằng thức thanh long xuất động trúng ngực làm nó ngã lăn quay xuống đất.

Chẳng hiểu nó vớ đầu được cây gậy lao đến vụt mình tới tấp. Tay không chơi với vũ khí quả là bất lợi, Thoáng cái mà mình ăn 3 4 nhát. Mình có luyện kim trung trạo nên bị trúng vài gậy cũng chỉ đau chứ không nội thương. Nhưng đến khi nó đánh trúng tay trái bị gãy lằn trước thì mình nhói đau thực sự. Máu điên trong mình nổi lên, mặc kệ cơn đau và mặc kệ nó tiếp tục vụt, mình túm cổ nó vạt xuống đất. Chả cần chiêu thức nào hết, cứ nhắm mặt mà mình đấm. Ngoài cây gậy ra thì mình có ưu thế hơn nó cả về chiều cao, thể hình lẫn sức mạnh nên cận chiến thì làm sao nó có cửa thắng.

Đúng lúc mình đang hăng máu thì ở đâu xuất hiện 3 ông lớn tuổi lao vào kéo mình ra khỏi nó. Giả sử mấy ông ý mà do thằng HKT gọi đến thì mình chỉ có nước lỗ mũi ăn trầu vì dù ở trạng thái thập túc, đỉnh phong công lực thì mình cũng chẳng thể nào cân nổi 3 ông thêm cả HKT là 4 chứ đừng nói là với tay trái đau nhức, sắp rời ra của mình.

Trong cái rủi lại có cái may. 3 ông đó thật ra chỉ là người qua đường. Một ông đen xì, nhìn rất hung hãn bá đạo hét lớn :

- Lôi tất bọn nó về công an phường. - Thôi xong. Ccmnr. Năm lớp 12 mình có dính một vụ đánh nhau bị lôi vào công an phường. Vào đó bọn nó chẳng cần biết đúng sai thế nào cú dùi cui mà quất cho sưng tay. Mới nghĩ lại đã thấy rùng mình

Thằng HKT lên hình như cũng hoảng liền rút ví ra tờ 500k

- Bọn em hiểu nhầm chút ấy mà. Anh thông cảm. Có chút quà mời anh uống nước. - Giờ mới để ý mặt thằng này thâm tím, mũi mũi vẫn còn chảy đỏ chót. Tính ra thì mình vẫn lợi hơn hê hê.

Có vẻ hài lòng, ổng cầm tiền dứt túi rồi nói :

- Bọn mày làm mất trật tự. Lần này tao cảnh cáo, lần sau là lên phường đấy. - Moaz, đã cầm tiền rồi còn bày đặt hách dịch. Bữa nào phải gọi hội quây 3 thằng này cho chừa cái tội chõ mõm vào việc của người khác.

Chờ mấy ông quay đi, thằng HKT leo lên xe không quên chửi thề

- Đm! Chuyện này chưa xong đâu. Chuẩn bị nhận gạch đi con

Nghe nó chửi mình sôi máu lên lao tới dùng vô ảnh cước đập thằng vào con SH làm nó ngã lăn ra đường. Mấy ông kia quay lại nhìn thì mình làm ra vẻ vô tội... kiểu như nó tự ngã.

- Đm muốn chơi nữa à? - Thằng HKT cứ mở mồm ra là chửi. Nếu không phải mấy ông kia vẫn đang nhìn thì mình phải cho nó nếm thử tuyệt kĩ nhất thốn kinh của thánh Leo mà mình mới học lỏm được.

Mặc kệ nó chửi, mình đi vào ngõ. Vẫn biết thanh niên tập đú này sẽ còn quay lại nhưng mình cảm giác L nguy hiểm hơn nhiều. Trước mắt, cần phải nghĩ cách làm lành với Mc... Sau kì hạn 7 ngày mình sẽ ra sao?...

P/s : Cách hành văn của chap này khác với những chap trước đây. Có thể bạn không quen nhưng mình sẽ tiếp tục viết như vậy vì đó mới là con người thật của mình.

11. Chương : 7

Những rắc rối mà mình đang vướng phải là sao đây? Haizz, mình bắt đầu quan tâm đến nó từ khi nào vậy? Điều mình mong muốn nhất là làm lành với nàng. Có lẽ mình cần một kế hoạch, một chiến lược? Nếu vậy kế hoạch duy nhất để cưa đổ Mc là :” Chẳng có kế hoạch nào cả “. Chỉ cần mình sống thật với bản thân là đủ. Mình gọi đó là :” Be Myself ”

6h30 Tối chủ nhật, mình ngồi quán nước đối diện nhà nàng. Bên cạnh là ly nhân trần với đĩa hướng dương. Mình đang chờ đợi một điều gì đó... hay chính xác hơn là một ai đó...

Gần nhà nàng có cái trường cấp 3 nên thỉnh thoảng lại có mấy em nữ sinh mơn mớn lượn qua lượn lại làm mình suýt đi tù nếu không kịp kiềm chế... Than ôi thời oanh liệt nay còn đâu... Cơ mà hôm nay chủ nhật thì chắc chỉ còn vài mống ôn thi đại học. Hehe 92 với 95 không biết có hợp không???

7h10p nàng dắt con vespa trắng ra khỏi nhà. Tình thế lúc này mình tối nàng sáng. Đợi nàng lên xe rồi mình sms ột tin

- Đi chơi vui vẻ, về mua kem cho anh nhé - Nàng ngẩn ngơ mấy phút nhưng lại cất điện thoại vào túi rồi đi tiếp.

Hà Nội bắt đầu vào thu trời se lạnh, gió thổi run tờ rym. Mình ngồi chém gió với bà chủ quán đủ thứ chuyện linh tinh đồng thời thu thập thêm thông tin tình báo về nàng. Thoáng cái mà đã 3 tiếng đồng hồ hôn nhau với muỗi sưng chân nàng mới chịu về. Vừa thấy bóng nàng mình làm tiếp cái sms

- Kem của anh đâu???

Nàng dừng xe đưa mắt nhìn quanh, ánh mắt dừng lại tại quán nước bên kia đường. Hừ nhạt một tiếng rất nhỏ rồi nàng bỏ vào nhà.

Sáng thứ 2 mình bị đánh thức bởi tiếng trống inh ỏi. Dậy sớm với mình đúng là cực hình. Vừa mở cửa đang định phi ra ôi đứa một đạp thì mình thấy mấy thằng nhóc choai choai đang tập múa lân. Ồ ha vậy là sắp đến trung thu rồi, phải nghĩ ra một cái gì đó thật đặc biệt dành tặng nàng mới được. Giờ vẫn còn sớm, mình thay quần áo rồi đến nhà nàng kèm một slot KFC. Tiếp đó mình lại sms cho nàng

- Có KFC ai treo trước cổng nè !

Nàng không rep lại nhưng mình tin nàng sẽ ra. Gì chứ con heo này tham ăn lắm. Nghĩ vậy nên mình núp vào góc quan sát tình hình... lờ như có thằng ất ơ nào đi qua loạng quạng nhạt mắt thì mình còn lao ra giành lại. KFC nào có rẻ gì...

Tầm 5 phút sau 1 cái bóng nhỏ nhỏ xinh xinh thập thò trước cửa. Vừa thấy mình là cái bóng ấy giật túi KFC chuồn vào nhà luôn. Giận cũng đáng yêu thật đấy.

Tối hôm đó mình tiếp tục trồng cây si trước cửa nhà nàng. Kết quả không khá hơn là bao lại còn bị bà chủ quán nghi ngờ. Duy nhất có 1 lần đang ngồi vểnh râu chém gió thì có một con exciter 2010 phanh kít trước mặt mình. Trên xe là một em đáng chuẩn, chân dài mặc áo 2 dây để lộ vòng 1 siêu khủng. Quả này anh quyết cướp cả người lẫn xe...

Đang phân tích đánh giá số đo 3 vòng thì em siêu vòng 1 này rút điện thoại ra bấm bấm áp lên tai. 2S sau đó con 1202 của mình rung lên bần bật tỵ tỵ quần... WTF... phát này thì xong cmnr. Nhà nghỉ nào đây em...

Như đang từ thiên đường mình bị đạp thẳng xuống địa ngục... Là thằng đệ của mình gọi... Cáu tiết làm tao cụt hứng éo nghe máy nữa. Con IP thì vẫn im lìm trong túi như thách thức sự kiên nhẫn từ nàng.

Đến ngày thứ 3 thì nàng đã không còn đủ kiên nhẫn với mình nữa...

- Rảnh rồi lắm sao mà hôm nào cũng ngồi đây? - Nàng nói nhỏ nhẹ vì ngại bà chủ quán nhưng mình vẫn cảm nhận được lửa ở trong đó

- Ồ ngấm gái mà... - Lúc đó mặt mình hệt như này

- Ngấm tiếp đi nhá - Nàng quay vào nhà

Không để nàng kịp phản ứng, mình nắm tay nàng kéo lại

- Đi với anh - Mình nói dứt khoát như ra lệnh... Nghĩ lại thấy lúc đó Men thật

- Đi đâu? - Nàng ngơ ngác nhìn mình mắt tròn xoe

Mình lôi tuột nàng lên xe hướng thẳng sân bay nội bài. Đi được tầm 10p mình vẫn im lặng suy nghĩ không biết nên bắt đầu từ đâu... Giữa mình và nàng chưa bao giờ có nhiều khoảng trống như vậy... Lúc nào cũng tràn ngập tiếng cười và niềm vui... Bất chợt nàng lên tiếng

- K sao vậy?

- K... xin lỗi – Cuối cùng mình chọn cách trực tiếp và đơn giản nhất. Không cầu kì hoa mỹ như chính con người mình vậy... Biết đâu chính vì thế mà nàng bị mình cuốn hút.

Nàng im lặng không trả lời. Những khoảng trống vô hình lại xuất hiện... Mình nên làm gì với thái độ hồ hững của nàng đây. Trong vô thức, tay mình vít ga vượt qua dòng người.. 50km 60km... Hà Nội dần xa khỏi tầm mắt của mình và xung quanh chỉ còn lại một màu đen huyền ảo.

- K làm gì vậy? Đi chậm lại – Giọng nàng hơi run... Vì lạnh hay sợ thì mình cũng không rõ

Được thể mình càng vít ga mạnh hơn,... 70km rồi 80km... Gió thổi rất mát và hình như có một vài hạt mưa. Nàng có nói điều gì đó nhưng mình không nghe rõ. Cảm giác hết như cuộc đua tốc độ trong những bộ phim 3D mà mình từng xem, nhà cửa cây cối tụt lại phía sau ngay khi mình vừa nhìn thấy chúng. Phía sau, nàng luôn tay đập vào lưng mình. Cuối cùng chịu không nổi mình hét lớn hết cỡ để nàng có thể nghe thấy

- T có tha lỗi cho K không?

- ... azx...

- Gì cơ? Không nghe thấy

- Có... Dừng lại đi... - Hehe, vậy là mục đích đã đạt được dù cách thức cũng không đẹp đẽ cho lắm. Được đà mình tiến tới luôn

- T có yêu K không???

- ... - Nàng im lặng tay ôm chặt eo mình

Kết quả chưa được như mong muốn, mình vít ga hết cỡ... chẳng biết có lên được 90km hay không nhưng cảm giác ngay lúc đó của mình là buồn nôn kinh khủng. Phía sau nàng vẫn ôm mình chặt cứng mặc kệ những điều tồi tệ nhất có thể xảy ra. Khi bắt đầu cuộc chơi là mình đã đưa lưỡi dao tử thần kề vào cổ rồi. Đường cao tốc thật đầy nhưng trời tối om và với tốc độ này thì chỉ cần một chút sơ xuất hay một khúc quanh thôi là ngày mai mình sẽ được ở lại nghĩa trang mai dịch thay vì đến trường.

Tuổi trẻ năng động tràn đầy nhiệt huyết và ưa thích mạo hiểm mà. Mình chấp nhận tất cả vì lẽ đơn giản :“Thà một phút huy hoàng rồi vụt tắt còn hơn đau le lói suốt trăm năm”. Vậy nhưng còn vòng tay đang ôm chặt mình thì sao? Nàng còn có gia đình, bạn bè. Nàng có một tương lai tươi sáng vậy mà lại phải ra đi cùng mình? Vậy là chiếm hữu chứ đâu phải tình yêu... Chẳng phải điều mình muốn là được nàng tha thứ và điều đó đã thành hiện thực rồi sao?... Nghĩ vậy nên mình giảm ga từ từ phanh lại... Vừa dừng xe nàng vội nhảy xuống chạy lại ven đường tổng ra một đồng sản phẩm... Mình cũng cố vận công điều khí để không bị tẩu hỏa nhập ma như nàng...

Gió mát, mưa nhẹ còn nàng ngồi im 1 góc không nói gì ra vẻ mệt mỏi lắm. Thấy vậy mình tiến lại gần cởi chiếc áo khoác mỏng bên ngoài choàng lên vai nàng. Tiếp đó mình ngồi cạnh nàng ngắm trăng... Chẳng ai nói gì nhưng cảm giác lúc đó thật lãng mạn và ấm áp quá chừng. Cơ mà sắp đến trung thu nên trăng cũng tròn phết.

Được một lúc nàng quay sang phía mình... mắt nàng đỏ hoe và giọng như lạc đi khác hẳn với giọng nói trong trẻo cao vút thường ngày

- K ác lắm... - Nàng cố gắng lắm mới có thể nói được 3 từ đó.

Chẳng cần một kịch bản của một ông đạo diễn tài ba nào cả. Chỉ là ngay lúc đó, khi nhìn vào đôi mắt ướt đầm lệ thì một thằng con trai sẽ tự biết phải làm gì. Hành động theo trái tim là một kịch bản hoàn hảo nhất...

Lấy lọ xylitol trong túi ra mình đút cho nàng 2 viên. Tiếp đó mình tiến lại đặt lên môi nàng một nụ hôn nhẹ nhàng thay cho tất cả những gì mình muốn nói... Mình gọi đó là nụ hôn kẹo ngọt với 2 viên kẹo gắn kết yêu thương...

Một lúc lâu sau, môi mình rời môi nàng. Mắt nàng vẫn nhắm tịt và ngẩng mặt lên chờ đợi. Tức cười quá mình đưa tay lên búng chóc cái vào mũi nàng

- Ax chơi gì kì vậy? - Nàng ngượng ngùng xoa mũi chữa thẹn

- Tỉnh rồi thì đi tiếp nhé tiểu thư !

Nàng và mình lên xe quay về thành phố. Đi khắp phố này đến phố khác cứ thấy quán cafe nào mình định rẽ vào thì nàng đều lắc đầu quầy quậy. Nàng vẫn ôm mình và thật sự thì mình chẳng muốn rời xa vòng tay đó chút xíu nào thành ra 2 đứa hâm hâm lên cơn lộn hết 1 vòng hà nội. Từ Phạm Văn Đồng mình phóng sang Long Biên rồi từ Long Biên lại xuống Pháp Vân. Thừa xăng mà, chẳng có một mục tiêu cụ thể nào cả... cứ đi và đi thôi chỉ cần nàng ở cạnh mình thì dù có đến tây thiên mình cũng sẵn lòng.

Tầm 11h mình và nàng rẽ vào quán kem ở Phùng trên tuyến 32. Vậy là đủ 1 vòng Hà Nội rồi đấy. Đêm hôm khuya khoắt có 2 đứa hâm đi ăn kem làm bà chủ quán không dấu nổi ánh mắt tò mò. Kệ chứ bà vẫn bán thì tôi vẫn mua... chẳng ảnh hưởng đến ai cả.

Nàng gọi một lúc 3 cốc kem. Tưởng có lòng tốt ình 2 cốc ai ngờ có âm mưu cả. Nàng ăn ăn 1 cốc đưa mình 1 cốc. Khi mình còn đang thắc mắc cốc cuối cùng để làm gì thì nàng đã nhanh tay nhúng kem quệt vài nhát vào mặt mình. Cái trò này mình có chơi hồi sinh nhật nhưng ngày thường cùng dùng thì ác quá... Đang định quệt lại thì nàng đưa một ngón tay ấn vào giữa trán mình

- Đứng im !!! - Nàng nghiêm nghị nói

- Chi vậy?

- Đang xấu xí như vậy để chụp cái ảnh coi. Sau này còn dám nói dối em post lên fb dìm hàng ế vợ luôn – Nàng cười đầy thích thú. Lâu lắm rồi mình mới được nhìn thấy nụ cười tuyệt đẹp này... Và thêm một lần nữa mình đại dốt nhìn vào đôi mắt hút hồn như biết nói ấy... Mình ngẩn ngơ bất động mất vài s để mặc nàng tung hoành...

- Tách ! Tách ! - Xong cmnr. Số phận mình đã được định đoạt. Từ nay có thêm 1 định luật mới : [True Story] Đùng Đùng Với Mc ...

- Mai đi đám cưới cùng anh nhé ! - Một ý tưởng táo bạo nảy ra trong đầu mình. Chi tiếp chap sau sẽ rõ...

- Đám cưới ai? - Nàng vẫn đang hí hoáy xem lại mấy tấm hình vừa chụp

- Em không biết đâu. 5H anh qua nhà đón...

Mình đưa nàng về nhà với tâm trạng cực kì thoải mái. Khúc mắc lớn nhất trong lòng mình đã được giải quyết đồng nghĩa với thời hạn 7 ngày mà L đưa ra mình cũng đã hoàn thành. Nhất tiễn trúng song điều... Yeah !!!

Thật ra mình cũng đã xác định sống thật với bản thân nên điều gì đến cứ mặc cho nó đến. Thời hạn 7 ngày không ảnh hưởng đến mình nhiều lắm. Mình chỉ từ bỏ khi biết chắc nàng không cần mình và không muốn mình bên cạnh. Sau 7 ngày L có làm gì, mình cũng sẽ đương đầu đến cùng. Với một thằng liều lĩnh như mình khi bị dồn đến chân tường, mình không chắc sẽ làm ra những chuyện gì đâu... Tất nhiên đó chỉ là giả thiết, sự thật là mình đã làm lạnh với nàng và nếu L giữ lời thì bớt đi 1 kẻ thù cũng không phải là ý kiến tồi. Có lẽ nàng không theo thốt nữa nên không biết chuyện của mình và L. Nếu là trước đây mình sẽ không kể nhưng biết sao được... Vì sợ nàng suy nghĩ mà phải dẫn đo hay viết theo một khuôn mẫu giả tạo nào đó thì thà đừng viết còn hơn.

Riêng với thằng HKT, vẫn chưa thấy nó có động tĩnh gì nhưng mình không lo về thằng này lắm. Nếu đánh nhau có thể giải quyết vấn đề thì mình sẵn sàng đứng yên cho nó đánh. Dù sao mình cũng không muốn dính lứu hay liên quan gì đến Tiny hay thằng HKT nữa.

12. Chương : 8

Hôm đó ngồi học mà mình nhấp nhòm suy nghĩ mãi về quyết định táo bạo sắp tới. Môn đường lối cách mạng chết tiệt với bà giáo lắm nhảm này giờ làm mình thấy ngán...

Đúng 5h tan học, mình phóng về tắm rửa thay quần áo chuẩn bị đi đám cưới. Nếu là trước đây mình sẽ mặc 1 cái áo vest bên trong là sơ mi đóng thùng... Nhưng giờ mình thể hiện cho ai xem chứ? Xung quanh

nàng không thiếu những quý ông lịch lãm như vậy. Mình cần một thứ gì đó phá cách, đặc biệt hơn và quan trọng nhất là nó phải đúng với sở thích của mình.

Ngắm nghía chán chê cuối cùng mình chọn một cái quần jeans mài rách gối màu xám, áo phông xám in hình con tiểu yêu cùng áo khoác mỏng bên ngoài cardigan cũng màu xám luôn. Thứ duy nhất không cùng màu là đôi giày đen cao cổ mang phong cách rocker... Ổn đấy chứ, không quá nổi loạn mà vẫn giữ được vẻ lịch sự khi đi dự đám cưới. Mình thích màu xám lông chuột vì màu này dễ mặc hợp với nhiều người nhưng cả cây màu xám thì mình chưa thấy ai mặc qua. Màu đen và trắng thịnh hành nhưng biết đâu 2013 sẽ là năm của màu xám.

5h30 mình qua nhà đón nàng. Nàng bước ra lộng lẫy trong chiếc váy màu hồng nhạt bó sát người, phía trên là khăn choàng cổ cùng màu làm tôn thêm vẻ quý phái kiêu sa... Dưới chân nàng là đôi giày cao gót dễ đến 10cm làm nàng hơi cao hơn mình một chút. Vẫn như mọi khi, nàng trang điểm nhẹ và mình thích cách trang điểm ấy.

- Nhìn gì vậy? - Nàng đưa tay vẫy vẫy trước mắt mình
- Nhìn em... Hôm nay em đẹp quá ! - Mình như bị hút hồn trước sắc đẹp của nàng
- Mấy hôm uống nước ở đây ngắm gái chưa đủ sao? - Nàng chu mỏ giơ nắm đấm dọa mình
- Ngắm mãi cổ kiểng nhỏ nào đẹp hơn em mà tìm hoài chẳng ra à
- Chỉ được cái nhìn là giỏi – Nàng quay mặt đi nhưng mình vẫn kịp nhìn thấy ánh mắt ngượng ngùng xấu hổ. Con gái mà, ai chả muốn được khen.

Mình từ Cầu Giấy đi sang Lý Thường Kiệt cũng hơi xa, may mà không tắc đường. Đám cưới tổ chức ở khách sạn Hòa Bình thím nào ở gần đó chắc biết. Lại nói về đám cưới, đó là đám cưới của cậu mình. Ông năm nay 45 tuổi nhưng vẫn giữ được vẻ đẹp trai, phong độ và đặc biệt là ông chưa lấy vợ bao giờ. Chắc hẳn các thím sẽ thắc mắc tại sao một người như thế lại F.A đến giờ? Đó là vì hồi trẻ ông yêu một cô, có dẫn về nhà nhưng gia đình phản đối. Sau vụ đó ông giận dỗi không thèm lấy vợ luôn... Mãi sau này ông ngoại mình mai mối dùng đủ mọi cách ông mới chịu.

Về phần cô dâu, trước đây mình cũng đã gặp qua 1 lần. Tên cô là Thảo... Nguyễn Thị Thảo hay Nguyễn Thu Thảo gì đó. Hiện đang là giảng viên trường ĐH Quốc Gia HN dạy môn xyz có liên quan đến kinh tế. Sở dĩ mình có thể nhớ được như vậy là vì hồi trước đi học hộ ở đây bị cô túm được quẹt ột trận... Dù lúc đó mình và cô còn chưa biết nhau...

Đoạn trước mình có nhắc tới việc rủ Mc đi cùng là 1 quyết định táo bạo vì đây là đám cưới của họ hàng mình. Một điều hiển nhiên là Mama mình cũng sẽ có mặt. Từ sau chuyện với Tiny thì mình chưa dẫn ai về ra mắt và lần này có thể coi là ngoại lệ. Đặc biệt hơn nữa là nàng và Mama có quen nhau. Việc mình ít tuổi hơn nàng Mama có biết. Thực ra mình không lo lắm về mama mà lo cho nàng nhiều hơn. Mama mình khá dễ tính, tâm lý và thoải mái trong việc mình quen ai, thích ai. Thậm chí trước đây việc mình và Tiny tiến tới đâu Mama cũng biết... lúc đó mama chỉ bảo :“lớn rồi, suy nghĩ và hành động cho ra dáng một người đàn ông... Đừng để ảnh hưởng đến gia đình và pháp luật”. Còn nàng thì khác, nàng hoàn toàn chưa chuẩn bị tâm lý cho việc ra mắt phụ huynh. Hơn nữa giữa nàng và mình là một mối quan hệ không tên. Yêu chẳng phải, bạn lại càng không... Nhưng mình tin với bản lĩnh của một Mc, nàng sẽ xoay sở được.

2 đứa mình nắm tay nhau bước vào khách sạn. Vừa vào mình đã nhìn thấy mẹ trong đội tiếp khách... mẹ cũng nhìn mình vẻ ngạc nhiên lắm. Nàng thì mắt chữ O miệng chữ A rồi quay sang mình nói

- Sao mẹ anh lại ở đây??? - Về mặt sống sót của nàng làm mình buồn cười. Vừa nói nàng vừa buông tay mình ra... chắc không muốn mẹ mình nhìn thấy.
- Đám cưới của cậu anh mà, mẹ anh ở đây cũng đâu có gì lạ. - Mình nắm chặt tay nàng không rời. Mình tin việc công khai mối quan hệ này là một quyết định đúng đắn và nàng sẽ hiểu rằng mình hoàn toàn nghiêm túc khi theo đuổi nàng.
- Em chào chị - Nàng cúi người chào lễ phép đồng thời đưa tay đang nắm tay mình ra sau che đi. Mình biết rằng trong quan hệ xã hội thì trừ những người đã quá tuổi thì mới gọi là cô, bác.. còn hơn nhau 2x tuổi vẫn là gọi là anh chị...

Hi mẹ ! Đây là T, bạn gái con. - Mình giả ngu vờ như không biết mối quan hệ của 2 người dù rằng nhờ mẹ mà mình và nàng mới quen nhau.

- Ô chị N là mẹ anh à? - Nàng quay sang nhìn mình vẻ ngây thơ vô số tội. Phải nói là phản ứng của nàng vượt ngoài dự tính của mình. Việc này đã chứng minh sự trong sạch của nàng đồng thời vạch mặt con quỷ xấu xa là mình đây.

- Chào em ! Lâu không gặp nhìn em trẻ ra đây – Mẹ lảng tránh câu hỏi của nàng. Có thể đây là một quyết định sáng suốt. Mẹ mình cười với nàng nhưng vẫn không quên liếc sang mình. Kệ thôi, đã đâm lao thì phải theo lao. Đến đây rồi không lẽ bỏ về...

- Dạ cảm ơn cô – Nàng đổi cách xưng hô ngay. Liệu có phải là nàng quá thông minh và giỏi ứng biến xử lý tình huống không?

- Mẹ đón khách nhé con vào trước... - Một vài tình huống bất ngờ xảy ra và mình cần thời gian để tính toán lại chiến lược. Mục đích của mình là giới thiệu nàng với mẹ và mình đã đạt được điều đó nên không nhất thiết phải ở lại làm gì

- Dẫn bạn vào đi thằng quỷ - Mẹ vẫn cười với nàng về như việc mình và nàng quen mẹ đã biết từ trước.

Vừa đi khỏi là nàng véo mình một cái đau điếng đồng thời ấn ngón tay vào trán mình

- Anh được lắm – Nhìn nàng giận, má ửng hồng càng đáng yêu

Mình không trả lời và tiếp tục nắm lấy tay nàng bước vào hội trường. Hội trường được trang trí khá đẹp với gam màu hồng làm chủ đạo cùng bóng bay đủ màu sắc tô treo khắp nơi tô điểm cho khán phòng. Nhìn quanh khách khứa đã đến đông đủ. Mình đang tìm chỗ ngồi thì có một cánh tay giơ lên vẫy mình. Ra là bà chị họ quý hóa của mình. Hồi nhỏ 2 chị em suốt ngày rủ nhau đi ăn trộm xoài... Nhìn bàn đầy cũng có nhiều người quen nên mình tiến vào luôn không quên kéo nàng theo.

Mâm này có 12 người đa phần là thanh niên. Tính cả mình và nàng là có 7 trai 5 gái. Trong số 5 gái đã có 2 bà lớn tuổi không nhắc đến. 3 người còn lại thì nàng là nổi bật hơn cả vì vẻ đẹp dịu dàng thuần khiết rất á đông. Trừ mình và 1 ông lớn tuổi ra thì 5 thằng con trai còn lại đều nhìn nàng không dấu vẻ thèm thuồng. Một anh mà mình quen sinh năm 88 ngày mai đi ăn hỏi rồi cũng nhìn nàng không chớp mắt. Kiểu gì tý nữa chả có mấy ông lần la gọi chuyện xin số làm quen... Mình cũng chẳng ghen, chẳng quan trọng vấn đề này lắm vì nếu lằng nhằng đa tình thì nàng có cả xe tải người xếp hàng chứ đâu còn ở bên mình làm gì.

Nghĩ thì nghĩ vậy chứ mình biết sai lầm lớn nhất của thằng đàn ông là để cho thằng khác có cơ hội gần gũi với người mình yêu. Vì vậy ngay từ màn giới thiệu mình đã đánh phủ đầu nàng là bạn gái mình. Như kiểu đánh dấu chủ quyền thằng nào muốn tán thì bước qua xác tao.

Tuy đã giới thiệu như thế nhưng đám thanh niên trai làng vẫn nhất quyết không buông tha nàng. Toàn bạn bè anh em của mình thôi nhưng chúng nó hình như muốn chọc giận làm mình ghen thì phải. Rất tiếc là chúng nó đã chọc nhầm đối tượng rồi... Trừ khi chúng nó muốn vì gái mà anh em phải đổ máu thì mình đây cũng sẵn sàng tiếp chuyện.

Tàn tiệc nhưng có vẻ mấy thằng anh mình vẫn tiếc nuối những giây phút gần gũi bên người đẹp nên cả lũ rủ nhau lên phố cổ chơi. Tất nhiên là mình với nàng đi 1 xe còn lại phân chia thế nào cũng được mình không quan tâm. Dù hôm nay không phải cuối tuần nhưng sắp trung thu nên phố cổ vẫn đông nghịt người. Mình để ý thấy mấy em xì teen hay đeo cái tai thỏ nhấp nháy đáng yêu lắm. Nghĩ vậy nên mình cũng mua 1 cái tặng nàng. Để cho có đôi có cặp, nàng cũng bắt mình đeo một cái dành cho con trai như kiểu sừng của người ma vương ấy... Thấy lúa lúa nhưng nàng thích nên mình không nỡ từ chối...

Nàng đi giày cao gót nên chắc sẽ đau chân. Lúc đi qua chỗ bán dép mình ghé vào mua 1 đôi cho nàng. 1 thằng trong đoàn cũng nhanh nhẩu chọn một đôi thành ra cuối cùng có 2 người đưa dép cho nàng. Thằng này mình chỉ biết qua qua chứ không chơi cùng... Không ngờ nó mặt dày thế, biết nàng là bạn gái mình mà vẫn quan tâm các kiểu. Cuối cùng nàng nhận đôi tông mình đưa và cảm ơn thằng kia. Phải vậy chứ, thật là hãnh diện quá đi. Thằng kia chắc cũng ngại nên dần tách đoàn rồi mất hút lúc nào chẳng biết.

Lúc mình về lấy xe thì gặp mấy anh trật tự đang thu xe trên vỉa hè. Cả lũ đều toát mồ hôi không dám manh động lại gần vì nếu nhận đây là xe của mình thì sẽ được về đồn luôn. Cuối cùng mình chọn giải pháp

an toàn là ngồi uống nước chờ mấy anh trật tự mỗi chân thì về... Vì quán nước vỉa hè mà nàng lại mặc váy bó sát người nên mấy thằng bạn mình lại được dịp bóp mắt. Nhớ có lần nàng nói nhìn rồi thèm mà không làm được gì càng tức, kệ cho bọn nó nhìn. Giờ chính là lúc ấy đây. Nếu thằng nào có hành vi đen tối với nàng thì 18 thức hàng long thập bát chương đang chờ sẵn đấy.

Tầm 20p sau anh trật tự đi rồi mình lấy xe rồi lượn luôn. Đứng đây mắt công anh ý vòng lại hỏi thăm thì mệt. Nhưng một lần nữa định lý khi điều đen đủi xảy ra thì nó sẽ xảy ra lại phát huy tính đúng đắn. Trật tự vừa đi thì cơ động lại đến. Lúc đi mình có mang 2 mũ nhưng lúc về chị mình đi SH không có giấy tờ nên hơi kinh, mình đưa mũ cho nó mượn thành ra thiếu mất 1 cái. Loằng ngoằng 1 lúc cơ động không bắt thêm được lỗi nào vì giấy tờ bằng lái hay gương mình đều đủ... anh ý chốt hạ 300k. Khi đi nàng mặc váy nên không mang theo túi còn mình lúc này mua đồ linh tinh giờ trong ví còn đúng 180k. Mấy thằng bạn thì đi đường khác nên chẳng nhờ được. Mình trình bày một hồi sùi bọt mép mà không ăn thua. 1 anh cơ động yêu cầu mình đưa chìa khóa xe để đưa về đồn. Đến lúc này thì nàng mới vào cuộc xin giúp mình. Chỉ thấy mắt nàng chớp chớp gợi tình đẩy đưa một lúc là anh cơ động xuôi luôn. Đúng là sắc đẹp ngàn cân có khác.

Khi về anh cơ động có đưa cho 1 cái biên bản hay biên lai nộp phạt gì đấy... thế nên mình bỏ luôn mũ thách thức chính quyền. Vừa đi được 5p lại có anh tuýt còi gọi vào. Mình chỉ cười giờ tờ biên lai ra là nó vòng đi luôn chẳng thèm ngó lấy một lần. Trên biên lai có ghi ngày tháng nhưng với thái độ của nó thì sau này đi đâu cứ thủ sẵn tờ giấy chắc cũng không vấn đề gì... Nhưng nói thật là mình cũng hơi ngại vì phải nhờ nàng giúp thành ra suốt đường về mình im re chẳng nói câu nào.

Dừng xe trước cổng nhà nàng, vậy là sắp phải xa người con gái mình yêu rồi. Chẳng biết ngày mai sẽ ra sao vì còn quá nhiều thứ mình phải đối mặt. Chuyện của L tạm ổn thì giờ tập trung vào HKT. Thêm nữa kiểu gì Mama mình cũng sẽ nói về mình và nàng. Với người bình thường thì mình hoàn toàn tự tin nhưng nếu đối tượng là nàng thì mình không chắc thái độ của Mama sẽ ra sao. Từ bài học của cậu mình thì tin chắc rằng nếu có phản đối, mẹ cũng sẽ không làm quá gay gắt. Từ trong thâm tâm, mình vẫn hi vọng mẹ sẽ đồng ý vì mình không tìm được điều gì đáng chê trách ở nàng. Tất nhiên đó là trong suy nghĩ của mình... còn với người lớn thì tuổi tác luôn là 1 vấn đề quan trọng

Ngốc ! Nghĩ gì mà thần thờ vậy? - Nàng véo má mình

Không có gì. Mượn rồi em vào ngủ đi – Mình cố che dấu suy nghĩ...

Ủ ngủ ngon ha ! - Nàng ấn vào trán mình. Động tác đó gần như một thói quen vậy... Lúc nào cũng coi mình như trẻ con hết véo má lại búng mũi...

Vậy là kết thúc một ngày với nhiều biến động. Ví của mình lại nhẵn như mọi khi. Ủ thì sinh viên mà. Cuối tháng ai chẳng hết tiền... Mì gấu đỏ ơi ! Chào mi.....

13. Chương : 9

Thứ 6 ngày 27 tháng 9...

Hôm nay Mc của mình có 1 hội thảo về vấn đề đưa luật đến cuộc sống... nàng rủ mình đi chung với tư cách cán bộ đoàn thanh niên

8h mình qua đón nàng đi ăn sáng. Vẫn như lần trước nàng gọi 1 bát bún cá còn mình trà đá chờ nàng. Phải công nhận một điều rằng từ khi gãy tay mình lên cân nhanh thật... Trước ngày ăn 1 bữa giờ ngày nào cũng 2 bữa mà bữa nào cũng 4 bát. Ai bảo nàng nấu ngon vậy làm chi không ăn phở của. Còn 1 điều nữa về mình mà ai nghe thấy cũng phải ngỡ ngàng... đó là mình không ăn thịt. Gà chó hay ngan ngỗng dù chế biến thế nào mình cũng không ăn .

KFC trước cũng thử nhưng được 1 miếng là nôn ra liền . Hồi bé đi khám ông bác sỹ bảo đó là di chứng của việc đau dạ dày năm 3 tuổi... Tất nhiên là cũng không đến mức quá khủng khiếp, ví dụ như chả cá hay ruốc thì mình vẫn ăn. Nói chung là phải qua chế biến và hợp khẩu vị... Cũng vì vấn đề này mà trước khi đi chợ nàng lại phải hỏi ý kiến mình. Nghĩ cũng tội... Giá mà mình không mắc phải gáí gú thì giờ này mình đang trên chùa tụng kinh niệm phật chứ chẳng ngồi viết truyện cho các thím đọc...

8h20 mình dừng xe trước Crown Plaza Lê Đức Thọ. Khách sạn 5 sao có khác, đẹp lung linh. Lúc mình và nàng đến thì mọi người cũng đã đông đủ. Đa phần là người Việt Nam nhưng cũng không ít người nước ngoài.

Và vẫn như lần trước, nàng bước lên sân khấu với tư cách Mc còn mình đóng vai khán giả sy tình. Cũng giống như mình, tất cả các nam thanh niên trong hội trường từ già đến trẻ, từ tây đến ta đều hướng ánh nhìn đến 1 vị trí duy nhất. Tất nhiên đó là Mc xinh đẹp với đôi mắt to tròn và nụ cười trong sáng, thánh thiện. Nàng nói là việc của nàng, mình ngắm là việc của mình. Có ai đánh thuế ngắm gái đâu??? Tất nhiên nàng là Mc, mọi người không nhìn nàng thì nhìn ai? Dù ánh nhìn có đen tối thế nào thì vẫn cứ là nhìn và mình chẳng thể nào cấm đoán được...

Bỏ qua phần thuyết trình dài dòng về vấn đề muôn thủa bạo lực gia đình. Nó chẳng liên quan đến mình lắm vì chắc chắn sẽ chẳng bao giờ mình đánh 1 người con gái... đặc biệt là nàng.. Về hội thảo mình chỉ thấy phần diễn tiểu phẩm là thú vị nhất... Có đoàn hóa trang thành chí phèo với thị nở lên diễn trò mà mình cười đau cả bụng. Còn mấy nhân vật phản diện dùng mọi thủ đoạn xấu xa độc ác... đến cuối nhân vật ấy nhìn lại cuộc sống của mình, nghe lại những lời mình nói trước đây rồi hối hận tột cùng làm mình cảm động rơi nước mắt. Thiết nghĩ nên đổi tên hội nghị thành hội thi hài kịch thì đúng hơn.

Sau khi nàng hoàn thành nhiệm vụ Mc rồi về ngồi cạnh mình. Nàng nháy mắt

- Nghe rồi đó, sau này anh mà đánh vợ có thể bị kiện ra tòa tù một gông

- Có vợ đẹp thế này yêu còn không hết chứ ai nỡ đánh – Mình mân mê lọn tóc nàng nghịch ngợm. Hôm nay nàng làm tóc xoắn trông chừng chặc hơn.

- Chỉ giới tính. Em hỏi anh nhá :“Nếu anh nằm trên giường, một bên là cô gái đẹp, quyến rũ và một bên là anh em Vozer thì anh sẽ quay mặt về bên nào?”

- Tất nhiên là... - Đang định nói ra sự thật hiển nhiên thì phát hiện mình bị hớ. Nàng chơi cú này hiểm quá may mà mình phát hiện kịp thời. Quay sang bên nào cũng chết... Nhìn về khán đài tránh ánh mắt của nàng mình tiếp tục nói :

- Tất nhiên là anh sẽ đứng dậy bỏ đi. Gái đẹp nhưng không yêu thì anh không hứng thú. Đọc tự truyện của anh mà không biết à? - Tự truyện của mình cũng có 1 đoạn tương tự như thế. Đại khái là hồi đó mình và Tiny yêu nhau, nằm trên giường không mặc gì cả. Có nghịch nhau 1 tý thậm chí là “do it himself” nhưng cuối cùng vẫn chẳng có chuyện gì xảy ra do mình yêu Tiny và nghĩ đến tương lai của cô ấy. Tất nhiên nếu chỉ có như vậy thì mình và Tiny đã chẳng có thù oán gì với nhau. Mình cũng là nam nhi đại trượng phu, lần 1 lần 2 có thể vượt qua chứ lặp đi lặp lại nhiều lần cảm dỗ như vậy mà mình chịu được thì chắc chỉ có liệt dương hay đàn đông “thích đực”

- Vậy còn Vozer của anh thì sao? - Nàng cười tủm tỉm như ẩn chứa nhiều hàm ý sâu xa trong đó. Thâm thúy quá đi !!!

- Chắc chắn là anh sẽ bỏ đi vì anh không gay... bạn trai của anh mới gay !!! - Mình hòa theo chém gió với nàng.

- Thật không??? - Nàng tròn mắt nhìn mình như thể người ngoài hành tinh

- Ủ thì anh bỏ đi lấy chai dầu ăn rồi quay lại. Không có dầu ăn khó chịu lắm – Mình cười nửa đùa nửa thật để mặc nàng đoán già đoán non. Vậy mới thích hehe

- Hứ. Vậy mà cũng nói ! - Nàng quay đi tay gõ nhẹ lên thành ghế. Những khoảng lặng lại vô tình xuất hiện... Có thể mình đùa hơi quá nhưng với câu hỏi hóc búa thế mình biết trả lời sao đây?

Đang tìm cách bắt chuyện thì nàng quay lại nhìn thẳng vào mắt mình nói

- Trung thu anh có kế hoạch gì chưa?

- Anh có rồi. Kế hoạch của anh là ở bên cạnh em – Biết là hơi sến nhưng vừa làm nàng giận thì giờ phải xuống nước đưa nàng lên mây chứ.

- Tốt ! Vậy thì đi tình nguyện đến trại trẻ mồ côi với em – Nàng vẫn nhìn thẳng vào mắt mình

- Ô... Ủm... Okie ! - Không phải là mình ghét những hoạt động xã hội hay có thành kiến với trẻ em mồ côi gì cả. Chỉ là mình đã có kế hoạch đem trung thu tình yêu với nàng mà giờ bị kéo tuột đi đến một nơi chẳng có chút lãng mạn nào cả. Kiểu như đang hứng thú thì bị dội cho gáo nước lạnh ấy. Sai lầm nối tiếp sai lầm mà mình vẫn chẳng thể rút kinh nghiệm . Căn bản là mình chẳng thể nào từ chối nàng điều gì khi nhìn vào đôi mắt ấy... Chuyện đã rồi không thể thay đổi được, vậy thì hãy biến trại trẻ mồ côi thành túp lều lý tưởng của mình và nàng đi. Nếu buồn vì điều này thì mình thật không xứng với tình cảm của nàng... Điều quan trọng là phải biết vượt lên số phận, sáng tạo ra những thứ mới lạ tưởng chừng như không thể. Hãy thử nghĩ xem, trại trẻ mồ côi và tình cảm nam nữ có liên quan gì đến nhau không? Sự thật là có đấy và ngay lúc này đây mình cần 1 ý tưởng...

12h mình và nàng ăn trưa tại khách sạn. Chẳng biết nàng kiếm được 2 vé ăn từ lúc nào nữa... Khách sạn 5 sao có khác đồ ăn cũng tự chọn luôn. Kiểu như là mình ăn cái gì thì tự lấy rồi chỉ việc ngồi vào bàn oánh chén. Ăn xong phải đi về... Còn chưa no thì lấy thêm vài đĩa nữa đến khi nào no thì thôi. Ăn nhiều ăn ít cũng tính tiền như nhau.

Mới vào mình thấy 1 quầy súp nhìn rất lạ mắt. Mình chưa ăn súp bao giờ nên chẳng biết mùi vị ra sao... đây sẽ là cơ hội inh thưởng thức. Quầy tiếp theo là bún, phở rồi đến bánh ngọt... Đặc biệt có quầy hải sản mà mình yêu thích. Cuối cùng là món chè cũng ngon lành không kém.

Tổng kết lại mình chén hết 1 bát bún riêu cua, 1 bát súp, 2 đĩa hải sản, 1 bát chè và 1 đĩa bánh ngọt + socola . Thật sự là chẳng hiểu sao mình có thể nhồi nhét được ngần ấy thứ vào trong bụng nữa. Đến đĩa bánh ngọt cuối thì mình có cảm giác buồn nôn nhưng vì phép lịch sự mà nàng nói :“Ăn bao nhiêu lấy bấy nhiêu, không được bỏ thừa” nên mình đành ngậm ngùi chiến nốt. Ăn xong mình thở không ra hơi. Đúng là đói cũng khổ mà no cũng chẳng sướng gì... Mãi về sau biết được vé ăn ở đây 400k/1slot mà xót hết cả ruột. Nhưng nghĩ cũng đỡ tiếc vì mình đã oánh chén nhiệt tình hê hê !

- Kiếp trước anh họ Chư đúng không? - Nàng nhìn mình vẻ ngạc nhiên lắm. Trước nàng nấu mình cũng ăn nhiều nhưng chưa bao giờ nhiều đến vậy

- Ngon thì phải ăn chứ. Mấy khi được vợ dẫn đi ăn khách sạn thế này... - Mình xoa bụng vì no. Nghĩ lại cũng lúта thật, thỉnh thoảng đi cùng Mama mình cũng có ăn ở khách sạn như này nhưng mình chưa thấy nơi nào ngon như ở đây.

- Giờ nghe em hỏi nè ! Chuyện của anh với anh Long là thế nào vậy?

- Có như nào anh viết hết trên voz rồi đó - Hơi giật mình trước câu hỏi của nàng nhưng khi post lên thì mình cũng đã xác định nàng sẽ đọc được.

- Có thật như vậy không? - Có thể nàng nghi ngờ tính chính xác của câu chuyện vì dù sao nàng và L cũng đã quen nhau 2 năm cơ mà.

- Anh nói là thật thì em có tin không? Câu trả lời tự em có rồi sao còn mất công hỏi lại. Mà dù sao chuyện qua rồi, mọi thứ cũng ổn nên không cần phải đào bới lại đâu...

- Ủm em biết phải xử lý thế nào. Anh không cần lo lắng về L đâu. Giải quyết chàng HKT và Ex của anh đi.

- Okie ! A ko để nó làm ảnh hưởng đến 2 đứa mình đâu

- Hứa nhé ! - Nàng đưa tay ra ngoắc làm tin như trẻ con vậy

- Hứa mà ! - Mình ngoắc lại để tạo sự tin tưởng từ nàng. Lúc đó mình đâu biết rằng hôm nay, khi type chap này thì con thú trong mình đang nổi dậy đòi xé xác thẳng HKT. Lại một lần nữa mình thất hứa nhưng thật may mắn vì nàng không giận mình mà thậm chí vì chuyện này mình và nàng đã xích lại gần nhau hơn.

Ăn xong ngồi nghỉ rồi mình về đi học. Mình học chiều mà, 1h bắt đầu vào lớp... Nàng đi cùng mình nhưng về cùng chị làm cùng cơ quan nên mình cũng không lo lắng lắm. Ít nhất thì nàng cũng biết tự bảo vệ mình trước người khác giới.

Một điều thú vị là khi về đến phòng thay quần áo thì mình no quá nằm vật ra luôn không đứng dậy đi học nổi. Thành ra hôm đó mình bùng học ở nhà ngủ. Biết vậy ở lại khách sạn cùng nàng luôn cho xong. Đêm dậy thì type chap mới ọi người... Kết thúc một ngày thứ 6 ngọt ngào như vậy đó...

Hôm nay cao hứng Minh định share ảnh của Mc nhưng một số bạn khuyên can nên thôi vậy. Hãy cứ để Mc phiêu theo trí tưởng tượng của các thím

14. Chương : 10

Trại trẻ mồ côi và tình cảm nam nữ có liên quan gì đến nhau? Đến tận bây giờ mình vẫn chẳng thể trả lời được câu hỏi đó... Nói thật là mình không hứng thú lắm với các hoạt động xã hội và mình cũng chưa bao giờ thích trẻ con. Vì vậy khi viết chap này mình phải suy nghĩ rất nhiều... thực sự thì chẳng có gì để kể cả. Nếu không có nàng thì đây chắc chắn sẽ là trung thu nhạt nhẽo nhất từ trước đến nay...

Có một điều thú vị mà mình tin đại đa số tất cả mọi người theo dõi thớt này đều lầm tưởng hoặc biết nhưng giả vờ không biết. Mình nằm trong loại thứ 2 cho đến khi được nàng khai sáng.

- Trung thu là tết thiếu nhi, là ngày sum họp gia đình chứ không phải ngày Valentin 14/2. Thế nhưng trong ngày này các đôi nam thanh nữ tú đều rủ nhau đi hú hí... Và rồi ngày này qua ngày khác, năm này qua năm khác... lâu dần người ta coi đó là sự thật hiển nhiên mà quên mất ý nghĩa thực sự của ngày trung thu.

Với những người có điều kiện, gia đình quây quần cắt bánh trung thu chém gió chẳng phải rất tuyệt vời sao? Vậy còn những em nhỏ kém may mắn hơn sinh ra đã không có cha mẹ thì phải làm thế nào? Chính vì lẽ đó mà mình và nàng có mặt ở đây ngày hôm nay.

Mục đích cao cả không? Tốt đẹp không? Chắc chắn là có rồi nhưng sao mình chẳng thể nào có cảm giác thích thú với bọn trẻ con cả. Nhất là những đứa hay khóc nhè, tè dầm thì mình chỉ muốn đạp ôi đứa một phát im mồm lại. Nhưng cũng đừng vội trách mình độc ác bởi vì mình cũng có em... Chỉ có điều năm nay mình 20t thì nó mới có 6t. Tính nhẩm cũng biết trong thời kì hoàng kim tung hoành ngang dọc của mình thì đứa em ra đời.

Bạn có biết cảm giác của một thằng con trai đang tuổi ăn tuổi chơi bị trói chân ở nhà ra sao không? Trong khi lũ bạn lân la trà đá chém gió hay đá bóng chơi game thỏa thích thì mình phải ở nhà thay tã cho em. Mà con em mình cũng đánh đá lắm, mấy lần thuê osin về trông mà nó không chịu, nhất quyết đòi anh với bố cơ. Nhớ có lần mình đang bế nó xem hoạt hình thì tự nhiên một cảm giác rất Yomost ấm nóng dễ chịu lan tỏa khắp cơ thể... Cái dục hóa ra nó đái dầm các thím ạ.

Vậy đây, tuổi trẻ của mình gắn liền với tã lót và giấy vệ sinh thì thử hỏi làm sao mình có thể quý trẻ con được. May mà con em mình ốm đau bệnh tật chứ nó mà khỏe mạnh bình thường thì chắc suốt ngày mình táng cho u đầu.

Lan man quá, trở lại với trại trẻ mồ côi. Đoàn của mình có 6 người tất cả. Nàng, mình và 2 đôi nam nữ nữa. Vẫn biết trung thu là ngày tết thiếu nhi nhưng các anh chị đến đây với mục đích tốt đẹp, cao cả thì chắc cũng không có vấn đề gì.

Điều đầu tiên mà mình muốn nói đó là mình chưa hề có 1 khái niệm nào về trại trẻ mồ côi. Chuyến đi này của mình cũng không hề có chủ định. Mc rủ thì mình đi và mình cũng chẳng thèm hỏi chương trình, kế hoạch ngày hôm nay ra sao ... thành ra cả buổi mình cứ lóng ngóng nàng bảo gì làm đấy như chân osin sai vật...

Lúc mới đến đoàn mình gặp mấy người quản lí và một số giáo viên dạy bọn trẻ đề nghe giới thiệu sơ qua nắm bắt tình hình. Thấy bảo có hơn 80 nhóc “lang thang cơ nhỡ” và 6 cụ già “neo đơn không nơi nương tựa”. Cá biệt còn có các “sky angel” được giải cứu trong nạn buôn bán người qua biên giới. Gớm, trại trẻ mồ côi mà quy tụ nhiều thành phần bất hảo quá...

Tiết mục đặc sắc nhất không thể thiếu trong các lễ hội trung thu đó là múa lân. Ở đây cũng không ngoại lệ. Hồi cấp 3 mình cũng có múa lân, nhảy nhót cả tiếng đồng hồ mệt bỏ hơi tai được 200k. Lúc này nhìn nàng thì ai bảo nàng đang đi hoạt động tình nguyện chứ... trông chả khác gì bọn trẻ con háo hức xem múa lân. Nhất là lúc con lân phun lửa thì nàng tròn mắt ... Woaaa đáng yêu kinh khủng. Mà dạo này nàng mới chuyển qua để mái ngói chả thua kém gì mấy em xiteen cả.

Tiếp theo đó là tiết mục văn nghệ của mấy nhóc ở trung tâm biểu diễn. Mình phát hiện ra một điều là dù trẻ hay già thì cái tính mê gái nó vẫn ăn sâu trong máu như là bản năng và dù trong bất kì hoàn cảnh nào

cũng không hề thay đổi. Lúc con bé mình nhìn khá nhất lên hát là cả lũ con trai trong trại hò hét ầm ĩ. Mấy ông già già từ đầu đến giờ uống trà đàm đạo cũng phải quay sang nhìn chăm chú. Chỉ có mấy nhóc bé xíu thì chơi với nhau không thèm nghe hát. Riêng mình đã đứng cạnh ngôi sao sáng nhất đêm hôm nay rồi nên cũng chẳng mất công ngoáy ngoáy lại làm gì

Một lúc sau Mc và mấy người bạn của nàng lên hát. Nàng bảo mình lên cùng nhưng mình từ chối vì nói thực là giọng mình dở tệ. Nói chuyện bình thường thì giọng rất ấm, tình cảm và được nhiều người khen hay, lừa tình... nhưng khi mình cất tiếng hát thì sâu bọ cũng phải lặn ra ngất. Có lần nàng bảo giọng mình chỉ hợp với những bài trầm, buồn như người đi ngang đời tôi hay cô bé mùa đông. Về thử thu âm nghe lại thì đúng là không đến nỗi vỡ tim nhưng cũng chẳng thể gọi là hay được...

Ngoài tiết mục hát đồng ca còn có một anh chơi beat box hay phết. Có lẽ nhiều tài lẻ cũng là 1 cách ghi điểm với gái. Có thím khuyên mình học guitar để tỏ tình với nàng nhưng mình thấy không ổn. Thứ nhất là mình hát không hay nên chỉ sợ hát xong nàng ngất cmnr. Thứ 2 là mình từng nghe nàng nói :“90% con trai học guitar là để cua gái còn 90% con gái học guitar là vì niềm đam mê”. Với một con người quá sành sỏi như nàng thì những chiêu trò tán gái cơ bản hay nâng cao đều không có tác dụng. Tốt nhất là hành động theo con tim.

Sau màn Beat box là đến lượt nàng hát đệm đàn organ. Không khoe khoang, nàng bi nhưng thực sự theo cảm nhận của mình thì nàng hát rất hay. Giọng cao, trong và tạo cảm giác rất ngây thơ thánh thiện... Trước có up bài ngôi nhà hạnh phúc do nàng hát. Thím nào chưa nghe tò mò thì có thể xem lại. Hình như ở chap ” Suy Nghĩ Trong Anh ”...

Lúc nàng hát xong 1 đám nhóc lít nhít lên tặng hoa. Mà bọn này cũng khôn thật, cứ nhằm người đẹp mà tặng thành ra nàng ôm hoa không hết trong khi hai đôi kia được lèo tèo vài bông. Lại nói về những người bạn của nàng, 2 đôi dầy theo mình thấy thì khá đẹp đôi. Không đẹp rạng rỡ như nàng nhưng cũng có duyên và dễ nhìn. Nếu mình và nàng tiến một bước xa hơn thì mình chắc chắn mình sẽ xuất hiện nhiều trong cuộc sống của nàng. Việc gặp gỡ bạn bè của nàng là điều không thể tránh khỏi. Mà con gái thì mọi người biết rồi đấy... dễ tự ái và ưa sỹ diện. Bạn của nàng mà chê mình 1 câu thì đường đến trái tim nàng dài ra cả trăm bước. Thế nên việc lấy lòng bạn bè của nàng là điều tất yếu. Chính vì vậy mình phải tạo ấn tượng tốt trong lần gặp đầu tiên này.

Chờ đám đông tản ra bớt mình cầm chai c2 lên đưa ọi người. Vừa hát xong chắc khát nước lắm mà ở đây lại nóng nữa. Dưới ánh đèn sân khấu mờ ảo, nàng như một thiên thần làm say đắm trái tim hàng trăm người khắp khán phòng... nhưng mấy ai biết được khi đến gần thì những giọt mồ hôi chảy dài làm ướt đầm chiếc áo sơ mi...

Có một thằng nhóc chạy lại kêu nàng cúi xuống. Thằng nhỏ ranh ma thật, chỉ đợi nàng cúi người xuống là nó thơm chụt vào má nàng ngay. Mình đầu tiên ngỡ ngàng rồi bàng hoàng giận dữ. Còn nàng chỉ cười rồi xoa đầu nó. Đợi nàng quay đi mình xách cổ thằng nhóc ra ngoài anh em tâm sự luôn. Sau vụ đó nó sợ xanh mắt mèo không dám bén mảng đến gần nàng nữa. Biết là kể ra trên đây thì ngày mai kiểu gì mình cũng ăn hành nhưng dám chơi dám chịu mà... hê hê.

Sau vụ văn nghệ là đến trao giải cho các em có thành tích học tập tốt và chấm giải các bức tranh theo trường phái picasso. Nói vậy vì mình chẳng nhìn ra bọn nhóc vẽ cái gì hết... chỉ thấy mảng màu xanh đỏ tím vàng trộn lẫn vào nhau là ra bức tranh kiệt tác...

Màn cuối cùng là chơi trò chơi tập thể... quanh đi quẩn lại vẫn là làm theo tôi nói chứ đừng làm theo tôi làm hay đồ vui có thưởng... bla bla... Quên không kể là bánh kẹo đồ uống linh tinh bày sẵn ngay từ đầu, mọi người vừa xem văn nghệ vừa oánh chén...

Đến cuối buổi nàng lấy một phong bì ra đưa cho quản lý để ủng hộ, giúp đỡ bọn trẻ. Do không chuẩn bị trước nên mình hoàn toàn không biết gì về việc này... Cảm giác như mình là người thừa đến ăn đến chơi rồi về chẳng phải làm một cái gì cả. Tiền không góp văn nghệ cũng không...

Nhưng mọi chuyện vẫn chưa dừng lại ở đó, lúc về đưa nàng về mình mới thất bại toàn tập khi nàng đưa mình một hộp bánh trung thu. Chẳng biết nữa... Mình đã rất cố gắng để có một ngày lễ trung thu thật đẹp nhưng tất cả những gì mình thể hiện chỉ là đóng vai một anh hề. Những ý tưởng trốn đầu hết khi nghe đến trại trẻ mồ côi...

- Hết tiền rồi phải không? - Nàng hỏi khi mình dừng xe trước cánh cổng quen thuộc
- Hi ! - Mình chỉ biết cười trừ vì ngại.
- Về ăn đồ bánh trung thu đi nhá hehe – Nàng cười lém lỉnh

Và các thím biết không... Khi về nhà mình mới phát hiện trong hộp bánh trung thu có kẹp tờ 500k... Đối với nàng mà nói thì nàng quá khéo léo và tinh tế trong cách đưa tiền. Còn với mình thì đây là sự thất bại thảm hại ột thằng con trai... Lần đầu tiên trong đời mình nhận tiền ăn của một người con gái khác ngoài mẹ mình.

P/s : Có thể các thím thấy chap này nhạt nhẽo... Có 2 lý do để giải thích cho việc đó. Thứ nhất là mình đang ốm, tâm trạng không thoải mái lắm và thứ 2 là rất khó để kể về một thứ mà bạn không thích. Vậy nên đừng gạch đá mình, những chap sau sẽ kịch tính hơn như phim hành động. Chap sau sẽ đánh dấu sự trở lại của thằng HKT dự kiến sẽ ra mắt vào ngày mai nếu mình đỡ mệt...

15. Chương : 11

Sở thích chung của mình và nàng là xem phim và tối hôm nay cũng vậy, mình và nàng rong ruổi lên lotte kaengnam xem “resident evil”. Tự nhiên con gấu này hăm hăm đòi phân chia rõ ràng, nàng lấy bắp rang bơ còn mình coca cầm không được động vào đồ của nhau. Khát thì nhịn mà đói cũng phải cố chịu. Khổ thế đây... thông minh dài lâu hăm bắt chột...

Hết phim mình rủ đi cafe nhưng nàng không thích bảo chỉ muốn đi hóng gió. Loanh quanh vòng vèo một hồi đến đoạn đường vắng thì đột nhiên có một con Sh phóng vụt qua đập thẳng vào xe mình... may mà tay lái mình vững nên chỉ lắc đảo chứ không ngã. Tiếp theo đó 1 chiếc Nouvo Lx băng qua chém đầu làm mình phanh gấp. Lúc này mới nhìn rõ người đi con Sh vừa này là thằng HKT, ngoài ra còn đám bạn của nó nữa tầm 5, 6 cái xe xếp hàng quay mình.

- Thôi xong ! Phát này thì xác định cmnr.

Ngay từ khi gây chuyện với thằng HKT mình đã xác định có ngày này. Mình không trốn tránh và nếu đánh nhau là giải pháp cuối cùng thì mình cũng sẵn sàng, chỉ có điều mình không thể ngờ ngày mà mình gặp nạn lại đang đi cùng nàng. Ở thì mình vốn là thằng bắt cần đời sống buông thả, trước đánh người cũng nhiều mà bị đánh cũng nhiều nên giờ bị hậu quả cũng chẳng dám trách ai... Nhưng tại sao Mc gây thơ vô tội của mình cũng liên quan, bị ảnh hưởng chứ... Nàng mà có sứt mẻ gì thì mình ân hận cả đời mất...

- Đm thích chơi tao hả? - Mở mồm ra là chửi, cái tật xấu không bỏ và chả cần nói cũng biết là thằng HKT.

Vừa chửi xong nó rút ống tuýp trong xe ra lao vào mình vụt tới tấp. Lúc này nàng đang đứng sau lưng mình nên nếu mình tránh thì chắc chắn nàng sẽ lãnh đủ... Không còn cách nào khác mình đành giơ tay lên đỡ...

- Cốp – Phát đầu tiên nó vụt trúng tay trái bị gãy lằn trước

Cơn đau lại nhói lên thúc đẩy con thú dữ trong người mình. Tiếp đó mình đập trúng bụng thằng HKT làm nó lùi lại mấy bước. Thấy thằng HKT bị ăn hành là cả lũ bạn nó lao vào đập mình ngã xuống đất. Chưa dừng lại ở đó, bọn nó coi mình như bao cát thằng đâm thằng đá thằng thì lấy gậy vụt... chẳng nhớ bao nhiêu nhất nữa.. Đừng nói một thằng sinh viên trời gà không chặt như mình mà ngay cả lý tiểu long sống lại thì cũng chẳng thể nào cân nổi. Đời không là mơ và superman cũng chỉ xuất hiện trong các bộ phim viễn tưởng. Hiện tại mình đang bị 6 7 thằng quay mà còn phải bảo vệ một người con gái yếu ớt... Đúng là nhiệm vụ bất khả thi...

Trong đêm đen mờ ảo và những tiếng chửi bới ầm ĩ mình nhìn thấy nàng lao vào cố gắng che chắn mình khỏi những ống tuýp dài ngoằng, cứng ngắc. Mình đang làm cái gì vậy? Đúng ra mình mới là người phải bảo vệ, che chở cho nàng chứ sao lại để nàng hứng chịu hậu quả do mình gây ra??? Mình có còn đáng mặt đàn ông nữa không????

Một thằng túm tóc nàng kéo qua một bên. Thấy vậy mình gồng hết sức bật dậy đâm thẳng vào mặt thằng đấy . 1S sau đó lưng mình hứng trọn cây thiết bảng nặng ngàn cân. Mình ngã xuống đè lên thằng mình

vừa đầm đông thời khắc ra máu lên người nó luôn. Cũng phải thôi, này giờ ăn cả chục gây rồi. Không phải mình luyện kim trung trạo thì chắc đã thịt nát xương tan từ lâu.

Thấy mình ngã xuống một thằng tiến tới bồi thêm cú nữa vào lưng rồi túm cổ mình kéo lên. Điều duy nhất mình cảm nhận được là thằng này rất đồ và tay nó cứng như đá. Vùng vẫy hết sức mình đập củi chỗ liên tiếp vào ngực thằng này nhưng không ăn thua. Cỗ lễ này giờ mình bị ăn hành nhiều đui sức quá rồi...

- Để tao check con @#%* này xem sao – Một thằng mặt mũi khả ố vô lấy nạng cười nham hiểm. Tội nghiệp nạng chân yếu tay mềm làm sao đủ sức chống lại thằng trâu mộng kia.

Toàn thân mình lúc này ê ẩm đau nhức, nhất là cái lưng đau tưởng chừng như sắp nát vụn nhưng mình chẳng còn thời gian để nghỉ ngơi nữa. Nhìn nạng bị bọn nó hành hạ máu điên trong mình nổi lên. Dùng 200% công lực, mình đâm thẳng vào tờ rym thằng đang khống chế mình. Đau quá thằng này buông mình ra ôm tờ rym la oai oái. Chỉ chờ có thế mình thi triển ngay vô ảnh cước đập thẳng vào người thằng đang giữ nạng làm nó ngã loạn choạng. Không để mất cơ hội mình cướp cây gây của nó quay lại vụt sang ngang ngăn không cho bọn kia tiến đến đồng thời chân dưới vẫn đập thẳng lên ngực không cho nó đứng dậy. Nhìn lại đang ngã bên cạnh mình mắt đỏ hoe, đầu tóc rối bù. Lúc này hình như nạng hét lên kêu cứu đầy sợ hãi nhưng chẳng có một ai đến cả.... Còn giờ thì tai mình ù đi chẳng nghe thấy gì nữa...

Bối rồi, hoang mang quá... Điều duy nhất mà mình nghĩ đến là phải bảo vệ nạng khỏi bọn ác quỷ này. Nhưng làm thế nào đây? Bọn nó quá đông và mình đã thấm mệt. Khoảng cách là 2m và chỉ vài giây nữa thôi khi bọn nó đồng loạt lao đến thì với cơ thể tàn tạ này chắc chắn mình sẽ ngã xuống. Và nếu mình ngã xuống thì người tiếp theo sẽ là nạng. Giả sử bọn nó đánh nạng... vết thương đó có thể được chữa khỏi nhờ y học nhưng nếu bọn nó làm những việc tồi tệ hơn nữa thì sao? Theo mình được biết thì nạng vẫn còn zin và nếu để bọn nó phá hoại thì đó là một điều sỉ nhục, một cú sốc và là một thảm họa đối với nạng. Mình thật sự không dám nghĩ đến nữa...

Đang suy nghĩ tìm đường thoát thì thằng HKT lao đến đầu tiên. Nó vung ống tuýp dài gần 1m tròn vo như dùi cui xuống đập mình. Chỉ chờ điều đó cả mấy thằng bạn nó cũng nhảy vào hội đồng mình. Đánh rần phải đánh đập đầu, hôm nay mình đã đường cùng rồi thì cũng chẳng tiếc gì mà không liều mạng với nó. Mình chết nó cũng không được toàn thây. Tay mình cầm chặt cây gây chuẩn bị đáp trả thì đúng lúc đó có một cánh tay to lớn, cơ bắp cuộn cuộn kéo nó lại quá lớn.

- Dừng lại, thằng em anh !

Người vừa quát lên là anh H. Mình quen anh từ hồi đi luyện nội công (tập thể hình) Hồi đó có lần anh đi trước rơi ví mình đi sau nhặt được đem trả. Nói thật là mình cũng không tốt đẹp ngoan ngoãn đến mức nhặt được của rơi trả lại người mất nhưng phòng tập đông người, mình không chắc có ai nhìn thấy anh rơi ví không nên tốt nhất cứ đem trả lại. Vừa có tiếng lại vừa có miếng. Sau vụ đó anh và mình có đi nhậu vài lần, anh em chơi với nhau rất đẹp nhưng do ảnh hưởng hồ quan hệ rộng và phức tạp nên mình không muốn dính líu, liên quan quá nhiều. Sau mình bỏ tập thì càng ít khi gặp anh.

- Thằng K phải không? Trời tối quá anh đeo nhận ra mày – H là dân giang hồ nên cách nói chuyện có vẻ khó nghe nhưng thực chất anh rất tốt, không có ác ý.

- Dạ. Anh quát thằng em đã man quá - Vừa nhìn anh là mình đã ánh lên một tia hy vọng. Tin rằng với địa vị của anh thì ít nhất nạng cũng được an toàn.

- Thằng em tao làm gì mà mày gọi hội đến quây nó thế - H quay sang hất hàm nói với thằng HKT.

- Đm thằng này có bồ rồi mà còn đong đưa vợ em rồi còn chơi em nữa. Anh coi vậy mà được à? - Thằng HKT chỉ thẳng vào mặt mình nói,

- Có vụ đó nữa hả? - H quay sang trợn mắt với mình. Nhìn tướng anh hùng dữ thấy ớn. Hồi trước ngồi nhậu với nhau tâm sự mình có biết anh ghét nhất mấy rồi hơi đi đánh đồn có địch vì chính anh đã từng bị như thế.

- Không có đâu, vợ nó là bạn cũ của em lâu ngày gặp lại hỏi thăm nhau xiu mà nó đến tận phòng tìm em phỏng tòm. - Mình biết nếu đui lý thì anh H cũng chẳng thể cứu mình được.

- Nghe thấy chưa? Là hiểu lầm thôi nể mặt anh bỏ qua đi. Anh H tay lăm lăm cây tuýp đứng chắn trước mặt mình như kiểu thằng nào lao đến là bị xử đẹp ngay tức thì...

- Hiểu lầm cái “căng củ cọc”. Nó chơi em phải khâu mấy mũi mà anh nói bỏ qua là bỏ qua sao? Anh đeo giúp em hôm nay thì ngày mai em gọi hội khác, anh đi theo bảo vệ nó mãi được không?

- Ô cái địch mày dọa tao à? - Vừa nói anh vừa đạp thẳng HKT một phát lăn quay ra đất. Hồi đó giờ chắc anh vẫn đi tập đều nên người cứng như thép. Thằng HKT ăn quả này cũng lành đủ nội thương mấy ngày. Đám bạn còn lại của nó hình như cũng quen hoặc sợ anh H nên không dám manh động.

Mình từ phía sau tiến đến kéo anh lại nói

- Vụ này để em tự giải quyết được rồi. Nếu trong mắt anh còn có thằng em này thì giúp em bảo vệ cô ấy là đủ. - Vừa nói mình vừa chỉ sang nàng. Bây giờ nàng vẫn khóc không ngừng và đôi vai gầy nhỏ bé run lên từng hồi. Mình biết nàng bị ám ảnh bởi người cha gia trưởng suốt ngày đánh đập mẹ nàng nên mỗi khi nhìn thấy cảnh máu me bạo lực là mặt nàng cắt không còn giọt máu.

- Ổn không mày ? - H nhìn mình đầy nghi hoặc

- Okie ! - Thật sự thì mình không muốn làm liên lụy đến anh và đúng như thằng HKT nói, anh chẳng thể nào bảo vệ mình mãi được. Với loại tiểu nhân như thằng HKT thì chỉ có cách duy nhất là để nó thỏa mãn đạt được mục đích thì nó mới buông tha mình. Vậy thì bây giờ hãy kết thúc mọi chuyện đi. Một lý do nữa là thằng HKT dù có hận mình đến đâu thì khi có được rồi thì tin rằng nó cũng không dám vượt râu hùm động đến Mc của mình dưới sự bảo vệ của H.

Quay sang thằng HKT mình nói tiếp :

- Tao với mày có hiểu nhầm, tao đánh mày là tao không đúng. Giờ mày đánh tao không bật lại coi như hòa không ai nợ ai. Một điều nữa là tao với vợ mày chẳng còn liên quan gì đến nhau. Ok?

Chỉ chờ có thế con trâu điên này lao tới vụt mình một phát trúng vai. Vừa này bị trúng một nhát vào lưng nặng nhất giờ thêm một nhát vào vai làm mình gần như gục ngã.

Thấy vậy nàng hét lên chạy lại ôm mình. Anh H quá bất ngờ nên không kịp phản ứng còn thằng HKT vẫn tiếp tục đập mình cật lực. Giờ hoàn cảnh thay đổi, mình để yên thì nàng cũng bị ảnh hưởng mà đánh lại nó thì phản lại điều mình vừa nói. Đúng là “Khó” của Nam Cường, mình rơi vào thế tiến thoái lưỡng nan...

Cuối cùng mình mất 0.1s để tìm ra cách ven cả đôi đường, mình một tay gạt ống tuýp sang một phía đồng thời một tay còn lại kéo nàng sang phía còn lại. Cũng may mà nó vụt thẳng từ trên xuống chứ nó mà vụt sang ngang thì mình chỉ còn cách đưa người ra chắn.

- Đm mày chơi kiểu lol đấy – Thằng HKT bất ngờ trước hành động của mình

- Tao nói không bật lại chứ đâu có nói không tránh hay đỡ - Hú hồn, nhờ thói quen dùng từ của mình mà thoát được vụ này.

- Em dừng lại gần – Mình nhìn thẳng vào mắt nàng và nói không cần suy nghĩ.

- Không ! Có chịu cả 2 cùng chịu – Nàng vừa nắc vừa nói thật đáng thương. Từ khi quen nàng đến giờ đây là lần đầu tiên mình nhìn thấy nàng trong bộ dạng thảm hại đến thế.

- Đm tránh này ! - Thằng HKT tiếp tục vụt tới tấp không kịp để nàng tránh khỏi mình. Không còn cách nào khác, mình đành đưa người ra đỡ tránh cho nàng khỏi những vết thương không cần thiết.

Mình không nhớ rõ là ăn thêm 2 hay 3 gậy của thằng HKT nữa thì anh H cầm chặt tay thằng HKT giật ống tuýp ra.

- Mày đánh này giờ chưa sưng tay à? - H quát lớn

- Hừ được rồi, hôm nay tha ày. Một lần nữa thấy mày đong đưa vợ tao thì dừng trách – Hình như đây là câu nói đầu tiên trong ngày của nó mà không có từ ĐM đằng trước. Nói xong nó hậm hực bỏ đi.

Mình cười nhạt vì dù sao cũng đã qua khỏi kiếp nạn này. Còn sống sót mình nguyện ăn chay 1 tháng. Về cơ bản là mình có ăn thịt đâu hề hề. Anh H quay lại vỗ vai mình

- Khá lắm, biết bảo vệ người yêu. Coi như anh không nhìn lầm mày

- Hi ! Cảm ơn may mà có anh...

- Để anh đưa mày về

- Thôi anh đi với bạn đi em có bạn đưa về rồi – Minh quay sang nhìn nàng. Những lúc này mình cần sự riêng tư, không muốn người khác trông thấy bộ dạng thảm hại của mình nhưng chắc chắn nàng sẽ không inh được toại nguyện.

Đêm hôm Mc đưa mình về nhà, cởi áo khoác rách tả tơi đâm máu của mình vứt sang một bên... Dưới ánh đèn điện, toàn thân mình chẳng chít những vết thâm tím. Có một điều lạ là mặt mũi mình không hề dính một vết bầm nào. Có vẻ như bọn nó cố tránh đánh vào mặt. Dù sao mình và nàng cũng chưa từng vượt quá giới hạn thân mật nên vẫn còn ngại ngùng trong việc trưng bày cơ thể đối phương xem. Vậy nên mình quyết định gọi thằng em lên giúp mình lau người thay đồ rồi nàng để nàng băng bó vết thương. May mà bông băng thuốc đỏ vẫn còn từ lần mình bị gãy tay chứ giờ này thì làm gì còn hiệu thuốc nào mở cửa. Mà mình thì chúa ghét vào bệnh viện... Haiz... mới đầu tháng mà sao đen đủi thế không biết ...

Sau khi băng bó xong thằng em mình về nhà. Biết là nó thắc mắc nhiều lắm nhưng có nàng nên nó ngại. Lần trước cũng là nó giúp mình mà còn chưa cảm ơn, đợi sau vụ này phải rủ nó đi nhậu mới được.

Đợi nó đi khuất mình quay sang định giải thích nhưng nàng nghe đưa tay ngăn không inh nói. Lúc này nàng đã tắm rửa và mặc cái áo thun quần đùi của mình. Nhìn nàng thật ngộ nghĩnh đáng yêu trong bộ quần áo rộng thùng thình nếu không kể đến đôi mắt đỏ hoe và cái mũi vẫn sứt sịt nãy giờ. Vết tích của cuộc chiến ban nãy vẫn còn, tay nàng đỏ lừ hình như bị từ lúc thằng nào đó kéo đi. Lúc đó hỗn loạn nên mình chẳng thể nào quan sát được tổng thể... chỉ hi vọng bọn nó chưa làm gì quá đáng với nàng. Lúc này cũng đã muộn vậy mà nàng còn mặc đồ của mình thì chắc nàng sẽ ngủ lại đây luôn. Mới nghĩ mà tờ rym mình đã ngộ ngậy đòi quyền tự do. Đùa vậy thôi chứ với cái cơ thể tàn tạ băng bó chi chút này thì dù muốn mình cũng đành lực bất tòng tâm...

- Anh mệt rồi ngủ đi... - Nàng nói, giọng vẫn đượm buồn

- Anh xin lỗi, anh và Tiny không có gì cả

- Em tin, giờ thì ngủ đi

Nàng hôn vào mắt mình chúc ngủ ngon rồi ôm mình ngủ ngon lành. Hôm nay nàng đã phải chịu đựng những điều thật khủng khiếp. Hà Nội không phải là địa bàn của mình và một thằng sinh viên tỉnh lẻ chỉ còn biết ngậm đắng nuốt cay nhẫn nhịn. Nhưng nếu hôm nay nàng có mệnh hệ gì thì chắc chắn mình sẽ liều mạng đến cùng. Chỉ tiếc một điều mình không thể giữ được lời hứa với nàng :“Không để HKT và Tiny xen vào chuyện 2 đứa mình”

Cả đêm người mình đau nhức chẳng thể nào ngủ được... Đến tầm 1h không biết là nàng ngủ mơ hay vẫn còn thức mà nàng ôm chặt mình, mũi sứt sịt như đang khóc nàng khẽ nói

- Đồ ngốc ! Em yêu anh, vậy nên đừng có hành động liều lĩnh như vậy nữa – Giọng nàng vẫn run run và khẽ nấc lên từng hồi

Vậy đó, một lời tỏ tình không chính thức từ phía nàng và nếu mình lên tiếng sẽ làm hỏng không gian lãng mạn lúc này đây. Có lẽ nàng nghĩ mình đang ngủ và mình cũng không chắc có phải nàng ngủ mơ không nữa. Nghĩ lại thì hoàn cảnh của mình và nàng thật đặc biệt... Quen nhau theo cái cách mà chẳng ai ngờ đến rồi vượt qua bao nhiêu rào cản mà nhiều người nghĩ rằng chẳng thể nào đâu. Qua sự việc ngày hôm nay, mình dám khẳng định 1 điều rằng nàng yêu mình và không hề toan tính coi mình là phận con chó hay thằng osin.

Nếu coi mình là con chó thì nàng đã chẳng kẹp tiền vào trong hộp bánh trung thu. Nếu nàng coi mình là osin thì nàng cũng chẳng giới thiệu mình với bạn bè... Và nếu nàng không thích mình thì nàng đã chẳng đỡ đòn dùm mình làm gì cả... Còn nhiều, rất nhiều điều nữa khiến mình nuôi hi vọng về một tương lai tốt đẹp dành cho 2 đứa...

Một câu nói mà mình đã nói vào đêm hôm đó

- Hôm nay tuy long thể bất an nhưng mình rất vui

Vui vì mình đã biết được vị trí của mình trong tim nàng. Cái giá phải trả là hoàn toàn xứng đáng, Nếu không có sự việc ngày hôm nay thì không biết đến bao giờ nàng mới chịu thổ lộ... Trong 1 ngày không xa mình sẽ cưới được nàng

P/s : Đêm 2/10 m onl bằng điện thoại cm. Sau nhiều lần cố nhắm mắt ngủ nhưng không thành vì toàn thân ê ẩm, mình quyết định dậy type chap mới. Lúc đó nàng vẫn ngủ ngon lành tưởng chừng như nàng công chúa ngủ trong rừng đang đợi chàng bạch mã hoàng tử vậy...

16. Chương : 12

7h sáng ngày 2/10, nàng đánh thức mình dậy bằng một nụ hôn ngọt ngào ấm áp... đùa đấy, sự thật là nụ hôn ngọt ngào đó được thay bằng cái véo mũi siêu kinh điển đến nghẹt thở. Cảm giác lúc này chân tay mình rời ra, đau nhức ê ẩm. Mà đêm qua thức type truyện nữa nên thành ra mình mới ngủ dc có 2, 3 tiếng.

- Dậy ăn sáng rồi chuẩn bị đi khám, anh... !

- Ăn sáng ờ ờ... à không ! Cái gì cơ? Khám... bệnh viện? Anh ngủ tiếp đây – Nói rồi mình nhắm mắt giả ngây khô khô...

- Thôi mà dậy đi... đến phòng khám tư nhân là được mà. Ngoan em cho kẹo – - Nàng nài nỉ. Buồn cười thật, người ốm là mình vậy mà mình chẳng quan tâm bệnh tật còn nàng cứ nhất quyết lôi mình đi khám bằng được

- Ừ ừ ừ ừ chịu đâu – Mình đáp lại cái giọng nhõng nhẽo của nàng

- Em giận đấy !!! - Nàng trừng mắt nạt mình

- Khôngggggg giận đâuuuuuuuuuuuuuuu

- Đi khám thì không giận

- Khôngggggg khám đâuuuuuuuuuuuuuuu – Tự nhiên lúc này lại thích trêu nàng. Xem nàng tìm cách nào để thuyết phục mình đây

- Chụt ! Rồi dậy đi – Nàng thơm vào má mình, chẳng biết đã đánh răng chưa nữa...

- Phòng khám tư nhân nhé ! - Mình mặc cả trước, nhờ tẹo nàng đưa đến bệnh viện thì toi

- Gật ! Gật ! - Như con lật đật hehe

Chuẩn bị xong xuôi nàng chạy xe đưa mình đi khám. Ngồi đằng mình sau cảm nhận rõ mùi dầu gội X-Men vương trên tóc nàng. Con gấu này hum qua xài trộm đồ của mình đây mà

Mấy bà bác sỹ coi mình như chuột bạch thí nghiệm hết lật bên này lại lật bên kia soi mới từng milimét... Bộ chưa thấy zai đẹp bao giờ hả??? Lại còn chụp X-Quang nữa mới kinh. Trước giờ mình tưởng cái X-Quang này chỉ có trong bệnh viện thôi vì hồi học cấp 3 thầy dạy lý bảo chụp hại người lắm... Ngồi chờ mấy tiếng mới có kết quả kiểm tra. Một chị tầm ~30t chuẩn đoán ình. Chị ấy nói khá nhiều nhưng mình chỉ nhớ đoạn xương bị rạn nhiều chỗ, khá nặng...bla...bla... Chị ấy khuyên mình nên nhập viện hoặc ở lại đây theo dõi vì tình trạng của mình khá nặng... Chính mình cũng không hiểu sao trên người mình đủ màu sắc xanh đỏ tím vàng mà mình vẫn có thể bước đi nổi dù điều đó cũng không dễ dàng gì. Túm cái váy lại là đưa tiền rồi chị ý ột bịch thuốc uống dần. Chấm hết. Tiền lúc này ở đâu ra? Lại là nàng trả tiền híc híc...

Có 1 đoạn chị nói với tỷ lệ thương tật... đại loại là mình hoàn toàn có thể khởi kiện thằng HKT với tội danh cố ý gây thương tích. Ừm, mình cũng đã suy nghĩ nhưng quyết định cuối cùng của mình là KHÔNG . Làm to chuyện này kết quả thì chưa rõ nhưng 1 điều chắc chắn là bố mẹ mình sẽ biết. Khi đó mẹ mình lại túm đầu lôi về không cho học nữa thì khổ. Ngoài ra chuyện này còn có liên quan đến nàng mà mình không muốn nàng mất điểm trong mắt mẹ 1 chút xíu nào hết. Giả sử có may mắn thằng HKT bị nhốt vào trại thì sau một vài năm trong đó, đến khi ra ngoài có chắc nó không tìm mình trả thù? Lý do cuối cùng ... Mình coi đó là cái giá phải trả cho những lỗi lầm trong quá khứ với Tiny... Mình không chắc Tiny có đứng sau vụ này không nhưng nếu có thì hi vọng cô ấy đã thỏa mãn và buông tha ình

Buổi trưa Mc đưa mình về thì gặp Tiny đứng đợi trước cổng. Có lẽ Tiny đã đợi cả buổi sáng. Nếu thằng HKT có thể mò ra được địa chỉ của mình thì chẳng có lý nào Tiny lại không biết. Chỉ là... cô ấy đến đây với mục đích gì? Để ngắm thân thể tàn tạ bằng bó chằng chịt của mình sao? Nếu vậy thì cô ấy thất bại rồi vì mình chủ ý mặc áo sơ mi dài tay che hết chỗ bằng bó.

3 người nhìn nhau ngượng ngùng nhất thời không biết nói gì. Mỗi người theo đuổi một suy nghĩ riêng. Những ánh nhìn khó hiểu chỉ kết thúc khi Mc lên tiếng

- Anh với bạn vào nhà đi, em ra ngoài mua đồ – Dường như nàng hiểu nỗi khó xử của mình. Gặp người yêu cũ của mình mà nàng vẫn thản nhiên để mình tự do thoải mái. Có thể thấy một điều là nàng rất tin tưởng mình không bị những lời nói của thằng HKT làm ảnh hưởng

- Không ! Có gì nói luôn đi – Minh nắm chặt tay nàng trước ánh mắt ngỡ ngàng của Tiny. Minh muốn cô ấy hiểu... cô ấy là quá khứ mà mình đã quên. Mc là hiện tại, tương lai và có thể là mãi mãi...

- Không sao đâu. Em ổn mà – Nàng đặt một tay lên ngực mình thể hiện sự tin tưởng sau đó nàng nháy mắt tinh nghịch quay đi

Hôm nay Tiny mặc áo 3 lỗ cùng chiếc quần đùi ngắn cũn cỡn làm nổi bật đôi chân dài trắng muốt. Có thì phải khoe, đó là lẽ thường và một đứa con gái sở hữu chiều cao lý tưởng 1m70 thì chẳng có lý do gì để nó không khoe chân dài cả. Vậy đó, Tiny chỉ thấp hơn mình đúng 1cm và nếu thêm đôi giày cao gót thì cô ấy bỏ xa mình.

- Ừm... vào nhà đi em – Vừa nói mình vừa mở khóa cửa cổ tránh những ý nghĩ đen tối.

- Ồ ồ ! Có người lại nổi máu dê kìa – Tiny rất giỏi trong việc đọc ý nghĩ mình vì cả 2 đã từng có một quãng thời gian dài gần bó... đủ để hiểu nhau và đủ để từ yêu thành hận

- Có gì không? - Minh cố giữ vẻ mặt thản nhiên như thể Tiny chẳng là gì cả. Không biết việc Tiny đến gặp mình thằng HKT có biết không? Nó mà ghen nữa thì có thăm sát xảy ra mất

- Tối qua anh có sao không? - Vẻ lo lắng hiện rõ trên mặt Tiny. Minh biết đó là thật vì mình hiểu quá rõ cô ấy.

- Cảm ơn, anh ổn. Nếu không còn việc gì thì em có thể về, anh muốn ngủ. - Minh cố ý đuổi cô ấy về vì không muốn dính dáng gì nữa. Tiny là chủ mưu cũng được, không cũng chẳng sao... Chỉ cần sau này đừng làm phiền mình nữa

- Nói dối ! Tiny lớn tiếng đồng thời hai tay giữ chặt áo sơ mi của mình xé tung ra. Cúc áo bay lả tả cùng chiếc áo rách toạc không dấu nổi những vết bằng trắng xóa, chằng chịt. Một vài chỗ còn miệng vết thương chưa khép nên máu vẫn chảy thấm ra bên ngoài đỏ lôm.

Sau khi được toại nguyện chứng kiến vết thương mà thằng HKT gây ra ỳnh, Tiny ôm mặt khóc nức nở còn mình kéo áo lại che vết thương đi rồi quay qua túm quần áo kiểm cái áo thun mặc. Đang lựa áo thì từ đằng sau Tiny vòng tay qua ôm chặt lấy mình. Cứ mỗi lần cô ấy xiết mạnh là ngực mình lại nhói đau cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng. Chợt cái cảm giác tội lỗi, muốn bù đắp cho người con gái đang ôm mình lại ùa về... Nhớ những giây phút mặn nồng cháy bỏng trước đây, mình tự hỏi tại sao lại thành ra thế này? Có lẽ là vì mình là một thằng đàn ông hèn nhát, không dám đối mặt với sai lầm và cũng không đủ lòng vị tha để tha thứ, bỏ qua mọi chuyện. Nếu gặp nhau muộn hơn hay nếu trước đây mình tỉnh táo thì có lẽ mọi chuyện đã diễn ra theo chiều hướng ngược lại.

- Em xin lỗi... - Tiny nấc lên nghẹn ngào. Dù đó là màn kịch hay sự chân thành thì mình cũng chưa bao giờ chiến thắng được nước mắt của Tiny. Tách hai tay Tiny ra, mình quay lại lau nước mắt cho cô ấy...

- Đâu phải lần đầu em thấy anh bị đánh, vậy nên đừng khóc nữa... - Minh bối rối chẳng biết khuyên cô ấy thế nào. Trước mình cũng nghịch ngợm đánh người nhiều, bị đánh cũng không ít nhưng đây là lần đầu tiên mình bị nặng đến thế...

- Chết...! Tiny chủ động hôn mình, một nụ hôn ướt át, chứa đựng niềm đam mê.

Đã quá lâu rồi mình không có cảm giác ham muốn như vậy... Lưỡi Tiny tìm lưỡi mình, ướt át... Một cảm giác gì đó rất kích thích và mình bị cuốn theo nó. Đáp trả lại nụ hôn nồng nàn, tay mình luồn xuống dưới

bắt đầu hoạt động. Tiny đẩy mình xuống và cởi chiếc áo ba lỗ bên ngoài.. Hai quả núi lửa hiện rõ trước mắt mình kêu gọi. Mình còn nhớ lần cuối cùng chạm vào, nó dừng ở mức 86cm... Sau 4 năm không gặp quả thực nó đã lớn hơn rất nhiều... Cũng phải thôi, Tiny giờ là một người phụ nữ trưởng thành với nét đẹp mặn mà khó mà cưỡng lại. Liệu trong số những người đọc truyện này thì ai dám đủ tự tin nói rằng mình không bị mê hoặc???

Lúc này mình hoàn toàn chìm đắm trong đam mê xác thịt và những nụ hôn cháy bỏng cho đến khi Tiny cởi cúc quần mình làm động vết thương. Nếu không có cái nhói đau bất chợt đó thì mình không chắc sẽ không chế được con thú trong người. Con người gồm 2 phần là phần người và phần con. Khi phần con lên tiếng thì đó là hành động theo bản năng... cũng giống như mình lúc này, chỉ muốn sex với Tiny. Vậy phần người còn lại để làm gì? Chẳng phải là để không chế phần con đó sao? Con người hơn con vật cũng ở cái phần người đó và lần này mình dám tự hào nói rằng mình đã không vượt quá giới hạn làm chuyện có lỗi với Mc.

- Anh sao vậy? - Tiny nói, đẩy về tiếc nuối

- Anh không thể – Mình đóng lại cúc quần và đứng lên mặc lại áo. Ánh mắt cố tránh khỏi Tiny với những đường cong chết người

- Vì sợ thằng L sao? (Là thằng HKT. Nó cũng tên là Long)

- Không. ! - Mình đáp lạnh tanh.

- Vậy là vì T? - (Mc tên thật là T)

- Sao cũng được, anh với em hết thật rồi

- Nhưng em yêu anh ! Tiny gào lên đầy tuyệt vọng. Nhìn thẳng vào mắt Tiny, mình chỉ thấy nỗi buồn và sự cô đơn...

- Vậy thì sao chứ? Anh không thể chấp nhận một người vợ như em – Mình cố giữ bình tĩnh không muốn làm rối tung mọi chuyện

- Em như vậy là vì ai chứ? Chẳng phải là vì anh sao? - Tiny vừa khóc, vừa cười đầy chua chát giống như một cô gái hận đời vậy

- Em định tiếp tục sống như vậy đến bao giờ nữa? - Mình to tiếng với Tiny. -Mọi thứ đã dồn nén quá lâu rồi tựa như ngọn núi lửa chỉ trực phun trào

- Sống vậy thì sao chứ? Anh có thấy thương xót em không? Nếu có thì cứu em đi

- Đủ rồi đó. Những món đồ chơi qua tay em. Từ ngày còn ở nhà là thằng B, thằng H, thằng Luân và giờ đến thằng Long (HKT)... cả những người anh không biết nữa... Em dừng lại được chưa? Trở về là người con gái anh từng yêu đi... - Lại một lần nữa nước mắt mình rơi, có phải là quá yếu đuối không? Giờ nghĩ lại khoảnh khắc đó mà sống mũi mình vẫn cay cay... Mình biết Tiny chẳng yêu thương gì mấy thằng đó mà tất cả chỉ nhằm mục đích chọc tức mình. Nhưng... để chọc tức mình mà phải bán rẻ thân thể như vậy có đáng không???

- Trong mắt anh em là gì? Một con điểm cao cấp sao? - Tiny cười chua chát và thậm chí chẳng thèm mặc lại áo

- Không phải vậy sao? - Hình ảnh Tiny đang nhòa dần, những giọt nước mắt vẫn tiếp tục rơi làm mình không thể nhìn rõ người con gái xinh đẹp ấy

- Nếu em nói ngoài anh và cái đêm đó, em chưa từng ngủ với ai... anh sẽ quay lại với em chứ?

- Thằng HKT? - Mình ngạc nhiên trước câu hỏi của Tiny vì ít nhất mình cũng nghe trực tiếp thằng HKT nói sao về Tiny

- HKT...? Long á? Nó cũng chỉ là một món đồ chơi thôi. - Nếu Tiny nói thật thì chắc chắn thằng HKT nói dối. Mình thiên về việc Tiny nói dối hơn nhưng trái tim mình vẫn hy vọng điều ngược lại...

- Bỏ qua đi.. Anh chỉ mong em được hạnh phúc – Mình quay ra cửa tránh ánh mắt Tiny. Cánh cửa màu xanh đóng chặt như chính trái tim mình bây giờ vậy

- Nhưng...

- Đủ rồi – Mình cắt lờ Tiny rồi lao ra khỏi nhà. Tự nhắc mình rằng Tiny là quá khứ và Mc là hiện tại, tương lai. Ngay lúc này mình muốn ở bên Mc hơn lúc nào hết để được ôm nàng, hôn nàng và xin lỗi nàng vì những hành động thú tính của mình ban này.

Hòa lẫn trong dòng người qua lại là một thằng con trai mắt mũi sưng húp vì khóc đang cố tìm một bóng dáng thân quen. Điện thoại mình để ở phòng nên chẳng thể gọi được cho nàng. Lúc này nếu thể thấy nàng thì mình chỉ muốn ở một mình yên tĩnh. Vậy nên mình chọn một điểm dừng chân khá vớ vẩn... đó là nhà nghỉ. Vào nhà nghỉ, mình lên phòng trong ánh mắt khó hiểu của em lễ tân. Cũng phải thôi, đến chính mình còn ngỡ ngàng khi soi gương cơ mà...

Đánh một giấc ngon lành. Đến 5h chiều mình tỉnh dậy mới nhớ ra là chưa khóa cửa. Thế là ba chân bốn cẳng chạy thẳng về nhà... Sinh viên giá trị nhất cái laptop mà mất nữa thì vãi cả nón...

Về đến nhà, trước mặt mình là Mc đang lẩn la vào Voz đọc truyện. Chẳng biết lúc đấy mình nghĩ gì mà ôm chầm lấy nàng khóc thút thít như trẻ con vậy. Sau đó mình kể lại hết mọi việc kể cả những động chạm theo bản năng... Một người con gái bình thường chắc hẳn sẽ ghen nhưng đâu thể so sánh nàng với họ được. Nàng thơm lên má mình và nói

- Thưởng cho anh đó. Nếu em là con trai thì em cũng bị ex anh quyến rũ rồi

Mc của mình tinh tế, tình cảm vậy đó. Chẳng bao giờ ghen nếu điều đó không cần thiết. 2 đứa mình chơi trò vợ chồng nàng đi chợ nấu cơm còn mình ở nhà nằm ngủ. Bị ốm cũng có lợi thật chứ bình thường kiểu gì mình cũng bị túm đầu ra nhặt rau rửa bát. Đơn giản mà vui kinh khủng. Dường như ở cạnh nàng mọi mệt mỏi đều tiêu tan... Ước gì thời gian dừng lại để mình có thể trở thành người hạnh phúc nhất thế gian...

17. Chương : 13

Mình còn nhớ sáng hôm đó trời mưa nhẹ nhẹ, rất hợp với tâm trạng của mình. Bên cạnh mình là Mc xinh đẹp đang say giấc nồng. Mọi khi toàn là nàng gọi mình dậy hôm nay thì ngược lại, mình gọi nàng dậy đi làm. Không cần quá bất ngờ vì điều đó đâu, đơn giản là vì mình chẳng thể nào ngủ được với cái lưng ê ẩm đau nhức. Hôm qua nàng đã nghỉ làm ở nhà chăm sóc mình... mình không muốn điều đó 1 chút xíu nào hay đúng hơn là mình không muốn cuộc sống của nàng bị xáo trộn vì mình.

Sau một hồi phân tích mệt đứt hơi nàng mới chịu đi làm. Bên ngoài trời vẫn mưa, mưa nhẹ thôi và tự nhiên mình có cảm giác thêm tấm mưa. Đợi nàng đi rồi mình leo lên sân thượng hóng gió. Vất vả lắm mới leo lên được vì người mình vẫn còn đau. Từng hạt mưa nhẹ rơi xuống tay... đột nhiên mình nhớ lại lần đầu tiên đi chơi cùng nàng. Trời cũng mưa nhỏ giống như bây giờ và cái nắm tay đầy ngại ngùng nữa chứ. Mỗi phút giây bên cạnh nàng mình đều ghi dấu trong tim không bao giờ quên... Cứ như một giấc mơ vậy

Buổi chiều nàng đi làm về thấy người ngợp mình ướt sũng la mình quá trời luôn. Nào là đang ốm tấm mưa có hại cho sức khỏe, cảm cúm, sốt ho... bla bla. Nàng làm mặt giận rồi giơ tay cái kéo cắt xoẹt không chơi với mình luôn... đáng yêu kinh khủng

Lúc mình thay quần áo thì có 2 vị khách không mời mà đến. Một là thằng HKT... 2 là anh L. Mới đầu mình nghĩ 2 người này có quan hệ với nhau vì ít nhất họ cũng có điểm chung là cùng tên. Thế nhưng mình đã lầm khi nhìn kĩ lại thằng HKT, mặt mũi nó sưng húp, mắt trái tím bầm và còn vài vết máu chưa lau hết. Chẳng cần đoán cũng biết thằng HKT vừa bị ăn hành

- Anh mang thằng này đến đây tùy chú xử lý – Vừa nói L vừa đạp vào chân thằng HKT làm nó quỵ xuống. Mình không nghĩ rằng sau bộ vest bảnh bao đó L lại có những hành động như vậy

- Chuyện này là sao? - Mình đưa mắt nhìn nàng vì chuyện mới xảy ra hôm trước, mình chẳng hề nói cho ai thì làm sao L biết được?

- Không quan trọng, giờ nó là của chú – L vỗ vai mình như thể anh em thân thiết lắm trong khi tuần trước còn dọa ỉnh biến mất khỏi HN.

- 2 người ra ngoài được không? Em muốn nói chuyện riêng với nó. - Mình ngoắc tay ra hiệu cho nàng và L

Đội 2 người đi khỏi mình đóng cửa lại quay qua nhìn thẳng HKT. Quần áo nó rách lả tả, đầu tóc bù xù và mặt mũi thâm tím. Trông thật thảm hại... Rót cốc nước đưa cho nó rồi mình ngồi xuống “tâm sự 2 người đàn ông”. Trước hết cần xác định vị trí của mình là ở kèo trên, mình có anh H và L chống lưng. Một người là giang hồ thứ thiệt và một người là ông chủ lớn có thể hô mưa gọi gió... còn thằng HKT chỉ là trẻ trâu tập đủ làm sao đủ khả năng chơi lại hai người kia.

- Thằng anh tao hơi nóng tính, thông cảm nhé.

- ... - Nó im lặng. Chắc biết thân biết phận rồi. Lải nhải vài câu mình phang bể gáo. Gì chứ hôm trước vừa gọi hội quay mình giờ vẫn còn nguyên cục tức nè

- Nói mày biết nè. Tao không rõ mày nghe chuyện về tao với Tiny ở đâu nhưng tao khẳng định một điều rằng 2 đứa tao không có gì hết. Chắc mày cũng biết Tiny là ex tao nhưng chuyện quá khứ rồi, tao cũng đau đớn dần vật lắm, chẳng có gì đáng tự hào đâu

- ... - Nó đưa mắt nhìn mình đầy khó hiểu. Chắc nó nghĩ đến đây là bị mình đập thừa sống thiếu chết chứ không ngờ lại được nghe một bài thuyết trình về tình yêu

- Ok, giờ nếu mày yêu Tiny thì cứ tiến đến. Tiny không mạnh mẽ như vẻ bề ngoài đâu. Gia đình rắc rối, trước đây còn bị lừa nữa chứ – Mình thở dài ngao ngán khi nghĩ về quá khứ

- Lừa gì? - Câu nói đầu tiên của thằng HKT mà không có từ đm đặng trước. Vậy là nó quan tâm đến Tiny chứ không phải nông dân chăm rau.

- Bỏ qua đi, để Tiny tự nói tốt hơn. Nhưng mà tao cũng không chắc lắm đâu, Tiny có vẻ hận đời lắm... À mày có biết bộ sưu tập đồ chơi của Tiny không?

- Đồ chơi? - Nó lại tiếp tục thắc mắc. Có 2 khả năng, một là nó mới quen Tiny nên không biết nhiều về cô ấy. Hai là nó không quan tâm và chỉ đi theo Tiny trong các cuộc chơi bởi thác loạn.

- Ồ, nhiều khả năng là mày cũng nằm trong số đấy. Nhưng không sao, vẫn còn hy vọng. Nếu mày có thể thay đổi Tiny, mang lại lại hạnh phúc cho cô ấy thì tao hoàn toàn ủng hộ. - Mình như một kẻ bề trên đang thuyết giáo cho nó vậy. Hawaii phết hê hê.

- ...

- Xong chuyện của Tiny, đến tao với mày. Giờ mày muốn chơi thể nào cũng được, nhạc nào tao cũng nhảy. Thích thì solo không thì gọi hội thậm chí ra tòa tao cũng không ngăn. Cửa nào tao cũng nắm chắc phần thắng, có điều tao có thích hay không thôi.

- Tao... ! - Nó cúi mặt không dám ngẩng lên nhìn mình

- Tao cái gì? Nói to lên tao không nghe thấy gì hết – Mình quát nó để uy hiếp tinh thần

- Tao xin lỗi...

- Rồi ok mày có thể đi – Mình vỗ vai nó rồi tiến ra cửa. Chuyện đã qua rồi mình cũng không muốn nhắc lại nữa. Đánh nó cũng có làm mình khỏe lại được đâu. Có một câu nói mà mình rất thích :“Uống rượu không giải quyết được vấn đề nhưng uống sữa cũng chẳng làm mọi chuyện khá hơn”. Vì vậy nên cứ làm những gì mình muốn, tha thứ là đỉnh cao của sự trả thù và biết đâu sau này mình có việc cần dùng đến nó.

Tối hôm đó anh L rủ mình và Mc đi bar. L đánh xe đến một quán bar ở Kim Mã, thấy bảo quán này của L với mấy người bạn mở chung. Trước giờ mình có đi bar vài lần nhưng không thích lắm vì ở đó ồn. Mình có vấn đề về tai, cứ khi nào ồn quá là mình bị ù tai cảm giác như tiếng xé giấy hay loa bị rè. Ai xem dream high thì biết lúc Song Sam Dong lên hát bị ù tai không nghe thấy gì. Trường hợp của mình cũng gần như vậy đó, người ta nói lắm tài nhiều tật còn mình tài đâu chưa thấy nhưng tật thì nhiều vô kể. Mc thì khác, có vẻ nàng thích những chỗ này nên hòa nhập rất nhanh. Sau mấy ly chivas là nàng ra nhảy rồi biến mất trong biển người. Mình và L ngồi 1 góc tâm sự hai thằng đàn ông. Nhấp một ngụm rượu rồi châm điều thuốc L chậm rãi nói

- Xin lỗi chú về chuyện hôm trước – L nhìn về phía DJ và nói làm mình có cảm giác hấn không tập trung. Trong số những người mình quen biết thì hẳn thuộc Top những người nguy hiểm khó hiểu nhất. Nhưng dù

sao lần này mình cũng đã mang ơn hẳn

- Không sao – Mình xoay xoay ly rượu và cố tập trung nghe L nói. Nhạc đập quá mạnh và ánh sáng lòe loẹt làm mình cảm thấy mệt mỏi.

- Biết vì sao anh giúp chú không? -

- Không biết và cũng không quan tâm – Mình chống một tay xuống bàn làm điểm tựa rồi nghiêng đầu sang một bên bịt tay. Mình làm như vậy vì không muốn L nghi ngờ. Lúc này gần như là mình mất đi thính giác, khó chịu vô cùng.

- Anh yêu T. Anh không biết tại sao T lại chọn em mà không phải anh nhưng anh tôn trọng quyết định của T. Lúc đầu anh nghĩ đó chỉ là say nắng thôi và em có thể gây nguy hiểm cho T nên anh mới chủ động gặp em.

- Rồi sau đó? - Vừa nói mình vừa lấy lon coca hòa lẫn rượu chivas để giảm nhiệt. Hồi ở nhà mình toàn uống thế còn từ khi đi học chưa có bar búng gì hết không biết các thanh niên Hà Nội chơi thế nào

- Hôm qua T có kể cho anh. Ít nhất chú cũng ra dáng một thằng đàn ông và anh tạm tin tưởng giao T cho chú. Nhưng chú nên nhớ một điều nếu làm gì không phải với T thì anh có thể thổi bay chú bất cứ lúc nào.

- L giơ ly rượu lên chạm ly với mình thay cho lời hứa giữa hai thằng đàn ông.

Uống hết ly rượu mình đưa tay ra bắt tay L. L có vẻ ngạc nhiên vì thường thì hành động đó chỉ có ở những doanh nhân thành đạt hay những người bạn thân thiết. L đâu biết được rằng đó cũng là 1 truyền thống ở quê mình. Có câu :“Uống rượu bắt tay – Biết ngay Yên Bái”. Thật ra mình không phải ở Yên Bái nhưng ông bà nội với mấy người bác ở đây thành ra nghĩ hè hay về, lần la tụ tập theo bọn thanh niên quanh xóm nhậu nhẹt nên biết.

Sau cái bắt tay mình chạy vội vào nhà vệ sinh nôn thốc nôn tháo. L quá nguy hiểm và trước mặt L mình cần phải thể hiện 100% bản lĩnh. Ngồi nghỉ trong đó một lúc mà mình không thấy đỡ hơn chút nào, người mình nóng ran và đầu đau như búa bổ. Đúng lúc đấy thì Mc gọi điện kiểm mình. Mình tắt không nghe rồi nhấn tin báo hơi mệt nên về trước, em cứ ở lại chơi vui vẻ. Nhắn tin xong mình cố lết ra khỏi quán bar rồi kêu một chiếc taxi đi về.

Về đến phòng mình lại tiếp tục nôn. Dư âm của quán bar vẫn còn làm đầu óc mình quay cuồng theo điệu nhạc. Nằm vật ra giường mình thiếp đi lúc nào không hay... Trong mơ mình thấy một bàn tay mềm mại dịu dàng vuốt tóc mình và đặt lên trán một cái khăn ướt.

Mãi đến nửa đêm tỉnh dậy mình mới biết đó không phải là mơ. Bên cạnh mình là Mc đang ngủ ngon lành. Chắc lúc mình về nàng cũng về luôn. Giác quan thứ 6 của nàng thật tinh tế, nàng biết lúc nào mình cần nàng và lúc nào nên ở bên mình. Thú thật, sau khi nghe L nói mình cũng hơi phân vân vì tình cảm của L dành cho nàng rất lớn. Đó là tình yêu chứ không phải một sự chiếm hữu. Nhìn theo 1 khía cạnh nào đấy thì L và mình rất giống nhau, yêu là làm cho người mình yêu được hạnh phúc dù bên cạnh không phải là mình. Rốt cuộc thì trong vô số những mặt trái mình đã gặp, đâu mới là con người thật của L? Tuy hôm nay mình có một chút thiện cảm đối với L nhưng với mình L vẫn quá nguy hiểm... Chẳng biết nữa nên làm thế nào nữa... Và nếu đã không biết thì cứ theo cách từ trước đến giờ của mình, đó là tiến thẳng lên phía trước và coi những chuyện xảy ra đều vớ vẩn. Đại loại như ” Thuyền đến đâu cầu ắt sẽ thẳng ”

Vậy là hôm nay mình đã bước thêm một bước nữa tiến đến trái tim nàng. Mình biết rằng nàng rất quan tâm lo lắng nên mới kể mọi chuyện cho L. Liệu đây có phải là một cái kết đẹp cho tất cả mọi người không? L là một người đàn ông cao thượng có đầy đủ mọi thứ mà 1 người đàn ông muốn có. Phụ nữ vây quanh L chắc không thiếu và L rồi cũng sẽ chọn 1 trong số đó thôi. Tiếp theo, xích mình giữa mình và thằng HKT cũng đã được giải quyết, chắc rằng nó sẽ không làm phiền mình nữa đâu. Nếu nó có thể thay đổi được Tiny thì đó là một điều tuyệt vời đối với mình. Cuối cùng là mình có nàng Mc xinh đẹp hiền lành lại rất tinh tế. Mọi chuyện đều ổn phải không? Ít nhất là vậy cho đến thời điểm hiện tại...

18. Chương : 14

Sau hôm đi bar về thì mình ốm liệt giường mất mấy ngày, có lúc còn sốt cao nhiệt kế chỉ đến 40 độ và mình bị lên cơn co giật, mê sảng... Trong mê man nửa tỉnh nửa mơ mình có cảm giác Tiny đến thăm. Chẳng biết có thật không vì mình đã nói như vậy rồi Tiny còn đến gặp mình làm gì nữa... Hên xui đi ...

Có một điều chắc chắn là suốt những ngày mình ốm Mc đều ở bên chăm sóc mình 24/7. Nàng nghỉ làm, nói với mẹ là bạn bị ốm sang chăm sóc nó mấy ngày. Người ốm là mình đây và Mc không hề nói dối... Chỉ là nàng không nói rõ bạn trai hay bạn gái thôi. Mẹ nàng mà biết chắc treo cổ mình mất.

Nếu không có Mc thì mình không chắc giờ này còn có thể ngồi đây type truyện được nữa không. Càng ngày mình càng cảm thấy như đang nợ nàng một điều gì đó mà chẳng thể nào trả hết được. Cách duy nhất mình nghĩ ra để đền đáp đó là tình nguyện làm bố đứa con của nàng

Ngày 6/10 mình hạ sốt và bắt đầu đi lại được. Hôm đó cũng là sinh nhật con bạn mình. Mình gọi nó là sư phụ vì trên lớp mình toàn đánh bài chẳng bao giờ nghe giảng. Lúc nào chuẩn bị thi thì xách cặp đến nhà nó dạy kèm. Nó giúp mình như vậy mà sinh nhật nó mình không đi thì ngại chết. Nhưng với tình trạng sức khỏe của mình thì đảm bảo Mc sẽ cấm cửa không ỉnh bước chân ra ngoài nữa bước. Nghĩ nghĩ nghĩ

! Cần 1 cách gì đó vụn cả đôi đường và mình cũng chỉ mất 1 phút thôi để nghĩ ra kế hoạch đó.

- Em nghỉ mấy ngày rồi? - Mình hỏi trong khi nàng đang đút cháo ỉnh
- 2 ngày. Không sao đâu – Nàng trấn an mình.
- Chiều em đi làm đi. Anh khỏi ốm rồi – Mình nhe răng cười dù trong người vẫn còn yếu lắm
- Người như cọng bún mà còn bày đặt – Nàng trề môi
- Đi làm lấy tiền nuôi anh chứ
- Tiền kiếm sau cũng được. Anh quan trọng hơn – Nghe nàng nói câu này mà mình mát ruột mát gan. Tâm trạng giống như nhật được tiền hay trúng xổ số vậy.
- Nghỉ nhiều người sắp mắng đấy đi làm đi – Dù đang rất vui nhưng mình cũng cố làm mặt ngầu ra vẻ nghiêm trọng.
- Anh ổn chứ? - Nàng lo lắng
- I'm Okay.

Vậy là kế hoạch của mình thành công rồi đó. Nàng đi làm là mình cũng thay quần áo tốt đi chơi. Bảo sao mình không đi không được là vì sinh nhật nó tổ chức tại nhà, chỉ mời những đứa chơi thân trong lớp đến thành ra chỉ vồn vụn có 2 trai 4 gái. Kiểu này là some rồi hêê.

Trước khi đến mình ghé qua nhà con bạn khác để cùng nó đi đặt bánh sinh nhật. Thề là mắt nhắm mắt mở của nó có vấn đề nên bao nhiêu cái đẹp không lấy lại đi lấy cái bánh xấu xí nhất. Còn mình đang mệt nên cũng chẳng hơi đâu mà cãi nhau với nó.

Sinh nhật vui nên mình quên hết giờ giấc, đó cũng là chuyện bình thường ở huyện nhưng bây giờ có 1 người đang lo lắng quan tâm ỉnh thì lại khác. Điện thoại rung lên bần bật... Mc gọi. Mình quay ra nhìn đồng hồ thì... Ầu shệt... 6h cmnr. Phóng ngay về nhà mình gặp Mc đang nấu cơm trong phòng.

Thím nào xem cô dâu đại chiến rồi thì biết lúc Huy Khánh đi chơi về trễ bị cô bồ đầu bếp xử ra sao. Hoàn cảnh mình lúc này hệt như thế. Mình rón bước vào nhà không gây tiếng động nào. Vừa nhẹ nhàng lướt qua chỗ nàng mừng thầm thoát nạn thì từ đằng sau giọng nàng vang lên lạnh lạnh

- Giỏi ! - Thậm chí nàng còn không thèm quay lại nhìn mình mới ác
- Hi anh vừa ra ngoài xiu thôi – Vừa nói mình vừa tiến lại định ôm nàng từ phía sau. Có lần nàng nói thích cảm giác đấy
- Choeng ! Phập ! Rầm !

Vâng, mình vẫn sống sau pha hành động vừa rồi. Các thím cứ tưởng tượng cảnh phi dao của cô bồ đầu bếp vào Huy Khánh ấy. Mình sợ quá dựng cả tóc gáy và suýt chút nữa là són ra quần. Đúng là có 10 cái mạng cũng không dám đùa với cô nàng Mc ngổ ngáo này...

Các thím đã tưởng tượng xong chưa? Nếu xong rồi thì thực chất pha hành động vừa rồi chỉ là tiếng dao chém phăm phăm vào thót mạnh hơn bình thường. Vậy thôi nhưng cũng đủ làm mình rét run tờ rym và bỏ ngay cái ý định ôm ấp ban nãy. Lẳng lẳng quay đầu, mình chui vào nhà tắm bày mưu tính kế thay đổi chiến thuật làm sao để nàng hết giận.

Theo nghiên cứu khoa học thì não bộ con người chỉ sử dụng 3 ~ 5% công suất nhưng lúc này não mình chắc phải dùng đến 120% công suất mất. Đầu mình muốn xì khói mà vẫn chưa tìm ra cách giải quyết.

Nhắc đến xì khói mình mới nảy ra một ý tưởng độc đáo. Tiếp đó, mình trèo lên gác xép lấy cái máy sấy tóc ra xì thẳng vào cái nhiệt kế canh me cho lên đến đúng 40 độ thì dừng. Sau đó mình quay xuống giường nằm giả như không có gì và giấu cái nhiệt kế vào người.

Được một lúc nàng nấu cơm xong quay vào lôi cổ mình dậy hỏi tội. Nàng lườm lườm và bắt đầu gầm gừ thuyết giáo về những tội lỗi mình gây ra. Đợi nàng nói một lúc xả hết giận thì mình bắt đầu rút cái nhiệt kế ra tay run run đưa cho nàng. Không phải mình giả vờ run để cho nàng thấy mình ốm thật mà mình run vì nhớ nàng phát hiện chắc treo cổ mình quá. Cơ mà cái run đấy lại có tác dụng mới may chứ. Vừa nhìn thấy cái nhiệt kế chỉ 40 độ, mặt nàng tái mét rồi đưa tay lên trán mình. Hên là mình vẫn còn sót nhẹ nên nàng không nghi ngờ gì.

Tiếp đó, nàng lấy cái khăn mặt ướt đắp lên trán rồi tọng ịch một đồng thuốc hạ sốt thiếu điều muốn nghẹt thở. Có lẽ là do cảm động trước hành động của nàng mà tự nhiên nước mắt mình trào ra... Hơi mất hình tượng một xíu nhưng lúc đó mình vui lắm các thím ợ.

Và vì mãi chăm sóc ịch nên nàng quên luôn chuyện giận dỗi lúc trước. Cũng có thể coi là kế hoạch của mình đã thành công. Giờ nghĩ lại vui lắm ý, từ bé đến giờ ngoài mẹ mình thì chưa có ai lo lắng ịch nhiều đến thế. Dù là Tiny hay cô bé nữ sinh mình yêu hồi năm 1 thì cũng chưa có ai làm mình hạnh phúc đến vậy.

Đêm hôm đó hai đứa nằm cạnh nhau nhưng nghịch ngợm lấy điện thoại ra nhắn tin cho nàng

- Ngủ ngon thiên thần. Lúc ngủ nhớ xếp cánh lại và nằm sát vào phía bên trong tường kéo ban đêm nằm mơ mình đang bay lượn trên trời, vùng vẫy mà lại lặn xuống đất u đầu là đau lắm đấy – Câu này mình đọc được trên Voz hôm nay cao hứng dùng luôn hê hê

- “=))” ác quỷ thu sừng vào không chọc thủng gối là hư đấy. - Khả năng đối đáp của nàng thật siêu việt, trong khoảng thời gian ngắn như thế mà có thể nghĩ ra câu trả lời hoàn hảo

P/s : Mới viết được bấy nhiêu đó thì có đứa bạn đến chơi nên up tạm

19. Chương : 15

Dao này mình rất đen đủi. Cái vận đen từ khi gặp Tiny hình như vẫn bám lấy mình như hình với bóng không thôi. Sau tai nạn không may với thằng HKT thì mình ốm liệt giường. Vừa đỡ được mấy hôm thì mình lại tiếp tục bị viêm họng. Chưa kể đến 2 lần thi hộ bị đuổi ra khỏi phòng và 1 lần bị quyt tiền. Ngoài ra còn nhiều nhiều cái không may nhỏ nhặt nữa nhưng mình sẽ không nhắc đến. Chap này mình sẽ tập trung kể về quãng thời gian vừa qua bên cạnh Mc và cố gắng đuổi kịp thời điểm hiện tại. Yeah !

Chiều 7/10 mình phải thi lại một môn khó nhằn. Môn này có 6 điểm trắc nghiệm và 4 điểm tự luận. Đợt thi lần 1 thằng bạn mình chả biết cái gì khoan hờ hết trắc nghiệm và không làm một tý tự luận nào. Ấy vậy mà nó được 5 điểm qua luôn. Mình xoắn quẩy không dám khoan theo nó thành ra phải hành xác đi thi lại. Đẳng nào cũng không còn đường lùi nên mình đành nhắm mắt đưa tay. Ra khỏi phòng thi mà bài làm của mình tốt hay xấu, hay hoặc dở mình cũng không biết luôn. Chỉ mong sao không phải học lại là mình hạnh phúc lắm rồi.

Nhưng thôi mặc kệ cái môn thi chết tiệt đó, giờ mình có việc quan trọng hơn phải làm là đi cùng Mc đến sân vận động Mỹ Đình. Hôm nay ở đó có chương trình “Hãy Cùng Hát Vang”. Nghe đâu còn có màn nhảy

flash mob để được ghi vào kỷ lục guinness nữa. Mình không khoái nhảy nhót lắm nhưng mình thích Emily. Mình thích không phải vì Emily xinh, mình chưa bao giờ thấy Emily xinh cả, đó chỉ là một cô gái dễ nhìn thôi. Thậm chí nếu đem lên bàn cân so sánh thì Emily còn thua xa Mc của mình. Vậy nhưng mình thích Emily vì tài năng, vì giọng hát của cô ấy... Không có quá nhiều ca khúc nhưng mỗi bài đều rất lắng đọng, đúng với tâm trạng, tính cách của mình.

Gần đến sân vận động thì mình rẽ vào gửi xe. Được ngày đẹp trời mấy thằng bảo vệ chém cho 20k/xe... nhất là trong thời buổi bão giá làm mình xót hết ruột. Quên không kể, hôm nay Mc diện một chiếc quần jeans hơi rách gối màu xanh. Bên trên là chiếc áo phong doraemon mà nàng mặc trong lần cafe đầu tiên với mình. Có một sự thật đau lòng là sau bao ngày không gặp thì con mèo máy ngu si vẫn chỉ biết ăn bánh rán chứ không biết ăn đào tiên mặc dù mình đã nhắc nhở nhiều lần

Gửi xe đi bộ một đoạn thì mình bị mấy bà bán vé chặn đường

- Không có vé không vào được đâu cháu ơi – Bà chìa một xấp vé ra ình

- Vâng, vậy cô bán luôn dùm cháu nhé – Mình đưa lại bà hơn chục cái vé thừa. Số là mình có đưa bạn trong đội ngũ staff, nó quảng ình một tập vé kêu đi phát hộ nhưng mình lười định bụng đem về làm giấy dán tường.

Mình không thích đến xem trực tiếp mấy chương trình ca nhạc này là vì...

- Thứ nhất... rất đông đúc, chật chội, chen lấn xô đẩy.

- Thứ hai... nóng!!! Mình có thể chịu lạnh chứ không thể chịu được nóng

- Thứ ba... Hay mất đồ. Lúc đó đang nghĩ về mấy lý do thì mình mới nhớ ra quên chìa khóa xe ở cốp. Vậy là mình đành quay về lấy chỉ cầu trời không bị đưa nào nhảy mất. Cũng may số mình chưa đến nỗi quá đen... chỉ mất công đi lòng vòng tập thể dục chứ không mất chìa khóa

- Thứ tư... Ở đây rất ồn và tai mình lại có hiện tượng rè rè...

Ghét vậy nhưng mình vẫn đi. Lý do đầu tiên là vì Mc thích, thứ 2 là có Emily và thứ 3 là ChiPu cùng Andrea. Ừ thì mình cũng là con trai, mà con trai đưa nào chẳng thích ngắm gái đẹp và mình cũng chẳng phải ngoại lệ. Tiếc một điều là đến cuối cùng 3 hot girl này chỉ nhảy chứ chẳng hát hò gì sất. Biết trước thế này mình ở nhà ngủ cho khỏe.

Mở màn là màn trình diễn beat box. Sau đó có 1 anh Mc lên dẫn chương trình. Mình để ý sau mỗi câu hỏi của anh ấy đều có chữ Ô ô ô kê ê ê. Cái cách kéo dài làm mình nghe rất khó chịu... Rồi còn cả cái cách ổng dạy high fight nữa chứ. Mình chỉ biết ôm bụng cười với anh chàng vui tính này. Chẳng hiểu sao ổng lại được chọn để dẫn chương trình. May và về sau có người khác thay chứ nghe ông này bô lô ba la chắc mình về luôn khỏi xem gì nữa.

- Anh phải thừa nhận rằng em làm Mc rất tuyệt chứ không như anh kia – Mình quay sang thì thầm với nàng. Ở đây ồn quá nên phải ghé sát vào tai mới nghe rõ

- Mỗi người có một cách dẫn, anh chưa quen nên thấy vậy thôi – Nàng nheo mắt cười khúc khích. Con gái mà, được khen ai chẳng thích

Có mấy ca sỹ lên hát nhưng mình không nhớ tên vì toàn người mình không thích. Đến gần cuối là màn flash mob. Phải công nhận là cái trò này tếu. Trước mình không thích nhảy nhót lắm nhưng giờ thì mình phải suy nghĩ lại. Nhìn nàng lóng ngóng nhảy theo mấy em tình nguyện thì mình phải cố gắng lắm mới nhận được cười. Cũng phải thôi vì nàng đã tập bao giờ đâu.

Tầm 7h kết thúc chương trình, mình rủ nàng đi ăn bánh cuốn nóng. Món này hồi bé thích ăn mà lớn rồi toàn dậy trẻ chả mấy khi động tới. Riêng bánh cuốn chả quế ở đây thì làm hai đĩa vào rồi thơm nhau thích phải biết. Nói đùa vậy mà lúc ăn xong mình chu mỏ giả hun bị nàng dí cho nguyên tập giấy ăn vào mặt xem nghệt thờ.

Vẫn còn sớm nên mình rủ nàng ra hồ tây hóng gió. Ngày trước mình có thú vui tao nhã là đi lòng vòng hồ tây gặp đôi nào ôm ấp nhau là mình hét to :“Yêu nhau đi để rồi mai chia ly”. Giờ có gấu rồi không Gato với bọn nó nữa nhưng mà lại sợ đụng những thằng trẻ trâu như mình hồi đó thì bỏ mợ.

- Em đi cùng anh nhiều vậy không sợ người yêu gen à? - Mình đã đều xem phản ứng của nàng thế nào
- Người yêu em bị gay mà sao biết gen – Nàng nháy mắt tinh nghịch. Ắn ý quá...
- Men thế này mà dám bảo gay à? - Mình nổi đóa lên rồi mới nhận ra bị hớ. Lại còn hớ do chính mình tạo ra nữa chứ
- Ở thế không phải anh yêu Bống à? - Nàng mở to mắt tròn xoe tỏ vẻ ngây thơ vô số tội
- Ờ hồi trước anh gay, giờ men rồi mà – Bống là thằng bạn thân của mình, chính thằng này rủ rê lôi kéo mình đến với voz. Cơ mà thằng này gay thật, đẹp trai phong độ mà 20 tuổi đầu chưa một mảnh tình vắt vai. Đã thế lại còn luôn miệng :“đừng làm chị nóng”. Hình như nick nó là kohesovo. Chẳng biết đã ra đảo chưa nữa...
- Thật không đó ! - Nàng hơi nhún lên cao tiến sát vào mặt mình. Cảm tưởng như chỉ vài mm nữa thôi sẽ có va chạm mạnh giữa môi và lưỡi. TDDT với những ý nghĩ đen tối, mình nhắm mắt lại chờ đợi...
- Oáp... !!!z – Nàng ngáp cái rõ to làm mình cut hứng...

Trăng thanh gió mát vậy mà nàng lại ngáp. Vào một ngày vui thế này và mình đang định tỏ tình rồi nhanh chóng thực hiện kế hoạch XH-CT. Vậy mà nàng ngáp một cái làm tan tành bao nhiêu dự định của mình. Làm mất giận mình quay đi ngắm hoa sen trong hồ. Bao lần ra đây mà chưa lần nào mình để ý hoa đẹp đến thế.

- Giận à anh 2?
- Hừ ! Ai thèm... - Mình trề môi
- Bắt cóc người ta ra đây rồi im im thế à? - Nàng chọc lét để mình cười nhưng không thành
- Ờ... Trả về nơi sản xuất

Nói rồi mình lúi tuột nàng lên xe phóng về. Trước giờ toàn nàng giận mình nay phải trả thù lại mới được... dù rằng cái lý do rất chi là vớ vẩn. Phải làm vậy để nàng biết con trai giận là một nét đẹp văn hóa nhưng con gái giận lại là một thảm họa.

Thật ra mình làm vậy cũng có lý do. Mấy hôm nay mình ốm nàng toàn ở bên chăm sóc, đêm cũng không về luôn. Lỡ có chuyện gì đến tai mẹ nàng lại rách việc. Cơ mà mình bảo về thì còn lâu nàng mới chịu nên mình dùng cách trực tiếp nhất, đơn giản nhất là đánh vào lòng tự trọng mới hi vọng cô nàng ngổ ngáo này về nhà.

Dừng xe trước cửa, nàng quay đầu đi thẳng vào nhà luôn không thèm chào mình. Chẳng biết mình giận hay nàng đang giận đây? Mình làm vậy là đúng hay sai? Liệu một người thông minh như nàng có hiểu được ẩn ý đằng sau những hành động đó không? Mình không chắc...

Câu trả lời sẽ có vào ngày mai

20. Chương : 16

Mới sáng sớm tiếng chuông điện thoại đã reo inh ỏi, mình hy vọng đó là Mc... nhưng càng hy vọng thì lại càng thất vọng... Là Tiny

- Có gì hót? - Mình trả lời bằng cái giọng ngái ngủ. Dậy sớm luôn là cực hình với mình
- Big Zero ! Ngủ như heo
- Đang mệt mà – Đêm nào mình cũng thức đến 4h 5h nên mệt cũng dễ hiểu
- Em đang ở trước cửa phòng anh. Cho anh 5 phút ra trình diện – Tiny nói như ra lệnh

What the funny? Mình bật dậy thay quần áo ngay lập tức. Ai chứ với Tiny thì chuyện phá cửa xông vào dễ xảy ra lắm. Ngộ nhớ lúc đó mình lại trong tình trạng nude thì chết nhục mất. Bên ngoài Tiny đập cửa âm

âm, bên trong mình luyến quỳnh đánh răng, rửa mặt, gội đầu... Dù vận max speed hết tốc lực nhưng cũng phải 10p sau mình mới mở cửa cho Tiny được.

Hôm nay Tiny đi đôi giày búp bê không cao lắm vậy nên chỉ cần chọn một đôi giày là chắc chắn mình sẽ không thấp hơn Tiny. Thêm nữa, vẻ sexy của Tiny cũng hoàn toàn biến mất mà thay vào đó là cái áo dài tay màu trắng. Cũng phải, bắt đầu sang đông rồi trời lạnh, mặc sexy để mà lạnh sun vờ ếu à? Nhưng dù có ăn mặc thế nào đi chăng nữa thì ở Tiny vẫn có một cái gì đó rất quyến rũ. Phải chăng những người đàn bà đẹp đều có khả năng này?

- Vào nhà đi – Mình lịch sự kéo ghế cho Tiny
- Thôi, đi nhanh không muộn giờ
- Đi đâu? - Mình ngỡ ngàng
- Đến thì biết

Vậy là mình biến thành một thằng xe ôm chuyên nghiệp đưa Tiny đến nơi mà mình tin chắc là chẳng hay ho gì. Mình dừng xe trước ngôi nhà xây theo kiểu biệt thự trên đường Lê Đức Thọ, trước cửa là hai thanh niên ăn mặc lịch sự sơ mi đóng thùng đang chém gió hăng say. Vừa thấy Tiny, một thằng đưa tay hôn gió

- Welcome người đẹp
- Hi anh – Tiny xuống xe nhoẻn miệng cười lại nó
- Bỏ mới đây hả? - Thằng này nhìn khá sáng sủa nhưng sao mình không có thiện cảm với nó chút nào. Hoặc có thể là mình không thích đám bạn của Tiny nên tự nhiên thấy ghét vậy

Trong nhà có hơn chục mạng cả trai lẫn gái. Đa phần là các em chân dài và lẫn trong đám thanh niên có cả thằng HKT. Hình như hôm nay là sinh nhật của một thằng bồ mẹ nào đấy. Lý do Tiny đưa mình tới cũng rất đơn giản, đó là để giới thiệu mình với đám bạn của Tiny

- Đây là K, bạn trai em
- Chào mọi người – Hơi bất ngờ trước lời giới thiệu của Tiny nhưng khả năng diễn kịch của mình cũng không tệ. Nếu làm bê mặt Tiny thì những ngày sau mình sẽ không được yên ổn. Ngược lại, nếu diễn đạt yêu cầu thì khi về chỉ cần nhắc nhở, nói chuyện nghiêm túc với Tiny và chuyện này sẽ không lặp lại nữa.
- Mình là xyz, bạn cùng lớp với Tiny. - Thằng đó bắt tay mình sau đó quay sang Tiny
- Tối qua ôm thằng khác cơ mà sao hôm nay không dẫn đi? - Mình biết là nó đùa thôi nhưng không hiểu sao vẫn thấy khó chịu. Chỉ thắc mắc là sao nó không nói thẳng tên thằng HKT mà cứ bóng gió như thế.
- Chồng tao không biết ghen đâu – Tiny khoác tay mình và vênh mặt lên với nó

Đúng như mình dự đoán, hôm nay là sinh nhật 1 đứa bạn của Tiny. Theo lịch của bọn nó thì sáng đi hát, trưa đi nhậu và tối đi bar... Tức là nguyên một ngày ăn chơi trụy lạc. Mà cũng hơi ngược đời, đúng ra phải nhậu nhẹt cho say ngà ngà rồi hát mới phiêu. Cũng không hiểu bọn nó lấy đâu ra tiền mà tổ chức sinh nhật đình đám thế. Có thể là nhà nó giàu, ông bà già nó để tính hoặc nó khéo tay. Sao cũng được vì với bọn này thì mình cũng xác định là mối quan hệ qua đường không bao giờ gặp lại nên cũng chẳng quan tâm lắm.

Về phần thằng HKT, từ đầu giờ nó chỉ nhìn mình chứ không dám có hành động gì thái quá. Có lẽ nó vẫn còn sợ anh L. Tin chắc rằng trong đám bạn của Tiny sẽ có người biết mối quan hệ giữa Tiny và HKT. Chả thế mà thỉnh thoảng lại có thằng thì thầm to nhỏ gì đấy với thằng HKT và nhìn mình. Thoảng qua một chút suy nghĩ trong đầu mình, không biết chút về thằng HKT có gọi hội quây mình không? Mới hôm trước mình còn khẳng định với nó là giữa mình và Tiny không có gì cả. Vậy mà hôm nay lại tay trong tay với Tiny đi sinh nhật.

Ngồi chơi một lúc chờ bọn nó đến đông đủ rồi cả lũ kéo nhau ra quán hát. Lúc này cả thảy có hơn ba mươi mạng và đa phần là các thanh niên tập dượt. Được cái con gái ở đây đứa nào cũng chân dài miên man... Ở thì cũng phải thôi, chân dài cặp với đại gia mà.

Sau màn cắt bánh, thối nên là thùng Ken đầu tiên được khai ra. Bọn này tử lượng cao, cốc nào cốc nấy 100% hết. Minh delay mãi mới hết một cốc vì căn bản cũng muốn giữ tinh thần tỉnh táo. Đang trong hang cộp này mà say nữa thì hết đường về.

Nhưng ở đời đâu phải cứ muốn là được? Lúc đầu mình còn hi vọng giữ được tỉnh táo nhưng vài phút sau thì vài thằng đã ra làm quen với mình. Mà thanh niên thì có bao giờ làm quen bằng nước bọt đâu? Thằng nào thằng đấy lăm lăm cầm cốc bia to tổ bố đến uy hiếp tinh thần mình. Mà cay cú ở chỗ bọn nó không đến hết một lượt mà cứ từng thằng từng thằng đến không ỉnh nghỉ phút nào. Trước giờ mình uống bia chưa bao giờ say. Nói vậy đừng hiểu lầm, mình không say bia mà mình có cảm giác no. Một khi no mà vẫn cứ ép mình uống thì mình sẽ nôn chứ không say. Mình dám chắc chắn như vậy là bởi vì sau khi nôn mình vẫn có thể tiếp tục uống, chạy xe, hóng gió và quan trọng là hôm sau nhớ hết tất cả sự việc, hành động xảy ra.

Bây giờ ngồi nghĩ lại, nếu tất cả mọi việc là một cái bẫy do Tiny sắp xếp thì quả thực Tiny quá thông minh và khôn khéo. Có thể khẳng định 99% đây là một cái bẫy nhưng chả hiểu sao mình vẫn đâm đầu vào. Sau khi nốc một đồng bia và làm quen với khá nhiều bạn mới, Tiny bắt đầu ôm eo mình và hát bài “Sai – Mỹ Tâm”. Bọn con gái rất giỏi trong việc mượn bài hát để nói điều gì đó. Cũng chẳng quan trọng vì mình chắc chắn sẽ không bị lung lay bởi Tiny đâu. Tất cả đã hết thật rồi...

Mình để ý thằng HKT mặt đỏ ngầu không biết do bia hay do GATO nhưng để giảm nhiệt cho nó, mình chủ động bỏ tay Tiny đang ôm mình ra và sang mời nó bia. Lúc mình sang, nó còn không thèm cầm cốc lên làm mình hơi ngại. Nhưng kệ đã sang rồi không lẽ mặt mo quay về nên mình ghé sát vào tai nó thì thầm

- Đừng hiểu lầm, việc hôm nay tao hoàn toàn không biết

Thật ra mình không cần thiết phải giải thích với nó nhưng mình hơi ngại vì hôm trước đã nói không có gì với Tiny. Giờ nó mà nổi khùng lên, quanh đây toàn bạn nó thì mình có về được cũng không toàn thây.

Sau khi giải thích đầu đuôi thì nó cũng chịu cầm cốc lên dù ánh mắt cũng chẳng dễ chịu gì. Nãy giờ mình uống cũng khá nhiều nên thằng nhỏ hơi khó chịu. Ra khỏi phòng, mình hỏi thăm với cái W.C và tự nhủ... “Không gì thoải mái bằng ịa đái kịp thời ” Một dòng nước tuôn ra trong vắt. Hồi bé mình còn thắc mắc không biết cái thứ nước này nóng hay lạnh??? Cách duy nhất là thử trực tiếp. Sau này mới biết còn một cách khác là suy luận, nước từ trong người mình ra và thân nhiệt người bình thường 37 độ nên suy ra nước nóng.

- Con Tiny ngon thế mà có thằng bồ chán vl. - Tiếng từ bên ngoài W.C vọng lại. Mình biết bọn nó cố tình nói để mình nghe thấy vì w.c ngay cạnh cửa vào phòng hát. Lúc mình ra chẳng có lý do gì mà bọn nó không nhìn thấy

- Mà nhìn thằng HKT ngu vl, kích mấy câu là nó đập luôn thằng kia đấy.

- Đập nổi không? Thằng kia to cao thế mà

- Ngu thế mày, ở đây có bao nhiêu đứa mà phải sợ

- Rầm !!!

Mình từ w.c đập cửa ra nhìn trừng trừng hai thằng đó. Một thằng là xyz bạn cùng lớp với Tiny. Có tỳ cồn vào nên mình hơi liều. Hai thằng đó cũng to con nên nếu đánh cũng chưa chắc mình đã ăn được. Thấy mình, hai thằng cười nham nhở rồi bỏ vào phòng

21. Chương : 17

Từ đó đến lúc về nhà thằng chủ xị cũng không có gì đặc biệt, bọn nó cứ uống còn mình tách riêng ra một góc, thỉnh thoảng có người mời thì mình uống lại. Còn Tiny tuyệt nhiên không nói với mình một lời nào, chẳng thèm giải thích về đồng lộn xộn này.

Đến trưa cả lũ về nhậu tại gia, nhà thằng này rộng nên khá thoải mái. Sau này mình mới biết bọn nó không ra quán vì ở nhà có mấy đứa osin phục vụ rồi, thêm nữa là nhậu xong bọn nó còn đập đá hay hút pin gì đó. Mình không chơi nên không rành lắm.

Giờ mới biết Tiny rất cao tay khi bày ra kế hoạch này. Ban đầu anh uống bia là để mình no, giờ về không ăn được gì. Sau đó bạn của Tiny – mấy em chân dài ra mời rượu mình. Con trai thì mình có thể từ chối nhưng con gái thì mình chịu.

Chẳng biết mình đã uống bao nhiêu nữa, chỉ nhớ rằng khi tỉnh dậy mình đang ở trong một căn phòng lạ hoắc. Bên cạnh mình là Tiny với duy nhất bộ bikini trên người. Hấp dẫn, quyến rũ đấy nhưng lúc này mình chẳng còn tâm trí đâu để nghĩ đến chuyện đó. Điều duy nhất mình muốn biết là điều gì đã xảy ra trong căn phòng này vài tiếng vừa qua?

Nếu có gì sai sót trong kế hoạch này thì đó là Tiny không tính đến chuyện mình phủ như thế nào. Ở thì cứ coi như có gì đó xảy ra thì đã làm sao? Đây chẳng phải lần đầu tiên và điều đó cũng chẳng quan trọng với mình lắm. Thêm vào đó, khi say mình nằm yên một chỗ, chỉ ngủ và ngủ thôi. Vậy nên nếu Tiny có lật mình ra cười ngửa thì đành chịu chứ việc mình chủ động là hoàn toàn không thể.

Gọi Tiny dậy, mình hỏi có chuyện gì thì Tiny chỉ cười rồi kéo mình lại thơm vào má. Thật sự là nổi điên với con nhỏ cả chồn này lắm rồi nên mình quát âm lên. Hình như tưởng cách âm nên bên ngoài không nghe thấy.

- Anh nghĩ sao thì nó là như thế – Tự nhiên mình cảm giác ghê tởm Tiny - Giọng nói bình thường dễ nghe vậy mà sao giờ thấy lả lơi quá
- Ý em là mình vừa quan hệ? - Cái điều mình lo sợ nhất đã xảy ra nhưng một - phần nào đấy trong mình vẫn hy vọng. Đó chỉ là lời nói của Tiny và điều đó có bao nhiêu phần trăm sự thật???
- Đúng rồi đó anh yêu – Tiny kéo mình lại thơm lên má
- Bao nhiêu để anh trả? 500K đủ không?
- Anh định chối bỏ trách nhiệm à? - Tiny gần như hét lên với mình
- Haha, trách nhiệm? Anh chỉ xác nhận thôi. Lần thứ 1001 của em rồi nhỉ – Mình cười nhạt, mãi mai Tiny
- Chát !!! - Tiny tát mình một cái nổ đom đóm. - Thằng khốn nạn
- Khốn nạn mà, giờ mới biết à? - Mình đứng dậy mặc lại quần áo. Khỏa thân nói chuyện cũng hơi ngại
- Sao tôi lại yêu anh chứ? - Tiny bắt đầu khóc, giọng nói nghẹn ngào
- Quên anh đi, chẳng có gì tốt đẹp đâu
- Tại sao không thể là em?
- Có thể anh là người đầu tiên nhưng chắc chắn sẽ không phải là người cuối cùng. Từ cái ngày em ngủ với B thì thằng K yêu em đã chết rồi
- Nói dối, anh vẫn còn yêu em – Cảm giác như Tiny đang cố vớt vát điều gì đó

Không phải yêu mà là hận. Xin lỗi, với anh em chỉ là con đi. Đừng tím anh nữa – Mình nhìn thẳng vào Tiny nói không chớp mắt. Một việc đơn giản thôi nhưng đã cho Tiny thấy sự quyết tâm của mình

Kéo cửa phòng bước ra ngoài mặc kệ Tiny và những gì vừa xảy ra. Nhìn đồng hồ đã 4h chiều, vậy mà bọn kia vẫn nhậu nhẹt, zô đều đều. Có một vài thằng nằm lăn ra ngủ, trong đó có HKT. Thấy mình ra, một em xáp lại ôm eo

- Lên đỉnh chưa cưng? Có cần em giúp không?
- Giúp cái L – Mình hơi nóng sau việc vừa rồi với Tiny. Cái tát làm mình mất bình tĩnh
- Sướng bỏ mẹ còn bày đặt – Cả lũ bọn nó quay ra nhìn mình. Cũng hơi hoảng vì thằng nào cũng ngà ngà say rồi, điên lên mỗi thằng cầm một chai đập mình là mình có thể về bằng xe cứu thương.
- Con nhỏ vừa bị mình chửi quay qua đập thằng HKT dậy. Mấy bà tám này nhiều chuyện thật
- Dậy mà xem bồ mày bị người ta hành hạ kia

Thằng HKT mặt ngu thấy rõ, nó mới ngủ dậy và vẫn chưa hiểu chuyện gì xảy ra. Trong 36 kế, tẩu vi thượng sách nên mình chuồn luôn. Nhờ thằng HKT điên lên thì mình hết đường sống. Nói vậy chứ mình cũng tỏ ra bình thường không có chuyện gì mà đi bộ ra cổng. Đang mừng thầm thoát nạn thì từ đằng sau, mình ăn nguyên một cái chai vào lưng ngã dập dụi. May mà hôm nay mình mặc cái vest nên không bị xây xước gì.

Định hình lại thì thằng vừa đánh mình không phải thằng HKT mà là thằng lúc sáng đá đểu mình ngoài w.c. Cái vỏ chai vỡ nên giờ này nó chỉ đâm được chứ không đập được nữa. Hình như thằng này hơi do dự vì căn bản nó với mình cũng chẳng có thù oán gì nên không cần thiết phải mạnh tay, mạo hiểm. Thằng kia còn phân vân thì thằng HKT lao tới cầm chai vodka đập nhưng mình né được. Xoay người, mình đập vào bụng làm nó lùi lại mấy bước. Thấy bạn mình ăn hành, mấy thằng còn lại cũng lăm lăm hung khí chuẩn bị đồ sát mình. Trong đầu lúc đó mình nghĩ xong cmnr.

Đang hoang mang cực độ thì Tiny lao vào chắn giữa mình và tụi nó. Đây là điều duy nhất còn đọng lại, cứu vớt hình ảnh xấu xa tồi tệ của Tiny trong lòng mình. Dù sao Tiny là người kéo mình đi, đẩy mình vào đồng rắc rối này thì Tiny cũng phải có trách nhiệm.

Tiny thì thầm gì đó với thằng bạn cùng lớp rồi quay lại vẫy tay ra hiệu ình về. Cũng không tệ lắm vì khi bước chân vào ngôi nhà này mình đã xác định điều tồi tệ nhất. Nhưng để giải quyết dứt điểm với Tiny nên mình vẫn chấp nhận.

Nếu vô tình Tiny có đọc được câu truyện này thì anh tặng em 1 câu :

”Trút bỏ phần son em còn lại gì?

Nước mắt mỗi mồn chôn dấu dưới hàng mi

Trút bỏ xiêm y em còn lại gì?

Tâm hồn thể xác hay trái tim tiều tụy?”

Thay đổi lại cách sống đi. Người như em không khó để tìm ình một người đàn ông tốt đâu.

Đang vi vu trên đường thì mình có điện thoại. Là của chị mình. Nhắc mới nhớ hôm nay là sinh nhật bà ấy, kiểu này tối lại hát hò nhậu nhẹt rồi. Nếu tránh được thì mình cũng muốn tranh vì mình không phải thằng nghiện rượu. Hôm nay vậy là quá đủ ình rồi. Cơ mà có những việc không phải cứ muốn là được. Mình không đi sinh nhật bà ấy vẫn vui nhưng suy nghĩ của bà ấy về mình sẽ khác.

Vậy là tối hôm đó 7h mình lại có mặt ở quán bia 36A trần thái tông. Hôm đó bạn đi sinh nhật nên lỡ hẹn review cho các thím. Không biết cái số mình là khổ hay sướng mà quen toàn gái đẹp. Ai cũng phải công nhận điều đấy nhưng mấy ai biết được rằng gái đẹp không phải họ hàng thì cũng hơn tuổi. Mấy em xinh tươi thì gọi mình là anh trai hết. Chẳng lẽ lại ôn cái lành??? May mắn được mấy đứa xinh xắn bằng tuổi thì toàn bị liệt vào friend zone bạn thân hết thấy. Chưa bao giờ mình quen một nhỏ nào đẹp xúu mà ít tuổi cả. Tiny sinh năm 91 còn Mc 88. Toàn lái máy bay khổ vậy...

22. Chương : 18

Còn nhớ ngày này 2 năm trước là đại lễ 1000 năm thăng long hà nội. Hồi đó mình chưa sâu sắc được như bây giờ vì dù sao mình vẫn là một thằng tân sinh viên mới nhập học. Cũng may mà chị Tâm là người trong ảnh trên fb kéo mình đi sinh nhật giải ngó rồi từ đó giao lưu bạn bè... Nhanh thật, mới đó mà đã sắp hết quãng đời sinh viên và mình sắp bị đá ra khỏi nhà.

Nói về tương lai của mình. Sao nhỉ? Chắc chắn ước mơ của mình là kiếm được thật nhiều tiền. Khát vọng làm giàu thì có gì sai chứ. Hôm 20/10 vừa rồi Mc cũng nói muốn mình trở thành một người đàn ông mà nàng có thể dựa dẫm được. Theo ý hiểu của mình thì đó phải là một người đàn ông thành đạt, tâm lý và tôn trọng phụ nữ. Muốn được như vậy thì mình cần phải có tiền... Không cần quá nhiều nhưng chí ít cũng phải lo được cho bản thân và gia đình.

Câu hỏi đặt ra là làm cách nào để kiếm tiền? Mình có thể học xong ra trường rồi vào làm ột công ty nào đó với mức lương vừa phải 5 – 10 triệu/tháng. Với sự trợ giúp từ gia đình, mình có thể mua nhà, mua xe

và trở nên giàu có vào năm 30 tuổi. Đó là cách nghĩ trước khi mình quen Mc, nhưng bây giờ mình không có nhiều thời gian đến thế. Mc không thể chờ đến khi mình 25 tuổi chứ đừng nói là 30.

Nhắc lại, mình có một thằng em xã hội. Nó sinh năm 93 và mới đi học được 1 năm. Vậy nhưng trong 1 năm đó nó để dành tiền mua 1 cái máy DSLR. Tiếp theo nó mở 1 dịch vụ chụp ảnh photoshop giá rẻ 50k/album. Dựa vào mối quan hệ và Pr thêm trên fb mà ngày nào nó cũng xách máy đi chụp đều đều. Trung bình 1 tháng nó kiếm được 20 triệu tức là gấp 4 lần tiền lương sau khi ra trường của mình. Chưa kể ngày nào nó cũng được các em chân dài vây quanh và dám cá rằng nhiều em trong số đó muốn làm người yêu nó. Không tin bạn có thể tham khảo link page của nó phía cuối chap.

Trường hợp khác, đứa bạn cấp 2 của mình ngày trước suốt ngày cãi nhau chí chóe. Hồi đó mình thấy nó cũng bình thường thôi vậy mà mới đây nó tham gia cuộc thi facelook và được giải gương mặt khả ái ... Đơn giản vậy thôi mà kiếm được 30 triệu đồng ngon ơ. So với bạn bè cùng trang lứa thì mình đã làm được những gì?

Đó là một vấn đề mà mình phải suy nghĩ, thay vì làm việc theo cách thức truyền thống như trâu như bò thì tại sao mình không sáng tạo ra một cái gì đấy mới mẻ hơn và trở thành triệu phú hay ít nhất là có thể lo được cho bản thân và một người vợ xinh đẹp. Giống như câu chuyện rùa và thỏ mà chắc hẳn ai cũng từng được nghe. Mình là rùa và thằng em mình là thỏ. Nhưng cứ chờ đó, con rùa này chưa chịu thua đâu. Cái mình cần là 1 ý tưởng và biến nó thành hiện thực.

Trở lại chuyện của mình và Mc, tối 10/10 mình rủ nàng đi xem phim. Lý do thứ nhất là để xin lỗi chuyện hôm trước. Nàng giận mấy hôm chẳng thèm nhắn tin ỉnh lún. Lý do thứ 2 là mình muốn kể cho nàng nghe về Tiny. Nhớ lúc cuối bọn nó chuẩn bị đập mình, Tiny thì thầm gì đó với thằng kia và mình có linh cảm không tốt về điều này. Một kế hoạch đen tối nào đó sắp được thực hiện hay do mình tưởng tượng quá nhiều? Chẳng biết nữa nhưng để đề phòng bất trắc Tiny đem chuyện này nói với Mc thì mình sẽ chủ động kể. Ít nhất thì mình vẫn giữ được lời hứa không dấu điểm điều gì và câu chuyện cũng sẽ không bị bóp méo, thêm mắm muối để tăng sự kích thích

Lotte keangnam là rạp chiếu phim quen thuộc của bọn mình. Mình thích xem thái cực quyền nhưng nàng cứ nằng nặc đòi xem cướp siêu hạng. Thế là lại mất không 30p chờ phim. Khổ vậy nhưng mình đang là phạm osin đi xin lỗi nên nào dám ngo ngoe gì. Mình muốn hôm nay nàng phải thật vui để khi mình nói chuyện của Tiny thì nàng cũng đỡ shock. Giờ nghĩ lại thì đúng như thím Leo nói, dù vui đến mấy mà có thằng bảo vừa làm mất xe thì chắc mình cũng dè dặt nó ra mà đập

Ưu tiên người đẹp, hôm nay mình mua hẳn 2 bịch bắp rang bơ cho nàng. Riêng mình chỉ một lon coca là đủ. Căn bản mình cũng không hay ăn vặt. Có lần nàng bảo uống nước ngọt không tốt đâu. Mình đáp :“Cơm có thể nhịn, cháo có thể không ăn nhưng coca thì nhất định phải uống”. Nói vậy để mọi người biết mức độ nghiện của mình...

Không biết đây là lần thứ bao nhiêu xem phim cùng nàng nhưng cảm xúc của mình chưa bao giờ thay đổi. Cứ đến đoạn gay cấn hay rừng rợn là nàng hét lên ầm ĩ như con nít vậy. Có người nhắc khéo thì mình cũng chỉ biết xin lỗi để rồi 5p sau mọi thứ lại đâu vào đấy. Ai không biết lại hiểu nhầm mình bắt nạt nàng thì bỏ mợ.

Lúc hết phim cũng hơi muộn. Mình gọi một ly cafe trong khi chờ đợi nàng chén nốt bịch bắp rang. Tự nhiên mình cảm thấy đây là thời điểm tốt để nói những điều cần thiết. Chuyện hôm trước có lẽ nàng cũng đã hết giận và quả thực thì cái chuyện đấy nó rất vớ vẩn không cần thiết phải xin lỗi. Nghĩ vậy thôi nhưng mình vẫn mở lời trước

- Anh xin lỗi chuyện hôm trước – Mình nói bằng giọng thành khẩn nhất để cầu mong sự rộng lượng khoan hồng từ phía nàng
- Không sao, biết lỗi là được rồi – Nàng nhướn miệng cười như chẳng có gì xảy ra
- Lúc đó tức lắm không? - Chẳng hiểu sao mình lại ngu đến thế. Đã bỏ qua rồi còn cứ cố đâm đầu vào bới móc lên làm gì không biết
- Mấy ngày người ta mất công chăm sóc, khỏe rồi là đuổi đi ngay được – Nàng làm mặt giận cũng đáng yêu kinh khủng

- Xin lỗi rồi mà. À còn chuyện này nữa...

- Chuyện gì???

Vậy là mình kể lại đầu đuôi câu chuyện. Từ việc đang ngủ thì Tiny gọi dậy đến lúc về nhà sau khi ăn một cái chai vào lưng. Tất nhiên, mình không bỏ sót chi tiết nào hết kể cả việc thức dậy bên cạnh Tiny trong bộ bikini ngắn cũn cỡn.

- Chuyện gì xảy ra trong phòng? - Mình không nghĩ là sau khi nghe xong Mc vẫn giữ được thái độ bình tĩnh như vậy

- Anh cũng không biết. Say quá mà – Một số bạn bảo mình như trẻ con đút kẹo, phải biết từ chối khéo chứ. Ok mình công nhận điều đó nhưng tính mình cả nể, lại hay sỹ diện với con gái nữa nên chẳng bao giờ mình từ chối được. Có thể nói khi đi nhậu nhẹt mà có nhiều con gái thì bọn nó cho sống mình sống, bắt chết thì mình cũng xin hàng. Ga lăng hay đại gái tùy mọi người định đoạt nhưng cái bản chất nó ăn sâu vào máu rồi chẳng thể thay đổi được.

- Giờ anh tính sao? - Nàng trả lời như thể đang nghe chuyện về người khác vậy

- Có gì đâu mà tính. Cứ coi như không có gì xảy ra thôi – Quả thực mình nghĩ như vậy. Xã hội bây giờ không còn quá coi trọng trinh tiết. Hồi cấp ba, hai đứa bạn mình một trai một gái còn lên giường với nhau chỉ để thử cảm giác mới mặc dù cả 2 đều có đã có người yêu. Tất nhiên, tư tưởng mình cũng không thoải mái đến thế nhưng ít nhất tình yêu cần sự chung thủy.

- Véo !!! Rào !!!

Mc đứng dậy bỏ đi trong khi mặt mình và áo đang ướt sũng cafe. May mà nước ấm chứ nóng thì mình vô viện chữa bỏng luôn rồi. Vợ vội tập giấy ăn lau qua mặt rồi mình vội đuổi theo Mc. Từ đầu đến giờ nàng rất bình tĩnh khiến mình không đề phòng. Thật sự mình không nghĩ chuyện này lại kích động nàng đến vậy. Nhưng nàng làm vậy chứng tỏ nàng còn quan tâm mình. Trong tim nàng, mình đã có một vị trí nhất định. Có thể hơi điên nhưng mình vui vì điều đó

Chạy đến thang máy thì mình đuổi kịp nàng. Về như nàng đang chờ thang máy mà chưa thấy. Kéo tay nàng lại, mình cố vớt vát chút hi vọng mong manh cuối cùng. Mình xin lỗi nàng và xin nàng vài phút để giải thích. Nếu lúc đó nàng đồng ý thì mình cũng chẳng biết phải giải thích điều gì. Tất cả những gì cần nói, mình đã nói hết từ trước nên giờ chỉ còn biết nghe theo tiếng gọi của con tim.

Giật mạnh tay nàng thoát khỏi tay mình, nàng hướng về phía cầu thang bộ. Mặt nàng lúc này đỏ lừ vì tức giận, môi tím tái và cảm giác như nàng đang nghiêng răng cố kìm nén để không nhai nát đầu mình... Còn mình thì chỉ biết theo sau nói những điều vô nghĩa để cố níu kéo nàng trong vô vọng. Đúng lúc tưởng chừng như chuyện tình gà bông của mình chấm dứt thì vị cứu tinh đã xuất hiện. Đang đi xuống cầu thang thì mình thấy một cô nhóc nằm gục phía dưới ô cửa sổ đau đớn lắm. Mình nhớ lúc đó có một thằng đi trước mình có vài bậc thang. Nó thấy nhỏ đó mà vẫn lạnh lùng đi qua như không có gì. Đúng là đồ máu lạnh.

Không để nàng phải nhắc, mình vọt xuống dưới hỏi thăm tình hình nhỏ đó. Vừa ngẩng mặt nhỏ đó lên, cảm giác của mình thật kinh hoàng hãi hùng như đang xem phim kinh dị vậy. Mình không sợ ma vì đó chỉ là sản phẩm của trí tưởng tượng... nhưng ngay lúc này đây, trước mặt mình là một sinh vật nào đó chưa xác định chủng tộc. Có thể là nửa người nửa ma vì nhìn qua thì giống người nhìn kĩ thì mặt mũi nhỏ đó trắng bệch, ở miệng rỉ máu chảy thành dòng, tóc cắt ngắn xơ xác bết lại với nhau và mấy cái khuyên tai khuyên mũi làm mình càng thêm hoảng... Nếu không nhờ khu đồi núi pháp phông thì có lẽ mình cũng không xác định được giới tính của sinh vật này...

Bé nhỏ đó lên, mình kêu Mc chạy xuống tìm người giúp. Nhìn nhỏ đó cũng gầy mà sao nặng kinh khủng. Mình bỏ tập thể hình lâu rồi nên bé một lúc là thấy đuối. Nhất là vừa bé vừa chạy xuống hầm gửi xe nữa nên càng mệt. Xuống đến nơi thì nàng đã dựng xe nổ máy sẵn. Máy ông bảo vệ chạy lại giúp mình đặt nhỏ đó lên xe rồi kêu đưa thằng ra bệnh viện. Khổ nỗi mình rất sợ bệnh viện và cũng chẳng hề quen biết nhỏ này. Đến nơi nhờ y tá bắt khai tên tuổi rồi kí vào phần người nhà thì mình vái cả nón.

Lúc này mình chẳng nghĩ được nhiều đến thế, lên xe Mc cầm lái hướng thẳng đến bệnh viện 198. Trên

đường đi, mình ngồi sau nên nhìn rõ mặt của nhỏ. Ở khóe miệng nhỏ đó còn chảy ra thứ nước gì đó màu trắng đục nhìn phát ớn. Giả sử nhỏ đó điên lên cắn mình một phát thì chắc mình biến thành zombie quá...

Qua cổng bệnh viện, Mc phi thẳng vào và phanh kít ngay sát cửa hệt như một tay đua công thức 1. Không hiểu ngày trước nàng có đua xe không mà kĩ thuật điều khiển xe điều luyện đến thế. Xuống xe, mình bế nhỏ đó đang định lao thẳng vào kêu cấp cứu thì nàng kéo mình lại.

- Bệnh viện đây – Mắt nàng hiện rõ vẻ lo lắng

Thoáng 1s lưỡng lự rồi nhìn thẳng vào mắt nàng, mình nói :

- Im Ok !!!

Mình gật đầu đáp lại nàng. Câu “Im Ok” mình học của Britney trong clip criminal. Có 2 lần mình dùng với nàng. Một là lúc mình ốm nhưng giả không sao để trốn đi chơi. Lần này là thứ 2 và cả 2 lần mình đều nói dối. Bước vào bệnh viện, mũi clo xộc lên mũi làm mình cảm thấy nôn nao. Mình chỉ kịp đặt nhỏ đó xuống giường bệnh rồi khi y tá đến kêu mình ra khai tên tuổi thì mình chỉ còn biết chạy ra ngoài mà beautiful. Nói một cách dân dã của dân nhậu thì là chó ăn chè. Nhìn vào phía trong, nàng đang đứng khai tên giúp nên mình cũng an tâm phần nào.

Dù đã ngồi ở ghế bên ngoài rồi mà mũi clo vẫn không buông tha ình. Sau khi beautiful thì cảm giác như toàn thân mình lâng lâng bay bổng, đầu óc không còn tỉnh táo nữa. Vật vờ mãi cho đến khi một bàn tay mát lạnh nhẹ nhàng đặt lên trán mình. Cũng chẳng khó để đoán ra đó là Mc.

- Trán anh nóng thế

- ... - Mình rất muốn trả lời nhưng toàn thân rã rời không chút khí lực nào. Trận ốm hôm trước mình còn chưa khỏi vậy mà hôm nay lại liều lĩnh xông vào bệnh viện – nơi mà mình ghét nhất nên gục ngã là điều không thể tránh khỏi. Nhớ hồi bé năm 3 tuổi mình bị đau dạ dày phải nằm viện cả năm trời rồi sau đó mình dị ứng với tất cả những thứ liên quan đến bệnh viện. Có một điều chắc chắn là khi mình ốm, nếu không phải do đâm chém hay cái gì đó quá nặng thì nằm viện chỉ khiến mình bệnh thêm.

Bằng một thái độ rất dứt khoát và hành động quyết đoán, Mc kéo mình dậy dìu vào bệnh viện. Vậy là từ vị trí một người nghĩa hiệp thấy người hoạn nạn ra tay giúp đỡ, mình biến thành bệnh nhân ốm yếu bệnh tật như con mèo hen. Đặt mình xuống giường, nàng kêu bác sỹ đến khám ình. Mấy bà xồn xồn chọc ngoáy mình đủ thứ nhưng không có tác dụng. Điều duy nhất làm mình cảm thấy dễ chịu hơn là cái máy thở oxy. May mà có nó nên mũi clo đỡ đi được phần nào. Cũng chẳng biết bà ấy liệt kê với nàng những bệnh gì mà thấy nàng cầm phiếu khám bệnh đi mua về một đồng thuốc bắt mình uống. Sau khi nốc một đồng thuốc thì mình ngủ mê một chẳng biết trời đất là gì nữa...

Đến hơn 1h mình tỉnh dậy, bên cạnh mình là Mc đang gục đầu xuống cạnh giường thật khổ sở. Lại một đêm nữa vì mình mà nàng không về nhà. Thật áy náy quá... Nhìn sang giường bên kia, nhỏ zombie vẫn đang nằm ngáy khò khò nhưng mặt mũi đã được rửa sạch sẽ không còn vẻ đáng sợ như lúc trước. Không biết nhỏ bị sao mà kinh khủng đến thế...

Đang suy nghĩ vẩn vơ thì cái mũi clo đáng nguyên rửa lại tiếp tục tấn công mình. Tình trạng của mình cũng đã ổn định nên bác sỹ đã tháo máy thở oxy ra. Cảm giác nôn nao như người say xe lại ập đến, mình lay Mc dậy rồi cả 2 lẳng lẳng chuẩn khỏi bệnh viện trước khi được sự cho phép của bác sỹ và trước khi mình lại cho chó ăn chè. Chẳng biết nàng đã nộp viện phí chưa? Nếu không mình mình lời to rồi hehe.

Đêm hôm đó Mc về phòng mình ngủ. Nhờ bị ốm mà tự nhiên nàng hết giận. Lần trước cũng thế, vậy là mình phải bookmark khổ nhục kế này để còn đem ra sử dụng mỗi khi nàng giận.

Em hết giận rồi à?

Ngủ đi, đừng nghĩ nhiều. Chuyện của anh, anh tự giải quyết, đừng làm ảnh hưởng đến hai đứa mình

Nghe nàng nói hai đứa mình tình cảm quá. Mình định chọc nàng chơi nhưng thấy nàng có vẻ khó chịu nên thôi đành ôm nàng mà đánh một giấc tới sáng... Cái cảm giác được ôm người mình yêu thật tuyệt vời... nhưng đau đốn thay, mình mới chỉ được tận hưởng nó có 2s thì đã ăn ngay cái cùi chỏ của nàng vào ngực.

Không dám manh động nữa nên mình đành quay mặt vào tường cố xua đuổi những ý nghĩ đen tối. Đừng vội chê bai mình vì liệu trên thế gian này có được mấy người đàn ông dám tự tin khẳng định rằng mình không bị cám dỗ khi nằm cạnh một người phụ nữ đẹp? Họa chăng chỉ là mấy thím trên động gay Voz mà thôi

23. Chương : 19

Ngày trước, hồi vẫn đang چرا cảm tán tỉnh Mc thì mình có vinh hạnh cùng nàng đi du lịch sapa một chuyến. Đó là kỷ niệm đẹp nhất trong quãng thời gian mình quen nàng. Cơ mà mình đều kể đâu cho các thím GATO chết luôn. Nhưng cũng vì chuyến du lịch đấy mà phát sinh nhiều rắc rối. Chả là Mc xin nghỉ đi chơi cùng mình nhưng nói dối mẹ là đi với bạn thân (con gái). Thử đặt hoàn cảnh của các thím vào Mc xem có dám nói thật không? Con gái mà bảo đi chơi xa cùng một thằng con trai lạ hoắc mới quen được vài tháng thì obz chả xé xác ra ấy chứ.

Mình thì thổ địa sapa rồi vì đợt cấp 3 tuần nào chả mò mẫm lên đây. Nhất là nhà Tiny ở Sapa nữa nên khoảng cách không thành vấn đề. Nghĩ lại cũng thấy mình ngu thật, 34km mà chỉ cần Tiny gọi thì trong đêm cũng phi lên. May mà chưa bao giờ bị cơ động tóm

Nhớ lại đợt lên sapa có 1 lần mình và Mc đi xem bói. Mình không tin vào bói toán đâu mà chỉ là hứng lên thì xem thôi. Ông thầy đẩy phán Mc nằm sau lấy chồng. Nghe xong câu đấy mình cười thầm mở cở trong bụng ngờ đâu đời éo như mơ và chú rể cũng éo phải mình.. .Haiz...

Sau vụ đi sapa được vài ngày thì mình hay đưa đón Mc đi chơi tối hơn. Nàng hay để xe ở nhà rồi cứ đến giờ là ra đầu ngõ đã có mình chờ sẵn. Đến hẹn lại lên, cái buổi tối định mệnh đó mà giờ mình cũng ếu nhớ là ngày bao nhiêu. Mình đang thối sáo vì vu, lòng vui phơi phơi khi nhìn thấy cái dáng nhỏ nhỏ xinh xinh chạy lại. Hôm nay nàng mặc quần jean rách gối với cái áo kẻ caro nhìn như trẻ ra mấy tuổi. Sau mấy chap review trên Voz thì nàng bỏ luôn cái áo doraemon rồi các thím ợ.

Hỏi thăm vài câu rồi mình đang định vít ga phóng đi thì một bóng đen từ đâu lao đến thoát ần thoát hiện, khinh công độc bộ giang hồ cmnr

- Tối về sớm con nhé - Hóa ra là mama đại tổng quản các thím ợ
 - Con chào cô – Mình lễ phép vì muốn để lại ấn tượng tốt, sau còn làm con rể nữa cơ mà
 - À thằng K phải không? Hôm trước đi sapa vui chứ? - Mình thề là chưa gặp mama nàng bao giờ đều hiểu sao mama lại biết tên mình
 - Dạ, cũng bình thường cô ạ - Vừa nói xong thì hông mình đau điếng do bị Mc véo. Cơ mà lúc đó mình chưa biết bị dính trap vì Mc đâu có kể ỉnh vụ nàng nói dối đi cùng bạn đâu.
- Thiên hạ có câu : “nhân thượng hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên” quả không sai. Hoặc câu “hổ phụ sinh hổ tử” lại càng chí lí. Nhẽ ra chỉ cần nhìn cách đối đáp thông minh tài tình của Mc là mình phải đoán ra mẹ nàng là người như thế nào. Đến lúc này thì mình chỉ biết thầm trách quá sơ xuất.
- Mai nhà cô làm cỗ, cháu đến chơi nhé
 - Dạ vâng... - Trong tình huống này thì mình còn biết làm gì hơn. Dẫu biết đi là thập phần nguy hiểm nhưng không đi thì chẳng còn cơ hội nào ỉnh và Mc nữa.

Chỉ vắn vắn vài câu thế thôi mà kế hoạch buổi tối ngày hôm đó của mình bị đảo lộn hoàn toàn. Thay vì đi cafe game ăn chơi thả dãn thì mình lại phải ngồi vắt óc suy nghĩ kế sách kháng địch cho ngày mai... Kể cũng lạ, mình thì lo sốt vó còn Mc cứ bình thản như chẳng có gì xảy ra dù rằng chỉ ít phút trước nàng còn vèo hông mình tím bầm trông phát sợ.

- Giờ tính sao?
- Có gì mà tính – Nàng vừa nói vừa nhâm nhi ly bạc sữa. Mình mới phát hiện món này lạ lắm. Chính xác là cafe sữa nhưng sữa cho nhiều hơn bình thường. Mùi vị cũng lạ lạ hay hay mà lại còn độc nữa. Sau này mình có đi mấy quán ở nghĩa tân nhưng chẳng nơi nào có. Mọi thắc mắc xin hỏi cụ google

Mai anh đến không vấn đề gì chứ?

- Coi như 1 cuộc khảo nghiệm đi. Trước đây anh từng nói muốn làm bạn trai của em phải không? Nếu anh qua được cửa mẹ em thì anh đã thành công rồi đấy

Ánh mắt nàng nhìn xa xăm và đượm một chút buồn. Mình biết chứ, trong trái tim nàng, mẹ là người chiếm một vị trí rất quan trọng. Nếu mẹ không đồng ý nàng quen mình thì khả năng cao là mình sẽ bị đá dít. Nói vậy không phải là trách nàng đã xem nhẹ mình vì nếu là mình đi chẳng nữa, ở trong hoàn cảnh đó mình cũng sẽ có quyết định tương tự. Sau này tâm sự, nàng nói rằng lúc đó nàng muốn cho cả 2 một cơ hội, tất cả mọi thứ để thuận theo tự nhiên và cũng là để xem khả năng của mình đến đâu.

Một câu hỏi cũ mà trải qua bao nhiêu thời đại vẫn chưa ai có câu trả lời hợp lý :“Nếu mẹ và vợ bị rơi xuống sông chết đuối mà bạn chỉ có thể cứu một người, bạn sẽ cứu ai?”. Không biết mọi người thế nào còn mình chắc chắn sẽ cứu mẹ trước. Viết đến đây, nếu Mc có đọc được cũng cho a xin lỗi. Với mình, chữ hiếu phải đặt lên hàng đầu, vợ mất đi có thể cưới lại được nhưng bố mẹ thì chỉ có một mà thôi.

Tối hôm sau, mình ăn mặc lịch sự và mua một túi hoa quả đến nhà nàng. Nói tới cùng thì đây là lần ra mắt đầu tiên nên mình không thể xuề xòa được. Một cơn ác mộng đang chờ mình đằng sau cánh cổng kia và Mc thiên thần là người mở ra cánh cổng đó

- Anh ổn chứ ? - Nàng nhìn mình đầy lo lắng

- Im Ok ! - Nói vậy thôi chứ thật ra mình run bở mợ. Mồ hôi chảy ra như tắm. May mà trước khi đi mình có xài AXE trộn lẫn với lọ nước hoa mới trộm được của bà chị họ

Bước vào nhà, mình chào mọi người và ngồi vào bàn uống nước. Tiếp chuyện mình là papa của nàng, ổng tầm ~50 tuổi mà tóc bạc trắng, nét mặt hiền từ và giọng nói rất hào sảng. ổng mời mình uống nước chè mà mình có bao giờ uống cái thể loại này đâu, toàn sting với coca không ah. Cái ngu của mình là tỏ ra tự nhiên quá nên ổng rót chén nào là mình nốc hết chén đấy như uống nước ngọt luôn. ổng lại tưởng mình khát nên rót luôn tay... Mà cái thứ đắng nghét này có ngon lành gì đâu cơ chứ... Được cái ổng cũng vui tính nói chuyện cởi mở dễ gần nên mình cũng góp thêm chút gió cho vui cửa vui nhà. Công nhận ổng nói chuyện hợp với mình nên càng chém càng mát, hai chú cháu cười phớ lớ vang khắp nhà.

Người dân Hà Nội đang chuẩn bị đón nhận cơn bão cấp 12 giạt xuống cấp 11 xuất phát từ nhà nàng thì một vị thần vĩ đại đã ra tay ngăn chặn. Ngoài Mc thì còn ai nữa chứ? nàng kéo mình đi làm chân sai vặt sửa bếp ga. Với cái lý do rất chính đáng ấy, mình nghiễm nhiên được rời khỏi tâm bão mà tiến vào vùng lốc xoáy. Nói vậy vì trong bếp lúc này ngoài nàng và mẹ nàng... tất nhiên là trừ mình ra thì còn có một vị tiên nữ giáng trần xinh đẹp tuyệt thế. Vàng, vị tiên nữ đó chính là em gái nàng – Zin Xinh nhị tiểu thư.

Gia đình nàng hiện tại thật sự khác xa trong trí tưởng tượng của mình. Qua những câu chuyện của nàng, mình hình dung ra mẹ nàng là một người phụ nữ cam chịu chứ không thông minh, sắc sảo như lần gặp trước. Ba nàng có lẽ là một người hung dữ như một ác thần chứ không được dễ gần như vừa rồi. Bất ngờ chưa dừng lại, trong trí nhớ của mình thì gia đình nàng gồm 3 thành viên bố + mẹ + nàng. Chẳng hiểu sao hôm nay rách trời rơi xuống một cô em gái lạ hoắc mà chưa bao giờ nàng đề cập đến.

Nghĩ lại thì tất cả những gì mình biết về ngôi nhà này đều qua lời kể của nàng. Phải chăng mình đang có cái nhìn phiến diện một chiều về gia đình nàng? Bất giác trong thâm tâm mình có một chút thiện cảm với gia đình nàng mà quên đi đề phòng cảnh giác. Đó cũng là sai lầm chí mạng khiến mình thất bại ê chề ở màn ra mắt phụ huynh.

Nghe qua giới thiệu thì em gái nàng sinh năm 93 và đang đi du học. Lần này được nghỉ gì đó dài ngày nên về nhà chơi. Bữa tiệc ngày hôm nay cũng là để chào mừng du học sinh về nước. Nhớ lời thầy dạy văn cấp 3 của mình :“hoa thơm hái cả cụm”... phen này ta quyết của cả chị lẫn em. Cùng lắm thì làm “Yêu nhầm chị hai... được nhầm em gái” version F.Alone. Nói vui vậy thôi chứ mình ngoan bm.

Đến lúc này thì khởi đầu của mình khá là hoàn hảo. Nói chuyện hợp cạ với bố vợ, ghi điểm sửa bếp ga với mẹ vợ tuy rằng có cháy mất mấy sợi lông tơ. Cô em zin zó zắn thì lúc nào cũng nhìn mình như thể sinh vật lạ, người ngoài hành tinh. Cơ mà mặc kệ, không lên tiếng tức là đồng ý ình làm anh rể rồi...

À quên không kể, lúc mình đang sửa bếp ga thì anh Long cũng đến làm khách như mình.

Nếu mọi chuyện chỉ có thế thì giờ này chắc mình vẫn đang uống trà đàm đạo với bố vợ hoặc không thì tâm sự đêm khuya với mẹ vợ chứ chẳng ngồi đây viết truyện cho các thím. Sự kinh hoàng nằm ở bữa cơm “thân mật” kia. Dọn cơm xong, vẻ hào sảng ban nãy của ông cụ biến mất hẳn nhường chỗ cho cái uy làm người khác phải lạnh gáy. Chẳng biết ông bố vợ quý hóa lấy đâu ra quy luật giới thiệu bản thân là 3 chén rượu. Trước khi phát biểu câu gì là 1 chén rượu. Đến cuối cùng xách ass đứng dậy thì 7 chén rồi mới tha. Tửu lượng của mình cũng không đến nổi tẹt nhưng với cái kiểu uống để chết này thì mình cũng chào thua. Rượu của ông lại là rượu thuốc ngâm lâu năm nên mình xin quắc cần câu không biết trời cao đất dày. Đến tận bây giờ type lại mình cũng chỉ còn nhớ độ 7 8 tuần rượu gì đó thì mình bắt đầu rượu vào lời ra, mình khai hết tất tần tật từ chuyện quen Mc ở hội nghị, học hành thế nào, kém tuổi ra sao đến vụ đi hải phòng và sapa nữa chứ.

Có một chi tiết quan trọng nữa là khi được hỏi về mối quan hệ giữa mình và Mc, mình nói thẳng luôn là mình thích Mc, đang tán và không biết có đổ hay không. Cơ mà chắc mọi người cũng hiểu là Mc có ý với mình vì nếu không thì nàng đã chẳng đi chơi xa với một thằng ất ơ như mình.

Với từng đó tội lỗi mà đến sáng hôm sau tỉnh dậy thân thể mình vẫn còn nguyên vẹn quả là một kỳ tích. Mà thật ra cũng chẳng phải kỳ tích gì vì nghe bé Zin kể lại sau khi mình gục, ông bố vợ tương lai quý hóa và anh Long tiếp tục cưa nót chỗ còn lại. Mình ước chừng cũng phải 2 – 3 lít chứ chẳng chơi. Ấy vậy mà ông Long tiếp rượu được thì mình phải gọi là phục sát đất.

Được cái mình say là nằm im ngủ chứ không có quậy phá gì nên Mc cũng đỡ vất vả. Sáng hôm sau tỉnh dậy, điều đầu tiên mình cảm nhận được là mình đang lạc trong một rừng thú bông mini. Không nói quá chứ với ngần ấy con thú bông, mình dư sức lập thành một cái shop nhỏ, bán hết đi cũng đủ ăn vài tháng chứ chẳng chơi.

Không cần nói cùng biết chủ nhân của căn phòng này là bé zin vì Mc của mình vốn không thích thú bông. Thêm một lý do nữa là căn phòng có vẻ lâu rồi không có người ở, rất thích hợp với một du học sinh. Chỉ cần nhìn qua mình cũng có thể đoán được những chiến tích tình trường của bé zin không đơn giản chút nào vì chẳng có đứa nào ham đi mua một rừng thú bông về làm cảnh cả. Lý do cũng rất đơn giản thôi... Tôi xinh, tôi có quyền !!!

24. Chương : 20

Bước vào phòng là bé Zin. Lúc mới quen mình gọi nó là Zin Yêu Quái vì tính nó rất dị, thậm chí là khó ưa. Tối qua mình cũng chỉ để ý là nó xinh thôi, xinh theo kiểu mấy em teen mới lớn ấy... Còn hôm nay khi nhìn kĩ lại, mình phải công nhận là nó đẹp, nét đẹp của một người phụ nữ trưởng thành. Nhưng ẩn sâu trong bóng dáng thiên thần lại là một tâm hồn ác quỷ

Tả qua tỹ, Zin không cao lắm, thậm chí là thấp, chỉ khoảng ~1m55, tóc nhuộm vàng và tóc để mái chéo, khuôn mặt trái xoan và cái mũi cao thẳng tắp. Mình ấn tượng nhất về cách ăn mặc của nó, áo thun body trắng dài tay và kiểu quần tất rất hot những năm 2008 ~ 2009... Lâu lắm rồi mình mới thấy lại style này. Nhớ lại hồi đó mình hay trêu đùa bạn về phải mượn tất chân của mẹ, mượn quần đùi của bố mặc vào cho đúng mốt, bằng bạn bằng bè

Thấy mình cứ nhìn chằm chằm, nó nóng máu lên quát

- Nhìn thì 2 nghìn !!! Bộ chưa thấy gái xinh bao giờ à???

Mình rút ví ra đưa nó 2 nghìn luôn. Định troll nó phát xem thế nào ai ngờ nó nhanh tay dứt cả ví mình rồi chạy thẳng xuống nhà. Cũng may mà trong ví không có ba con sói. Kệ nó thích làm gì thì làm, mình đi đánh răng rửa mặt cái đã. Cơ mà vào phòng tắm mình mới phát hiện ra đều có bàn chải. Dùng chung cứ thấy sao sao ấy nên mình quyết định chỉ xức miệng listerine rồi lát ra nhai kẹo cao su.

Xong xuôi, mình xuống dưới nhà thì thấy con nhỏ yêu quái này đang ngồi vắt vẻo trên ghế mà nhâm nhi “núi” kẹo trước mặt. Mãi lúc sau kiểm tra ví mình mới biết nó đem 100k đi mua kẹo 100k kẹo chứ không phải 10k kẹo đâu nhá mấy thím. Đã vậy nó còn mời mình ăn kẹo nữa mới cay. Lúc đó mình nào có biết gì đâu, thấy nó đưa kẹo thì ăn vì... chưa đánh răng... lại còn tưởng nó tốt lắm chứ

Bực thì mình cũng để trong lòng thôi vì biết đâu nó lại thành em vợ mình. Dù ý kiến của nó chỉ có 1% giá trị thì mình cũng cần 1% đấy. Dù không thể chịu đựng lấy lòng thì cũng đừng làm mất lòng nó.

Nếu mình nhớ không nhầm thì hôm đấy là thứ 6 vậy nên mọi người đi làm cả rồi có mỗi mình với con yêu quái này ở nhà. Nếu chỉ ở nhà nguyên không thì cũng đỡ, đằng này nó còn bắt mình làm xe ôm chở nó đi chơi. Cũng đúng vì nhà có mấy cái xe thì mọi người lấy đi làm cả rồi. Nó sn 93 thì lấy đâu ra xe. Cơ mà mình cũng đều thích làm xe ôm vì nó vừa hack mất 100k của mình.

Mình đưa ra mấy lý do củ chuối để thoát khỏi con yêu quái này thì nó kêu mình đọc tin nhắn đi. Mở điện thoại ra xem thì đúng có tin nhắn của Mc nhờ mình trông chừng nó. Moáz, 20 tuổi rồi chứ có phải trẻ mẫu giáo đâu mà phải trông, với lại mình cũng có phải bảo mẫu đâu mà trông nổi con yêu quái này... Mãi sau mới biết nó lấy máy Mc nhắn chứ đều phải ý của Mc. Cáo thành tinh rồi chứ không phải thỏ non đâu mấy thím

- Mi tán chị tau thì phải nghe lời tau. Tau mà điên lên tau phá thì mi mệt đó nha – Nó nói giọng miền trung nghe hài vãi. Thấy hay hay mình cũng nhại lại

- Mi nói gì tau hồng có hiểu ?

- Nó lườm mình dữ dữ nắm đấm trước mặt mình cảnh cáo. Hoang mang vãi nên mình miễn cưỡng trả lời

- Ờ nếu tau không thích mi làm gì được tau???

Vừa dứt lời, con yêu quái này tung ra ngay nữ nhi quyền đấm thẳng vào mặt mình. Cơ mà nó đấm chậm như rùa nên mình giơ tay lên đỡ được. Nhưng vừa đỡ xong thì bụng mình nhói đau vì bị tay còn lại của nó đấm. Các thím có thể hiểu là tay phải nó đánh chậm, giơ lên cao để làm kế nghi binh khiến mình phân tâm chú ý đỡ rồi đồng thời tay trái đấm thật lực vào bụng mình. Đen nữa là nó lại đấm trúng vào vết thương lần trước đập nhau với thằng HKT chưa lành.

Mình đau quá ôm bụng thì con nhỏ này lợi dụng móc luôn chìa khóa xe trong túi quần mình.

- Biết sợ chị chưa? - Moáz nó troll mình. Nó nói giọng bắc sôi vầy mà hồi nãy nói giọng miền trung.

- Rồi rồi, chị tha em cho em về đi học

- Nghỉ học làm xe ôm cho chị! - Nó nói như ra lệnh cơ mà mình cũng nghĩ rồi. Nó ở nhà được mấy hôm đâu nên mình đành thực hiện nhẫn đạo một điều nhịn là chín điều lành.

Alo cho đứa bạn xin nghỉ học rồi mình đưa nó ra August Cafe. Mình chưa vào quán này bao giờ nhưng nó bảo đi thì cứ đi thôi. Đến nơi đã có đám bạn của nó chờ sẵn. Thực ra mình sống khá khép kín và không thích gặp người lạ nên dự định chỉ chở nó đến rồi về luôn. Ai ngờ nó quay ra bảo mình

Đi đâu chơi đi lát về chị alo ra đón

Độ phũ chừng hồi. Ít ra nó phải rủ mình vào chơi cùng đám bạn nó rồi lựa lời mình từ chối khéo. Ai ngờ nó không giữ ý đuổi mình về luôn. Giờ thì mình đã được trải nghiệm cảm giác của thằng osin. Lại còn là osin của người mình đều thích mới kìa. Tiền phạt tiền tận tây thiên mà đã làm người tốt thì làm cho chót, nghĩ vậy mình đành ngậm bồ hòn làm ngọt rẽ vào quán nét chờ nó.

Đến tầm 4h30 nó gọi mình đến đón. Cứ tưởng về luôn ai ngờ nó bắt mình chở đi mấy shop quần áo mua đồ. Nghe nó nói ở bên Mỹ giờ lạnh rồi mà quần áo bên đó vừa đắt vừa rộng nên nó về mua. Cơ mà quần áo con gái mình không biết chỗ, thêm nữa hôm qua mình uống nhiều rượu giờ vẫn còn mệt nên mình đưa chìa khóa xe cho nó đeo.

Phải công nhận rằng đi mua đồ với con gái đúng là một cực hình. Zin chọn đồ cho nó chán chê rồi quay ra lấy mấy cái áo chip ướm thử vào người mình làm chị bán hàng cứ cười trừ mình suốt. Ngại quá nên mình quyết định ra ngoài uống nước để mặc con giặc cái làm náo loạn cả shop lên. Cuối cùng nó te tởn cầm được 2 cái áo khoác ra mà theo mình chả có gì là đẹp hết.

Sau màn shopping là đến tiết mục ăn uống. Các thím có thắc mắc tại sao tối rồi mà mình không đưa zin về nhà thì xin thưa là nó không chịu về. Mình cũng hết cách đành đưa nó đi ăn xôi nắm ở 76 Lò Đúc. Như kiểu zin ghét mình lắm hay sao ấy mà nó cứ rình rình mình gấp miếng nào là tranh miếng đó, mình giành

lại thì lập tức món nữ nhi quyền lại được sử ra. Dù đã biết trước nhưng chẳng hiểu sao mình vẫn không tránh được. Thề là cả ngày hôm nay nó đánh mình trên dưới chục phát, chắc nó coi mình là bao cát luyện tay. Vừa đau vừa tức nhưng mình vẫn cố nén giận mà chuyển sang đổi ăn nữa uống trà chờ nó.

Đến lúc thanh toán mới hài. Mình nhìn nó, nó nhìn mình... 4 mắt nhìn nhau đắm đuối

- Đàn ông con trai ga lăng trả tiền đi – Zin lè lưỡi, nghênh nghênh mặt nhìn rõ ghét chỉ muốn đắm cho phát
- Thôi xong, anh ơi cho bạn em ở lại rửa bát trừ nợ - Mình quay sang nói với anh chủ quán
- Ê ê ku thích chết hả - Nó véo tai mình kéo lại rõ đau
- Chứ giờ sao? Ví em bị chị hack mất từ nhà rồi lấy đâu tiền trả
- À ừ quên. Sorry cưng ha – Nó xoa đầu mình mới ác
- Đây thì quên – Mình đưa tay véo mũi nó. Ai bảo mũi to
- Á đau, mũi nghìn đô đấy bỏ ra

Nghìn đô cơ mà, đúng là tiền có khác, chạm vào sướng thật... Mềm mềm mát mát lại còn thơm nữa chứ. Tiếc là hưởng thụ chưa được bao lâu thì mình ăn ngày một đắm vào bụng...

Ăn uống xong mình đưa nó về. Thật sự là mình quá mệt mỏi với con yêu quái này rồi. Đúng là không thể dựa vào vẻ bên ngoài mà suy đoán tính cách con người bên trong. Nếu không phải nó là em ruột Mc thì mình đã cho nó một đạp lặn quay rồi. Con gái con đũa chẳng biết giữ ý tứ gì cả.

Sức chịu đựng của con người cũng chỉ đến một giới hạn nào đó. Con giun séo lăm cũng quần. Chẳng hiểu zin nghĩ gì mà trên đường về đập bôm bốp vào đầu mình như thể mình là con nó vậy. Chưa dừng lại ở đó, nó còn quay sang nói đến mình

- Đàn ông con trai gì mà chẳng thú vị gì hết. Sớm muộn gì chị tui cũng đá ông thui

Câu nói đó như giọt nước làm tràn ly. Mình càng nhân nhượng thì dờ mờ zin yêu quái càng lấn tới. Vậy nên ngay lúc này, mình quyết định chứng minh bản lĩnh đàn ông, có dầu ăn dùng dầu ăn, có ba con sò thì xài mà không thì chân trần cũng được... Mình phanh xe gấp quất

- Xuống !!! - Thề là mặt mình lúc đấy đỏ gay như gà chọi
- Sao... - Zin bàng hoàng vì hồi nào giờ nghĩ mình dễ bắt nạt
- Điếc không nghe thấy à? Tôi bảo xuống

Chắc do thái độ mình gay gắt quá nên nó cũng trào xuống. Chỉ đợi có thế, mình vít ga phóng thẳng đến căn lấy mũ luôn. Giận thì có giận nhưng mình cũng nghĩ rồi, từ đây về nhà còn gần 2km nữa cho zin đi bộ tạo dáng cũng không sao. Thông minh hơn tý thì nó có thể bắt xe ôm hay đi nhờ gì đấy... mình chỉ sợ nó đem chuyện này nói với Mc thì phiền phức lắm. Chắc Mc cũng chẳng ý kiến gì đâu nhưng hình ảnh của mình trong lòng nàng sẽ thay đổi. Haiz... Nếu không phải zin ép mình quá thì mình cũng chẳng làm vậy đâu.

Zin đích thực là một con yêu quái đánh đá chẳng chọc. Đó là tất cả những gì mình cảm nhận về Zin và những suy nghĩ ấy sẽ sẽ không thay đổi nếu mình không vô tình mở cốp xe đồ xăng... Uz... Trong cốp là 1 cái túi hàng của liberty shop. Chính xác hơn là 1 cái áo thun nam... ngoài ra trong túi còn 1 cái thiệp

- Cảm ơn anh, người tốt ạ ! Anh hiền thật đấy, nhưng trai ngoan hiền chưa hẳn là hay đâu ^^
- Ký tên : Zin Bất Tử (bất tử là éo thể nào chết được)

Nguyên văn cái thiệp là như thế, nó làm mình phải đặt ra một câu hỏi... Zin là người như thế nào? Lúc thì vô tư thoải mái quá mức... thậm chí là vô duyên. Ngược lại, cũng có lúc Zin rất tâm lý và biết suy nghĩ... Và sau 1 đêm trằn trọc không ngủ thì mình đã tìm ra được đáp án mà mình cho là hợp lý nhất

- Zin đang test mình

Nghĩ thử xem, lần đầu tiên gặp zin không thêm nói với mình 1 câu. Vậy mà hôm sau lại giả trò bắt nạt mình đủ kiểu. Chưa hết, Zin sinh ra trong một gia đình toàn người thông minh, tinh tế thì không có lý nào

Zin lại đi ngược với truyền thống của gia đình, Zin không thể nào là một người vũ thê được!!! Khả năng lớn nhất là zin đang thử sức chịu đựng của mình... Nếu đúng là như vậy thì hôm qua mình thật có lỗi...

Theo lý thuyết rất đơn giản, có lỗi thì phải xin lỗi rồi chuộc lỗi... Vậy nhưng khi đi vào thực hành lại là một chuyện khác. Cho đến lúc này, mình và Zin chẳng nói chuyện với nhau mấy, cũng chẳng thân thiết gì cho cam nên cái hành trình xin lỗi còn gian nan lắm... Thôi thì tất cả tùy duyên

P/s : Thật ra nói chuyện với Mc và Zin nhiều cái hay lắm, nhiều câu nói bắt hủ như “Do it himself” nhưng mấy tháng rồi nên mình đểch nhớ hết. Cũng chính vì vậy mà mình ít đưa lời thoại vào chap hơn... đơn giản là có nhớ đâu mà viết :d mong các thím thông cảm

25. Chương : 21 - Đoạn Kết Của Một Cuộc Tình

Sau bữa cơm thân mật thì mama Mc gọi mình ra cafe chém gió. Đại khái là muốn mình chủ động rời xa Mc. Buồn thì buồn nhưng mình vẫn muốn nói chuyện trực tiếp vs Mc giải quyết dứt điểm vấn đề. Khổ nỗi Mc cứ tránh mặt mình suốt. Gọi không nghe máy nhắn tin không trả lời...

Được tầm chục ngày không liên lạc thì mình tình cờ trông thấy Mc đi chơi tối cùng một thằng cở hó nào đấy. Nói là tình cờ cũng không phải vì mình chủ động đứng chờ trước cổng nhà Mc. Thấy cảnh đó mình biết là cao thêm 20cm rồi, chỉ hận là cái cách chia tay quá lãng nhách. Chẳng hiểu tâm trạng của mình lúc đó nữa, buồn akay nhưng chẳng thể lao vào cho thằng kia vài nháy. Tất cả những gì mình làm chỉ là 1 tin nhắn cho Mc với nội dung ... ” ”

Thất tình thì uống rượu cũng chẳng phải là 1 kịch bản gì mới mẻ lắm cơ mà mình vẫn làm. Trong cơn say, mình thêm cảm giác được ôm và... mình đã gọi cho Ex. Sau một hồi tâm sự thì bãi đáp của mình và Ex là 1 nhà nghỉ trên đường Trần Duy Hưng.

Chẳng cần nói với nhau câu nào, từ hôm đấy Ex sang phòng mình ở luôn. Không phải cái kiểu chuyển đồ chuyển phòng mà chỉ đơn giản mang mấy bộ quần áo rồi cơm nước chung. Mình buồn nên ít nói mặc kệ muốn làm gì thì làm cơ mà đêm đêm vẫn làm vài nháy đều

1 hôm Zin sang phòng mình lúc sáng sớm. Lúc nó gõ cửa thì mình chẳng để ý là ai đâu... còn chửi thề đũa mắch dịch nào phá giấc ngủ của mình. Trên người mình vẫn còn cái quần đùi còn Ex cũng được bộ ngủ con con cơ mà hơi thiếu vải. Nhìn thấy cảnh đó Zin mắt đung như này luôn o.O

Sự thật rõ ràng quá rồi, 1 nam 1 nữ trong tình trạng thiếu vải lúc sáng sớm. Có thiếu năng thì cũng hiểu chuyện gì diễn ra đêm qua. Thế là Zin lao vào cãi nhau với Ex mình... Chuyện đàn bà mình chẳng nhớ lắm. Sau đó nó giận dỗi bỏ về. À quên, tất nhiên là lúc này mình đã làm lành với zin sau vụ thả nó giữa đường.

Zin có nhắn 1 tin ỉnh là :“A bỏ e giữa đường e cũng có thể chấp nhận, tha thứ và không nói với chị nhưng lần này a đã đi quá xa rồi”. Tâm trạng mình không tốt nên chẳng suy nghĩ được hết mọi chuyện. Lúc đó mình chỉ nghĩ ở Mc lãng nhách được tại sao mình lại không? Tại sao mình lại phải xin lỗi người đã căm thù mình...

Mc biết chuyện nên hẹn gặp mình. Căn bản mình cũng muốn giải quyết cho xong ai đi đường nấy nên ok luôn. Mc gặp mình nói chuyện rất bình tĩnh, còn mình thì shock, ăn nói khó nghe. Đại loại Mc hỏi về chuyện mình và Ex còn mình thì nói về cái thằng đi chơi tối cùng Mc. Giờ thì hối hận vì mình đã xúc phạm Mc... Không nhớ hết nhưng mình có nói 1 câu :“Yêu tôi trong khi vẫn đi chơi đêm, vẫn ôm hôn thằng khác thì nào có tư cách hỏi những chuyện đó. Ai mà biết đã lên giường với nhau chưa”

Nói nhiều nhưng đó là câu quyết định để mình ăn ngay 1 cái tát của Mc...

Kể từ phút giây em tát anh vì họ thì anh đã hiểu... Anh là lâu đài cát anh dễ vỡ... Em là đồng hồ cát em chảy hết rồi họ lại dốc ngược đùm em thôi...

Sau cái tát đó thì mình viết tiếp chuyện tình mỗi người một nơi của UHP. Mình vẫn khẳng định cho rằng mình không có lỗi cho đến khi Zin kể ỉnh mọi chuyện. Thằng hôm trước mình nhìn thấy đi chơi với Mc là khách hàng hay đối tác gì đó. Tối Mc đi tiếp khách rồi thằng đó muốn đưa Mc về. Nghe nói thằng cở hó

này cũng tán tỉnh lâu rồi và hôm đó ra đôn quyết định tỏ tình nhưng bị Mc cự tuyệt... Vì vậy mới có mấy cảnh ôm hôn kiểu như nụ hôn cuối rồi từ mai ta chia tay...

Hết phim, mình chuyển nhà cắt đứt với Ex luôn. Tình cảm mặn nồng thấm thiết thế mà dùng cái mình phát hiện ra Ex để relationship với thằng bạn. Vậy nó mới shock =))

Chuyện Mc lấy chồng cũng là do Zin kể. Tầm cuối tháng 3 gì đó mình không rõ lắm vì từ đó đến giờ cũng chẳng gặp Mc. Mình cũng chỉ nhắn được 1 cái sms xin lỗi nhưng không thấy rep lại. Vậy cũng tốt vì có tiếp tục thì mình cũng không biết mọi chuyện sẽ đi đến đâu. Mc cũng 24t rồi tha cho con nhà người ta đi lấy chồng thôi..

26. Chương : 22 - Cái Kết Thực Sự

Như các bạn đã biết, Mc theo chồng bỏ cuộc chơi vào ngày 5/4 vừa qua... Mình đã thất bại, thất bại triệt để và không còn có thể dùng một từ ngữ đẹp đẽ nào để ngụy biện hay trốn tránh nữa.

3h30 phút ngày 14/5. Phải nhờ đến một lượng lớn chất kích thích (rượu thôi) thì mình mới đủ dũng khí để viết ra cái note này. Hèn nhất lắm phải không?

Từ ngày Mc đi, mình bắt đầu tập hút thuốc. Chỉ có rượu và thuốc lá mới có thể giúp mình quên đi hình ảnh người ấy đeo chiếc nhẫn cưới vào tay Mc. Mình hận là cái giây phút tồi tệ chết tiệt ấy mình đã không đủ dũng khí để quây banh cái đám cưới đó ra và biến mất cùng Mc mãi mãi.

Bạn biết không? đám cưới là một cái gì đó rất thiêng liêng chứng giám cho tình yêu nam nữ. Để có một đám cưới, người ta phải chuẩn bị cả tháng trời, suy tính mọi trường hợp và cái chuyện cướp dâu nó chỉ có thể xảy ra trên phim ảnh mà thôi.

Ngoài đời thực, để có thể cướp Mc khỏi tay chồng chưa cưới thì mình cần nhảy lên cái bục cao tầm 1.5m, đâm vào mặt chú rể một nhát đủ mạnh để làm hắn bất tỉnh hoặc ít nhất là choáng váng vài phút. Sau đó mình phải nắm tay Mc chạy ra ngoài trong bộ váy cưới dài loằng ngoằng trước sự chứng kiến của hàng trăm vị khách mời. Nếu Mc hợp tác (tức là đồng ý đi theo) thì mình tin kế hoạch có thể thành công đến bước này vì chú rể bất ngờ không kịp đề phòng đâu. Khách mời cũng có kịch hay để xem chứ có phải việc của họ đâu mà xen vào. Nhưng khó ở chỗ liệu mình và Mc có thể đột kích thành công qua mấy chục anh bảo vệ to con lực lưỡng đang chờ sẵn bên ngoài không??? chưa kể đến việc taxi sẽ không chờ sẵn bên ngoài để giúp mình và Mc bốc hơi khỏi cái nơi quỷ quái ấy. Mà bây giờ nói đơn giản hơn đi, cứ coi như bảo vệ là bù nhìn rơm, taxi mình đã chuẩn bị sẵn thì với cái tình trạng tắc đường ở HN thì chắc mình cũng chỉ ra được đến Trường Chinh là bị túm lại liền...

Đôi lúc mình đã nghĩ đến đá, thuốc lak hay những viên ma túy tổng hợp. May mắn thay mình không biết chỗ mua nên đã không dính vào nó. Nhưng có 1 điều mình cảm nhận rất rõ là dù chỉ có thuốc và rượu thôi thì sức khỏe của mình ngày càng tồi tệ. Điều thuốc đầu tiên, mình đã ho và không hiểu sao mọi người lại thích cái thứ đắng ngắt và nhạt nhẽo này. Nhưng điều thứ 2 rồi thứ 3,... nó bắt đầu thơm hơn và đem lại ình một chút gì đó kích thích, bay bổng. Cái cảm giác này giống lúc viết truyện và cần cảm hứng. Đúng, rượu và thuốc đã truyền cảm hứng ình để viết ra những điều mà khi tỉnh táo mình không bao giờ có thể viết...

Chồng của Mc, đó là một doanh nhân thành đạt. Mình không biết nhiều về anh ta nhưng từ những gì đã trải qua thì đó là một người quyết đoán, mạnh mẽ và chịu chơi và quan trọng là anh ấy biết rõ về quá khứ của Mc - trong đó có cả mình

Anh ấy đã hạ gục mình trên bàn nhậu kèm lời hứa sẽ yêu Mc suốt đời, không bao giờ để cô ấy phải chịu thiệt thòi và nếu 1 ngày Mc muốn, nàng hoàn toàn có thể trở về bên mình mà không gặp phải bất cứ sự cản trở gì từ phía anh ấy.

Tâm sự hai người đàn ông

Đôi lúc mình thấy đó là một sự giao kèo, trao đổi hơn là tâm sự. Anh ấy mở ình một đường lui, một tia hy vọng rằng một ngày nào đó Mc sẽ là của mình. Để đổi lại hy vọng đó, mình phải tránh xa Mc và chấm dứt câu chuyện tình yêu diễn rõ trên mạng - Đây cũng là lý do chính mình ngừng viết

Kết thúc buổi nhậu hôm đó, mình và anh ấy đã choảng nhau một trận tơi bời. Buồn cười lắm phải không? Khi uống đến một mức nào đấy thì con người ta không thể làm chủ được bản thân và đề cao cái tôi của mình lên trên tất cả. Lúc đó mình vẫn tập tành chạy bộ rồi gym các kiểu chưa yếu như bây giờ nên chỉ sau vài quyền là chồng Mc đã nằm sàn.

Dám thế là lúc đó trong đầu mình đã lóe lên ý định giết chồng Mc nhưng nhìn vào khuôn mặt be bét máu mà trên môi vẫn nở nụ cười ngạo nghễ của kẻ chiến thắng thì mình không thể nào xuống tay được.

Rồi mình tự hỏi sao anh ấy không đáp trả mà chỉ đứng yên chịu đòn? Lịch sử đã ghi nhận bao vị anh hùng, tướng tài sẵn sàng bỏ đi sự nghiệp vì mỹ nhân. Từ Hải vì Thúy Kiều mà bị bắt. Lữ Bố vì Điêu Thuyền mà tan tành sự nghiệp,... Như vậy anh ấy chịu đòn vì Mc cũng đâu phải là chuyện quá bất ngờ.

Vậy đó, cú đấm sau cùng của mình đã trở thành cái nắm tay kéo anh ấy dậy. Cả 2 không thù hằn gì nhau cả. Mình dám chắc điều đó vì khi đứng lên anh ấy đã nói

“Khi xác định theo đuổi Mc anh đã nghĩ đến những việc này rồi. Em không phải người đầu tiên làm vậy và nếu điều đó làm em được giải tỏa quên đi Mc thì đáng lắm”

Sau tất cả, mình nhận ra một sự thật khá đơn giản rằng mình quá trẻ con, háo thắng hay theo cách mọi người vẫn gọi thì đó là trẻ trâu. Có lẽ sự ra đi của mình sẽ tốt cho Mc, cho những tình cảm nồng nức nhất thời của nàng.

Mình tin rằng sau 20 năm nữa, khi đã có một gia đình thì mình sẽ biết quyết định ngày hôm nay là đúng hay sai. Hoặc có thể không, mình sẽ vẫn chỉ là 1 thằng lông bông nhưng chỉ cần Mc có một gia đình hạnh phúc thì đó đã là một niềm an ủi lớn với mình rồi.

P/s: Cái note này mình viết khi say và viết bằng tất cả tình cảm của mình. Không hoa văn màu mè cần nhắc câu chữ thiệt hơn. Có thể nó không hay như các bạn mong đợi nhưng sẽ là một bài học đáng giá cho những ai có hoàn cảnh tương tự. Luôn nhớ 1 điều rằng yêu là cho đi mà không cần nhận lại, hiểu được điều đó thì bạn sẽ không còn thấy khó chịu khi thất tình nữa đâu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hanh-trinh-cua-do-mc>